ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ
46/9.8.47

Δεκαπενταύγουστος

ΑΛΑΛΑ ΤΑ ΧΕΙΛΗ...

(Ἀναπλιώτικο)

«Ἀλαλα τὰ χείλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων τὴ, Εἰκόνα Σου τὴν σεπτήν...».

Στ' Ἀγιωργηοῦ τὸν Παπαγιώργη,
Πές, παιδί μου, νὰ περάση
Τὴν πρωτομηνιὰ ἀπ' τὸ σπίτι,
(Πούειναι στ"Ἀρμανσπεργκ(*) ἀντίκρυ)
«Παρακλήσεις» νὰ διαβάση·
Μ' Ἁγιασμὸ νὰ μᾶς ἁγιάση...

—Δέσποινα· Κυρὰ τοῦ Κόσμου!
Καὶ πορηγορήτρια·
Δέξαι παρακλήσεις·
Γενοῦ μεσίτρια...»
—"Ἀλαλα νάηναι τὰ χείλη,
Τῶν φρικτῶν, τῶν ἀσεβῶν,
(Κι εὔλαλα τῶν εὐσεβῶν...)
Κείνων ποὺ δὲν προσκυνοῦνε,
—Δέσποινά μου Παναγία—
Τὴν εἰκόνα Σου τὴν ἁγία·
Τὴν εἰκόνα Σου τὴν τιμία·
Ποὺ τὴν ἔχει ἱστορισμένη,
Κι' ἀγγελοζουγραφισμένη,
ὁ Ἀπόστολος Λουκᾶς...
—"Ετσι ἐδιάβαζε ὁ παπᾶς...
Καὶ τ' ἀδέρφια τὰ καϋμένα·
—Τρία ἀδέρφια ὀρφανεμένα·
Στὴ μαννούλα μεινεσμένα·
Στὴ μαννούλα ἀκουμπισμένα·
Στὴ μαννούλα μαζωμένα,
Ἐκυττοῦσαν σαστισμένα
Ἐκυττοῦσαν τὴν Παθένα·
Ἐκυττοῦσαν τὸ κανδήλι·
Καὶ τῆς μάννας τους τὰ μάτια·
Καὶ τῆς μάννας τους τὰ χείλη...
—Μάτια μαῦρα καὶ γραμμένα·
Χείλη πολυπικραμένα·
Ὅταν εἴσαστε σβησμένα·
Ὅταν εἴσαστε κλεισμένα·
Μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα·
—Μάτια μαῦρα καὶ γραμμένα—
Τ' Ἁγιωργηοῦ ὁ Παπαγιώργης
Ξαναδιάβαζε ξανά...
(Κι ἄλαλα εἶτανε τὰ χείλη·
Καὶ σβησμένο τὸ κανδήλι·
Καὶ θλιμμένα τ' ἀρφανά)
Κι ἐγὼ ρώταγα : — Λοιπόν,
—"Ἀλαλα θἄηναι τὰ χείλη,
Ὡς κι αὐτῶν τῶν εὐσεβῶν;
... ...
... ...
Στ' Ἁγιωργηοῦ τὸν Παπαγιώργη,
Πὲς παιδί μου νὰ περάση
«Παρακλήσεις» νὰ διαβάση·
Μ' Ἁγιασμὸ νὰ μᾶς ἁγιάση...

Α. ΑΝΑΠΛΙΩΤΗΣ

(*) "Ἀρμανσπεργκ Βαυαρὸς ἀντιβασιλεὺς ἐπὶ "Οθωνος.

Η ΠΕΡΙΦΗΜΕΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΚΡΕΜΕΣ BARRINGTON
ΦΟΙΝΙΞ
ΜΟΛΙΣ ΠΑΡΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΔΡΑΓΩΝΑ Α.Ε.
ΜΕΓΑΛΟ ΒΑΖΟ δρ. 15.000
ΜΙΚΡΟ ΒΑΖΟ δρ. 9.000
ΠΩΛΗΣΙΣ ΛΙΑΝΙΚΗ ΧΟΝΔΡΙΚΗ

ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΑΣ

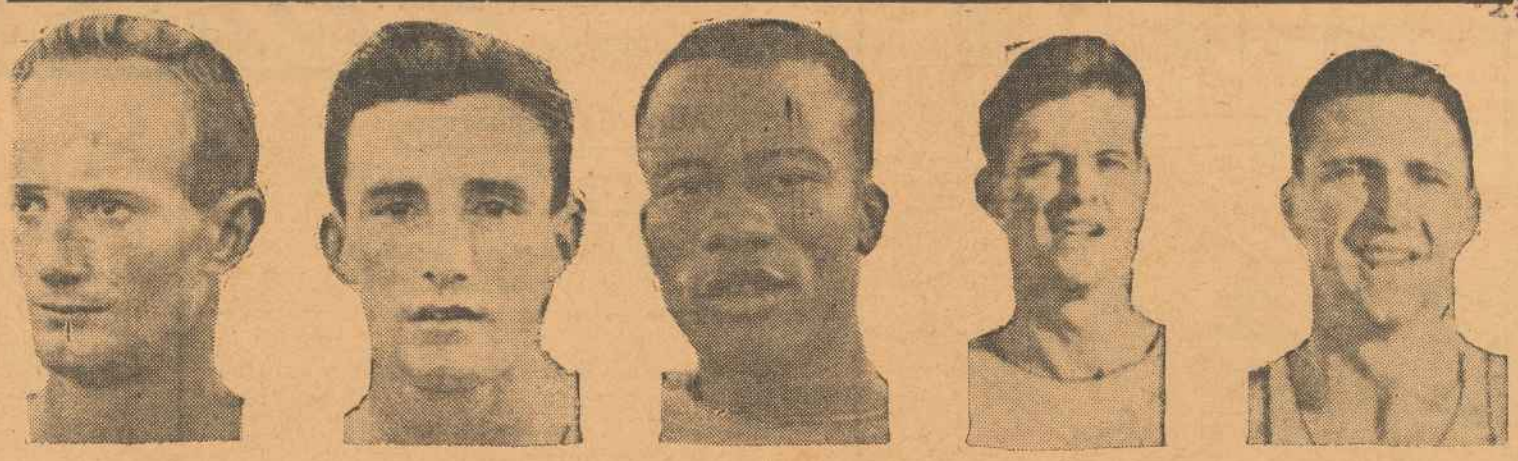

"Η Ἀθήνα μας φιλοξενεῖ σήμερα ἐννέα Ἀμερικανοὺς ἄσσους. "Ασσους : "Οχι ! Κάτι παραπάνω : «ὑπεράσσους». Μιὰ ἀπὸ τὶς δυὸ ὁμάδες ποὺ ἔστειλε ἡ Ἀμερικὴ ν' ἀγωνισθοῦν στὴν Εὐρώπη. Ἡ... δική μας ὁμὰς ἀφοῦ ἀγωνίστηκε στὴν Κρακοβία, στὴν Πράγα καὶ στὴν Κωνσταντινούπολι θὰ ἐμφανιστῆ ἀπόψε κι' αὔριο στὸν ἱερὸ στίβο τοῦ Σταδίου μας.

Στὸ πρῶτο πέρασμά τους ἀπὸ τὴν πόλι μας (κατὰ τὴν μετάβασί τους στὴν Τουρκία) βρήκαμε τὴν εὐκαιρία νὰ ἀκούσωμε γιὰ τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Ἐδῶ Ἀθῆναι» λίγα λόγια τους.

Καὶ πρῶτ' ἀπ' ὅλους τὸν λόγο ἔχει ὁ «κόουτς» — ἀρχηγός, προπονητής, συνοδός — τῆς ὁμάδος κ. Τζαίημς Κέλλυ.

— Εἶναι μεγάλη ἡ χαρά μας γιὰ τὴν τιμὴ ποὺ θ' ἀγωνιστοῦμε στὸ ἱστορικὸ Στάδιό σας. Γνωρίζουμε ὅτι ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ξεπήδησε ὁ πολιτισμὸς κι' εἴμαστε εὐτυχεῖς ποὺ ἀντικρύζομε τὴν Ἀκρόπολι καὶ τὴ γεννέτειρα τοῦ Ὀλυμπιακοῦ ἀθλητισμοῦ.

Σταματᾶ μισὸ λεπτὸ καὶ συνεχίζει :

— Στὴν Ἑλλάδα εἶναι ὅλα ὡραῖα. Τουλάχιστον ὅ,τι γνώρισα ὡς τώρα. Τὸ Στάδιό σας μ' ἐξέπληξε. Στὴν Ἀμερικὴ ποὺ ἔχουμε τόσα μέσα δὲν ἔχουμε τόσο ὡραῖο Στάδιο. "Αν ἦταν λίγο πιὸ φαρδύ...

❤❤❤

Τώρα μᾶς ἀπασχολεῖ ὁ «ἰπτάμενος» ἄσσος τῆς ὁμάδος. Ὁ λεπτοκαμωμένος Ρέξμοντ Μόρκομ εἶνε ὁ ἄλτης ἐπὶ κοντῷ. "Εχει ρεκὸρ 4.40, στὴν Πράγα πήδησε 4.20 καὶ τὴν περασμένη ἑβδομάδα στὸ Στάδιό μας 3.90 γάριν... προπονήσεως ! Ὁ ἴδιος φθάνει τὰ 2 μ. στὸ ὕψος. Εἶνε ἕνα παιδὶ μετριόφρον. Τέλειος «σπόρτμαν».

— Εἶμαι φοιτητής, μᾶς λέγει. Διαβάζω καὶ προπονοῦμαι. Δὲν εἶμαι ὁ καλύτερος στὴν Ἀμερική· Ἐκεῖ εἶνε δύσκολο νὰ κρατηθῆ κανεὶς πολλὰ χρόνια πρωταθλητής. Μπορεῖ ἀπὸ τὰ προκριματικὰ ὡς τὰ τελικὰ ἑνὸς ἀγωνίσματος νὰ πάψη κανεὶς νὰ εἶναι ὁ πρῶτος. "Εχω ταχύτητα καὶ ἱκανότητες ἄλτη, μὰ πρέπει νὰ βελτιώσω τὴν τεχνική μου ἀκόμη...

— Πῶς σᾶς φαίνεται ἡ χώρα μας : ρωτᾶμε.

Ὁ Μόρκομ φαίνεται πὼς δὲν κατάλαβε.

— Καλά. Ἐκεῖνος ὁ ἄλτης σας (ἐννοεῖ τὸν Πρωτοψάλτη ποὺ πήδησαν μαζί) πρέπει νὰ «πιάνη ψηλώτερα» τὸ κοντάρι καὶ νὰ τρέχη... νὰ τὸ «μπήξη» στὴ βαλβίδα μ' ὁρμὴ καὶ χόπ !... τέσσερα μέτρα.

— Κ' ἡ Ἑλλάδα ; ξαναρωτᾶμε.

— Θαῦμα ! Δὲν εἶδα πουθενὰ... φασισμό !

❤❤❤

Τώρα ἕνας «παίδαρος», ὁ Ρόμπερτ Φῖτς. Εἴκοσι ἑπτὰ ἐτῶν, φοιτητὴς τῆς Μινεσσότα με ἀνάστημα καὶ διαστάσεις ἑνός... Γιαταγάνα καὶ κάτι.

Κατέχει τὸ παγκόσμιο ρεκὸρ τῆς δισκοβολίας με 55.48 καὶ ἐλπίζει νὰ τὸ καταρρίψη σήμερα ἢ αὔριο.

—Θὰ θεωρήσω τὸν ἑαυτό μου ἱκανοποιημένο ἂν δημιουργήσω στὴν Ἑλλάδα τὸ καινούργιο ρεκόρ-Μοῦ εἶπαν νὰ παρατηρήσω τὸν Σύλλα σας ποὺ ἔχει μιὰ καταπληκτικὴ στροφή...

Στὴν κουβέντα παρεμβαίνει ὁ νέγρος Μπολὲν (49''9 στὰ 400 μ.) ἡλικίας 23 ἐτῶν φοιτητὴς τοῦ Κολοράντο, ποὺ ἀκούει περὶ «στροφῆς».

— Ναί τὸ Στάδιό σας ἔχει πολὺ κλειστὸ «βιράζ» μὰ δὲν πειράζει, θὰ τρέξω πιὸ σιγὰ στὴ στροφή. Ἀλλὰ τὸ Στάδιό σας εἶναι ὡραιότατο ἔτσι ἄσπρο. Ἐμεῖνα κατάπληκτος μόλις μπῆκα μέσα...

Ὁ Φῖτζ μᾶς γνωρίζει στὸν πολυσύνθετο "Ιρβιν Μαρτσάϊν. Ὁ ὑαλοφορῶν δεκαθλητής, ποὺ θὰ ἀγωνισθῆ στὰ περισσότερα ἀγωνίσματα μᾶς σφίγγει τὸ χέρι χαμογελῶντας.

— Ζῆτε στὴν πιὸ ὡμορφη χώρα τοῦ κόσμου, ἔχετε τὸ ὡραιότερο Στάδιο καὶ τὰ... πιὸ ὥμορφα κορίτσια!

❤❤❤

Κι' οἱ ἄλλοι πρωταθληταί μᾶς μιλοῦν μ' ἐνθουσιασμὸ ποὺ βρίσκονται στὴν Ἑλλάδα. "Η ζέστη δὲν τοὺς ἐνοχλεῖ καὶ πολύ. Περισσότερο κουράζει τὸν σπρίντερ Χάουντεν. Ἡ Ἀθήνα τοὺς φαίνεται παράδεισος. Στὴν Πράγα — μοῦ ἐξομολογοῦνται — εἴχαμε τὸ συναίσθημα ὅτι ζούσαμε στὴν...πρώτη γραμμὴ ἑνὸς μετώπου.

Σὲ συζήτησι γιὰ τὸν Ἀμερικανικὸ ἀθλητισμὸ μοῦ μεταδίδουν ὅτι ὁ μεγάλος ἀθλητικὸς στρατὸς τῆς Ἀμερικῆς βγαίνει μέσα ἀπ' τὰ σχολεῖα καὶ τὰ Πανεπιστήμια. Τὰ σπὸρ καὶ τὰ παιγνίδια εἶναι στὴ διάθεσι τῆς νεολαίας καὶ τὰ ἐνισχύει τὸ Κράτος (ἔτσι δὲν γίνεται κι' ἐδῶ ;) Οἱ ἀθληταὶ στὸν Νέο Κόσμο γυμνάζονται ἐντατικὰ καὶ καθημερινά. Τρῶγουν δὲ γιὰ νὰ διατηρηθοῦν.·. πέντε φορὲς τὴν ἡμέρα καὶ παρακολουθοῦνται ἀπὸ τοὺς ἰατρούς.

❤❤❤

Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ περιλάβουμε ἐδῶ τοὺς ὕμνους καὶ ὅλα ὅσα μᾶς εἶπαν οἱ ἄσσοι τοῦ Νέου Κόσμου ποὺ ἦρθαν ἐδῶ «σὰν ἀθληταὶ καὶ προσκυνηταὶ τῆς Ἑλλάδος». "Ας δοῦμε λοιπὸν μὲ δυὸ λόγια ποιοί εἶναι οἱ πρωταθληταὶ ποὺ θὰ κυριαρχήσουν στοὺς ἀγῶνας.

ΝΤΙΚ ΧΑΟΥΝΤΕΝ σπρίντερ μὲ 10.4 στὰ 100 καὶ 21.2 στὰ 200.

ΑΛΛΑΝ ΛΟΟΥΕΡ σπρίντερ 10.3 στὰ 100 μ., 21·2 στὰ 200.

ΦΛΟΥΝΤ ΣΙΜΕΝΣ ἐμποδιστὴς 14.3 στὰ 110 καὶ 23.8 στὰ 200 μ. μετ' ἐμποδίων.

ΝΤΕΙΒΙΝΤ ΜΠΟΛΕΝ ὁ Νέγρος τετρακοσάρης 46.9 στὸ πρωτάθλημα τῆς Ἀμερικῆς.

ΤΖΩΝ ΤΟΥΜΙ ὁ μικρύσωμος στυλίστας τῶν δρόμων ἡμιαντοχῆς με 3'54'' στὰ 1500. Θὰ τρέξη καὶ 3·000 μ.

ΡΙΞΜΟΝΤ ΜΟΡΚΟΜ ἄλτης, 4.40 ἐπὶ κοντῷ, 1.95 στὸ ὕψος.

ΙΡΒΙΝ ΜΑΡΤΣΑΪΝ πρωταθλητὴς Δεκάθλου Ἀμερικῆς, πηδᾶει 2.02 εἰς ὕψος, ξεπερνᾶ τὰ 40 μ. στὸ δίσκο.

ΜΑΛΚΟΜ ΓΟΥΝΤΦΙΑΝΤ δρομεὺς ἡμιαντοχῆς, 1.50.9 στὰ 800 μ. καὶ

ΜΠΟΜΠ ΦΙΤΖ δισκοβόλος πρωταθλητὴς κόσμου μὲ 55.48 μ. Ρίχνει καὶ σφαῖρα.

Τοὺς ἐννέα αὐτοὺς «ἀετοὺς» θὰ ἀντιμετωπίσουν 4 — 5 σὲ κάθε ἀγώνισμα Ἕλληνες τοὺς ὁποίους προέκρινε ἡ Τεχνικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ ΣΕΓΑΣ. Προγνωστικὰ νομίζω ὅτι δὲν... χρειάζονται. Οἱ Ἀμερικανοὶ θὰ ἐπιβληθοῦν παντοῦ. Γιὰ τοὺς δικούς μας ὁ συναγωνισμὸς καὶ ἡ ἐμφάνισις τῶν πρωταθλητῶν τοῦ ἄλλου ἡμισφαιρίου θ' ἀποτελέση ἕνα δίδαγμα καλό.

❤❤❤

Τὸ πρόγραμμα τῶν ἀγώνων ποὺ θὰ διεξαχθοῦν ὑπὸ τὸ φῶς τῶν προβολέων ἔχει ὡς ἑξῆς :

Σάββατον, ὥρα 7.45'. "Εναρξις ἀνταλλαγῆ ἀναμνηστικῶν. Δρόμος 110 μ. μετ' ἐμποδίων, ἅλμα τριπλοῦν, 100 μ. δισκοβολία, ἐπίδειξις ἅλματος εἰς ὕψος, 1500 μ., ἅλμα ἐπὶ κοντῷ, σφαιροβολία, 400 μ. καὶ 4Χ100.

Κυριακή, ὥρα 8 μ.μ. Δρόμος 400 μ. μετ' ἐμποδίων, ἅλμα εἰς μῆκος, 800 μ., ἀκοντισμός, ἐπίδειξις ἅλματος ἐπὶ κοντῷ, 200 μ., ἅλμα εἰς ὕψος, δισκοβολία, 3.000 μ. σκυταλοδρομία 4Χ400. Ἀπονομὴ βραβείων. Τελετὴ λήξεως τῶν ἀγώνων.

Μ. ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ

ΕΙΣ ΤΙΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ : "Ανω : Οἱ Σίμενς, Κέλλυ, Φῖτσερ, "Αλεν Λόελς Μπόλουν καὶ Μάρκομ.— Εἰς τὸ μέσον κάτω: Μάρτσαϊν καὶ Τούμυ.

ΜΑΝΤΟΝΝΑ ΤΟΥ Χόλλυχουντ

Τοῦ ΜΩΡΙΣ ΝΤΕΚΟΜΠΡΑ

16ον

Κτύπησε ἡ πόρτα καὶ στὸ κατῶφλι φάνηκε ὁ Λεὸ Γκλάς. Ὑποκλίθηκε πρὸ τοῦ «Σαίξπηρ καὶ τῶν ἄλλων ἀρχόντων». "Ητο ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἐγίνετο δεκτὸς στὸ γεῦμα τῶν μεγάλων... θηρίων.

— Φάγατε κύριε Γκλάς ; τὸν ρώτησε ὁ Σάμσον σὰν ἄνθρωπος τοῦ κόσμου. "Αν δὲν...

— "Εφαγα κύριε Σάμσον, σᾶς εὐχαριστῶ.

Ὁ Πετελμπάουμ ὅμως διεμαρτυρήθη καὶ παρήγγειλε ἕνα ροζμπὶφ γιὰ τὸν ἐπισκέπτη των. Παρ' ὅτι ὁ Λεὸ Γκλὰς δὲν πεινοῦσε, γιὰ νὰ μὴ χαλάση ὅμως τὸ χατήρι τοῦ ἀντιπροέδρου, ἔκανε πὼς ἔτρωγε τὸ κατακόκκινο καὶ ὠμὸ ἐκεῖνο κρέας.

"Οταν σερβιρίσθηκε ὁ καφὲς ἄρχισε ἡ συζήτησις.

— Κύριοι, ἐκεῖνο μὲ τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ σᾶς ἀπασχολήσω δὲν ἀφορᾶ τὴν μελλοντικὴν παραγωγὴν τῶν ταινιῶν τῆς λαΐδης Οὐάϊναμ. Πρόκειται περὶ μιᾶς ἁπλῆς προτάσεως ἡ ὁποία πιθανὸν νὰ ἐνδιαφέρη τὴν ἑταιρίαν σας. Βέβαια δὲν πρόκειται περὶ μεγαλοφυοῦς ἐμπνεύσεως, πάντως θὰ ἔπρεπε νὰ τὴν σκεφθῆ κανείς. Θὰ παρατηρήσατε ὅτι ὅλα τὰ μεγάλα στούντιο ἔχουν ἕνα γιατρό, νοσοκόμους, κομμωτάς, μοσσέρ, τεχνίτας τοῦ μακιγιάζ, μανικιουρίστες, πεντικιουρίστες κτλ. Ἐν ὀλίγοις τὸ κάθε τὶ ποὺ σχετίζεται μὲ τὰς φυσικὰς περιποιήσεις. Ἐν τούτοις τοὺς λείπει ἕνας βασικὸς συνεργάτης, ἐκεῖνος ποὺ θὰ ἀσχολῆται μὲ τὴν περιποίησι τῆς ψυχῆς : "Ενας ψυχαναλυτής!

Ὁ Σὰμ κύτταξε τὸν Πετελμπάουμ κι οὐτὸς τὸν Νήντλ. Ὁ Λέο Γκλὰς ἀντελήφθη ὅτι τὸ πεδίον δὲν ἦταν ἀρκετὰ προπαρεσκευασμένον. "Ετσι ἄνοιξε τὴ βρύσι τῆς ρητορικῆς του.

— "Ας δοῦμε, κύριοι... Ὑπάρχουν ἄνθρωποι πολὺ εὐαίσθητοι, νευρικοί, ἰδιότροποι, ἀνικανοποίητοι, ἡμιπαράφρονες. Τέτοιοι ὑπάρχουν μεταξὺ καὶ τῶν ἠθοποιῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Σ' αὐτοὺς προσφέρετε μὲν κάθε ὑλικὴν ἄνεσιν ἐν τούτοις λησμονεῖτε τὴν πνευματικήν των ἄνεσι. Μὲ ποιὸ μέσο θὰ μπορέση κανεὶς ν' ἀποκαταστήση μιὰν βασανιζομένη ψυχή : "Ενα ταλέντο γιὰ τὸ ὁποῖο ἔχει ἀμφιβολίες ; Μιὰ γυναῖκα ; "Ενας ἄντρας ; Ὑπάρχουν δυὸ μέσα κ'αὐτὰ εἶνε: ἡ χαρτορρίχτρα κι ὁ ψυχαναλυτής. Μιὰ ὅμως καὶ δὲν εἶνε ἀξιοπρεπὲς γιὰ ἕνα στούντιο ποὺ σέβεται τὸν ἑαυτό του νὰ ἔχη μιὰ χαρτορρίχτρα, δὲν ἀπομένει παρὰ μόνον ἡ λύσις τοῦ ψυχαναλυτοῦ.

— Καὶ γιὰ ποιὸ λόγο, ρώτησε ὁ Σάμ, χρειάζεται ψυχαναλυτής ;

— Γιὰ τὸ λόγο ὅτι χωρὶς νὰ τὸ ξέρετε κύριε Σάμσον, ὅλες οἱ ἀποφάσεις πολλῶν ἠθοποιῶν σας, λαμβάνονται ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἀτομικοῦ των ψυχαναλυτοῦ. Θέλετε νὰ σᾶς ἀναφέρω συγκεκριμένα γεγονότα : Ἡ ἠθοποιός σας Θέλμα Φρίντον συμβουλεύεται τακτικὰ μιὰ Βιεννέζα γιατρισσα καὶ δὲν ἀγοράζει οὔτε μιὰ καρφίτσα ἂν προηγουμένως δὲν ζητήση τὴ γνώμη της. Ἡ Ταμάρα σας ἔχει δύο ψυχιάτρους οἱ ὁποῖοι χωρίζουν στὰ δύο τὸ Ἐγώ της. Οἱ δύο αὐτοὶ ψυχαναλυταὶ εἶνε ὁ δόκτωρ Τρομπέλλα κι ὁ δόκτωρ Ματρίτζ. "Οταν ὁ Τρομπέλλα λέγει «ναί» κι ὅταν ὁ Ματρὶτζ λέγει «ὄχι» ἡ Ταμάρα δὲν κάνει τίποτε.

— Ποῦ θέλετε νὰ καταλήξετε ; ρώτησε ὁ Σὰμ τὸν Γκλάς.

— Στὸ ἑξῆς : Ἡ Ἑταιρία τῶν Συνεργαζομένων Ἀστέρων θὰ πρέπει νὰ ἔχη ἕνα ψυχαναλυτὴ ὁ ὁποῖος νὰ εἶνε ἐξουσιοδοτημένος νὰ συμβουλεύη, δωρεὰν, τοὺς ἠθοποιούς σας, τοὺς παραγωγούς σας καὶ τοὺς σκηνοθέτας σας. Οἱ περιποιήσεις τῆς ψυχῆς στοιχίζουν πολὺ περισσότερο ἀπὸ τὴν περιποίησι τῶν ποδιῶν. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς συνεργάτες σας θὰ ζητήσουν νὰ συμβουλευθοῦν αὐτὸν τὸν εἰδικὸν χωρὶς νὰ λύσουν τὸ πουγγί των

Στὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Γκλὰς ὁ Νήντλ σηκώθηκε ὄρθιος.

— Κύριε Γκλάς, τὰ ἔξοδα τῆς ἑταιρίας μας εἶνε τόσο πολλά, ὥστε ὁ προϋπολογισμός μας νὰ μὴ δύναται νὰ σηκώση τὴν δαπάνην ἑνὸς ἀχρήστου τύπου.

— Κύριε Νήντλ, εἶπε ἥρεμα ὁ Γκλάς, αὐτὸς ὁ ψυχαναλυτὴς δὲν θὰ ἐπιφορτισθῆ μὲ τὴν δυθυσκόπησι τοῦ ὑποσυνειδήτου ἰσορροπημένων ἀνθρώπων, ὅπως σεῖς. Κύριοι, βλέπω ὅτι δὲν ἀντελήφθητε τὴν οὐσίαν τῆς προτάσεώς μου. Πιστεύετε ὅτι θὰ σας συμβούλευα νὰ προσλάβετε ἕναν ψυχαναλυτὴ ἐὰν αὐτὸ δὲν θὰ ἀπέφερε τοὐλάχιστον 100% κέρδος εἰς τὴν ἑταιρίαν σας ;

Ὁ Νήντλ, στὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Γκλὰς ἔδειξε ἐξαιρετικὸ ἐνδιαφέρον.

Ὁ Λέο Γκλὰς χαμηλώνοντας τὴ φωνή του σὰν ἔμπειρος ἄνθρωπος, πρόσθεσε :

— Ἀκοῦστε με καλά, κύριοι. Ὁ ψυχαναλυτὴς αὐτὸς ὄχι μόνον θὰ πρέπει ἀλλὰ καὶ θὰ μπορῆ νὰ προσανατολίζη τὶς διστακτικὲς ψυχὲς πρὸς μίαν κατεύθυνσιν ἐπωφελῆ διὰ τὴν ἑταιρίαν σας.

Ὁ Γκλὰς ἔμεινε γιὰ λίγο σιωπηλός. Μ' αὐτὸ ἤλπιζε ὅτι θὰ ἔδινε τὸν καιρὸ στὶς σκέψεις τοῦ διευθυντοῦ νὰ ἐπεξεργασθῆ τὴν ἰδέα του. Ὁ Σὰμ ποὺ τὸν εἶχε καταλάβει καὶ λύτερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους τοῦ εἶπε ἐνθαρρυντικά :

— Λέγετε κύριε Γκλάς, συνεχίστε!

— Εὐχαριστῶ κύριε Σάμσον. "Ας πάρωμε ἕνα συγκεκριμένο παράδειγμα : Πρὸ ὀλίγου καιροῦ εἴχατε μεριὰς ἱστορίες μὲ τὸν νεαρὸ πρωταγωνιστή σας Ροῦ Σέριφ. Ἐπρόκειτο γιὰ τὴν ἀνανέωσι τοῦ συμβολαίου του. Εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ξέρω καλὰ ὅτι πῆγε καὶ συνεβουλεύθη κάποιον τσαρλατᾶνον. Αὐτὸς τὸν συνεβούλευσε νὰ μὴν ὑπογράψη τὸ συμβόλαιο μαζί σας. Ὁ Ροῦ Σέριφ σᾶς ξέφυγε καὶ αὐτὸ ὑπῆρξε μιὰ μεγάλη ἀπώλεια γιὰ τὴν ἑταιρίαν σας. "Αν ὑποθέσωμεν ὅμως ὅτι ὁ τσαλατᾶνος ἐκεῖνος ἦταν ἄνθρωπος δικός σας, τί θὰ γινόταν ; Θὰ τὸν προσανατολίζε κατελλήλως, καὶ τὸ ὑποσυνείδητο τοῦ Ροῦ Σέριφ θὰ ἔμενε πιστὸ πρὸς τὴν ἑταιρία σας.

Ὁ Πετελμπάουμ χτύπησε τὸν Γκλὰς στὴ ράχη καὶ τοῦ εἶπε :

— "Ακουσε φίλε μου, μοῦ φαίνεται πὼς σ' ὅ,τι λές δὲν ὑπάρχει τίποτα τὸ ἠλίθιο.

Κι ὁ Σὰμ ποὺ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε πεισθῆ, εἶπε στὸν Νήντλ :

— Θὰ πρέπει νὰ βροῦμε κάποιον εἰδικόν, ὁ ὁποῖος θὰ συγκατετίθετο νὰ παίξη αὐτὸν τὸν ὄχι καὶ τόσο ἀξιοπρεπῆ ρόλο.

— Κύριε Νήντλ, εἶπε ὁ Γκλάς, ἰδοὺ τὸ ὄνομα καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ.

Καὶ οἱ τρεῖς διάβασαν τὸ σημείωμα ποὺ κρατοῦσε ὁ Γκλάς :

Δρ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΥΣ ΑΛΦΑ
12 344 Ροντέο Ντράϊβ

— Εἶνε πραγματικὸς γιατρὸς ! κτηνίατρος ;

— Εἶνε διπλωματοῦχος τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Καμπούλ, τοῦ Ἀφγανιστάν. Αὐτὸ εἶνε ἀρκετὸ γιὰ νὰ μπορῆ νὰ ἐμβαθύνη στὰ κατάβαθα τοῦ «Ἐγώ». Ἔχει μιὰ φωνὴ σκληρὴ ἀλλὰ καὶ βελούδινη ταυτόχρονα. Τὰ μάτια του εἶνε μάτια γκαζέλλας καὶ τὰ χέρια του εἶνε χέρια ἀπὸ σατέν.

— Θὰ μποροῦσε νὰ ἐγκαταλείψη τὴν ἐπαγγελματική του συνείδησι γιὰ νὰ ἐξυπηρετήση τὴν ἑταιρία μας ;

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὸ προσεχές.

ΞΕΝΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ΜΕ ΤΙΣ ΩΡΑΙΕΣ ΕΜΠΝΕΥΣΕΙΣ

— Σκέψου, ἀγάπη μου, πόσα χιλιόμετρα θὰ ἔπρεπε νὰ κάνωμε γιὰ νὰ βροῦμε μιὰ τέτοια... γραφική γωνιά!..

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

— Καὶ στὸν ἀνεψιό μου Ἀλδέρτο, ἀφίνω τὴν ἀπόδειξη ὅτι εἶμαι ἡ γρηᾶ... μαῦρό του ποὺ μὲ θεωροῦσε πάντα!..

ΚΟΜΠΛΙΜΕΝΤΑ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ ΓΑΜΠΡΟΥ

— Τί; Η Κλάρα εἶνε κόρη σας; Ἐγὼ σᾶς πῆρα γιὰ... ἀδελφή της!..

Ἡ Λάτυρα χωρίς κακία

Ἀθηναϊκὰ ἐπίκαιρα

ΣΤΑ ΜΠΑΝΙΑ

Μέσα στὴ ζέστη τὴ φρικτὴ
Χαίρεται κάθε μας ἀκτὴ
Πηγαίνουν οἱ λουόμενες ἐκεῖ νὰ κολυμπή-
(σουνε
Πηγαίνουν κι οἱ λουόμενοι νὰ ἰδοῦν καὶ νά...
(τσιμπτήσουνε.

Τί γίνεται δὲν λέγεται
Ἐνὼ ἡ ἄμμος φλέγεται
Κάθε μισόγυμνο μαγιό, τὰ ὅπλα του τὰ
(ρίχνει
Καὶ δείχνει ὅ,τι θέλετε κ' ἐκεῖνα... ποὺ
(δὲν δείχνει!..

Κυκλοφοροῦν οἱ ὥμορφες, μὲ ψάζια καὶ κου-
(νήματα
Οἱ ἄσχημες φροντίζουνε νὰ κρύβωνται στὰ
(κύματα

Κι ἔτσι, μὲ τρόπο τους δειλὸ
Ἀφίνουνε νὰ φαίνεται·· ὅ,τι ἔχουνε καλό!
Τί ἀφθονία κρέατος καὶ πόση ποικιλία
Τὸ ὁλέπεις καὶ στὴν ἀμμουδιὰ κι ἐν μέσῳ
τῶν κυμάτων
Καὶ εἶνε πλέον τὰ λουτρὰ σωστὰ κρεοπωλεῖα
Καὶ παύει τὸ παράπονον... ἐλλείψεως κρεά-
(των!..

■

ΙΑΜΑΤΙΚΑ ΛΟΥΤΡΑ

Οἱ συμμορῖτες φυσικὰ
θέλουν λουτρὰ... ἰαματικὰ
Μὰ ἐλαφρῶς διαφανοῦν στὸν τόπο τῶν λου-
(τρῶν
Ποὺ θἄπρεπε νὰ κάνουνε μὲ συμβουλή...
(γιατρῶν!..
Μὰ στὴν ἐπιθυμία τους ἐχνάνε ἴσως κάτι
Ποὺ εἶνε μάλλον δέβαιον ὅτι τοὺς περιμένει
Τὴν ἐξουσία ἐπιτηδὲν νὰ πάρουν τὴν...
(Ὑπάτη
Μὰ θὰ βρεθοῦνε θέλοντας καὶ μὴ στὴ...
(Βουλιαγμένη!..

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Συμφωνία Μπλέντ

Ραδιοσταθμὸς τοῦ Μάρκου : Νέα φρέσκα ἀπ' τὸ
(Μπλέντ.
—Μὲ τὸν Δημητρὼφ ὁ Τίτο κάμαν ἕνα οὐήκέντ
κι ἔστησαν μεγάλο γλέντι
στὸ Ἰστορικὸ τὸ Μπλέντη
ἤπιαν, ἔφαγαν καὶ εἶπαν : Εἰς ὑγεῖαν τοῦ «Ἀφέντη»
ποὺ κιττάζει ἀπὸ τὴν Μόσχα τί θὰ κάνουμε στὸ
(Μπλέντη

Πρῶτος ἔφτασ' ἐκεῖ πέρα ὁ Γκεὸργκι Ντιμιτρόφ
Τὸν ἐδέχθηκε ὁ Τίτο λέγοντας : «Γκιοργκάκη γειά
(σου!
Τί χαμπάρια ; πῶς τὰ φέρνεις καὶ τί κάνουν τὰ
(«παιδιά» σου;
—Μιὰ χαρά, φίλε μου Τίτο! Κι ἂν ρωτᾶς γιὰ τὸν
(Πετκόφ

τὸν παρέδασα πρὶν φύγω ἀκριβῶς, εἰς τὰ «παιδιά»
καὶ σὲ λίγο μὲ μιὰ δίκη θὲ νὰ μᾶς ἀφήση γειά!

Κατὰ τ' ἄλλα εἰς τὴν Σόφια ὅλα πλέον πᾶνε πρίμα
βασιλεύει' ἡ.. «Λευτεριὰ»
βασιλεύει καὶ τὸ χρῆμα
καὶ λιγάκι τὴν κοιλιά μας σφίγγουμε μὲ τὰ λουριὰ
ὄχι δέβαια ἐκ πείνης
ἀλλὰ χάριν τῆς... Εἰρήνης
γιατὶ ὅπως ὁ Μολότωφ εἶπε καὶ εἰς τὸ Παρί,
ὅσοι τρῶνε, εἶνε ὅλοι τῆς Εἰρήνης οἱ ἐχθροί!

Εἶδ' ὁ γύφτος τὴν γενιά του
κι' ἀναγάλλιασ' ἡ καρδιά του!
Ἀναγάλλιασε ὁ Τίτο τὸν Γκεὸργκι ἀγκαλιάζει
κι ἀρχινάει πιὰ τὸ γλέντι
ἐκεῖ κάτω εἰς τὸ Μπλέντη
κι ὅ,τι ἤθελ' ὁ καθένας γιὰ φαΐ του διατάζει
ὧς ποὺ ἄρχισ' ἡ ζαλάδα
κι εἶπανε κι οἱ δυὸ νὰ φάνε γιὰ σαλάτα τὴν Ἑλλάδα!

... ...

Ραδιοσταθμὸς Ἀθήνας : Ἐκπομπὴ διὰ τὸ Μπλέντ
«Σύντροφοι» τοῦ οὐήκέντ
νὰ κοπιάστε ἂν σᾶς ἀρέση!
Κι ὅσο γιὰ τὴν ἀπειλή σας καὶ τὸ λόγο τὸ μεγάλο
Τώρα πλέον, ποιός ἀδειάζει καὶ τοὺς δύο νὰ σᾶς
(δέση!
(γιὰ νὰ μὴ σᾶς πῶ τὸ ἄλλο!)

ΜΠΕΛ ΑΛΗΣ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΑ ΛΟΥΤΡΑ

Φέτος, θαλάσσια λουτρά, κάνουν κι οἱ δι-
(πλωμάται
Μὰ γιὰ τὴν πλὰζ ὑφίστανται μικρὰ διαφωνία
Ὁ ὠκεανὸς ὁ Εἰρηνικὸς συνήθως προ-
(τιμᾶται
ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ ἐπιθυμοῦν... εἰρήνης
(συμφωνία.
Βέβαια ὑπάρχουν μερικοί, πολὺ γνωστοὶ ἐ-
(φετο
Ποὺ κάθε συμφωνία τους εἰρηνικὴ τὴν χά-
(λασαν
Κι ἔτσι φροντίζουν πάντοτε μὲ τὰ ποικίλα
(«βέτο»
Νὰ κολυμποῦνε διαρκῶς στὴν Ἐρυθρὰ
(τὴν θάλασσαν!

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Δευτέρα 11 Αὐγούστου, ὥρα 20.00
Ἡ Συναυλία τῆς Συμφωνικῆς.
— Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸ Ὠδεῖον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ.
ΒΕΜΠΕΡ : «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΣΚΟΠΕΥΤΗΣ» (Εἰσαγωγή)

Ἡ ὅπερα «Ἐλεύθερος Σκοπευτὴς» βασίζεται στὸν λαϊκὸ γερμανικὸ μῦθο τοῦ καταραμένου μαύρου κυνηγοῦ, τοῦ Μάξ, ποὺ ἐπιτυλίσσει τὴν ψυχή του στὸν Διάβολο καὶ κοτεδαίνει στὸν Ἅδη γιὰ νὰ κατασκευάσει τὰ μαγικὰ βόλια μὲ τὰ ὁποῖα θὰ ἐξασφαλίση τὴ νίκη σ' ἕναν ἀγώνα σκοποβολῆς. Κατὰ τὸν ἀγῶνα αὐτόν, ὁ Μάξ προφαίνεται ἕνα ἀπὸ τὰ βόλια γιὰ τὴν ἀγαπημένη του Ἄλλα κατὰ λάθος σκοτώνεται ὁ Κάσπαρ, ποὺ εἶνε ὁ ὑπεύθυνος γιὰ τὶς πράξεις τοῦ Μάξ.

Ἀπὸ τὴν πρώτη της ἐκτέλεση στὸ Βερολίνο τὸ 1821 ἡ ὅπερα «Ἐλεύθερος Σκοπευτὴς» εἶχε μεγάλη ἐπιτυχία. Ὁ Βέμπερ ἀπέλεπε γενικὰ στὴ χειροφέτησι τῆς γερμανικῆς ὅπερας ἀπὸ τὶς Ἰταλικὲς καὶ γαλλικὲς ἐπιδράσεις. Ἡ ἐνοργήστρωσις τοῦ Βέμπερ εἶνε ζωηρὴ καὶ δυναμική. Στὴν Εἰσαγωγὴ γιὰ τὴν ὁποία ἔνει λεχθῆ ὅτι ἀποτελεῖ τὸν «πίγκακα τῶν περιεχομένων» τῆς ὅπερας, ὁ Βέμπερ ἀποδεικνύεται τέλειος συμφωνικὸς ποιητὴς μὲ καταπληκτικὴ διαύγεια, χρῶμα καὶ σανταισμαγορική ἐμφάνισι.

ΜΟΣΑΡΤ : ΣΕΡΕΝΑΤΑ ΑΡΙΘ. 7 («ΧΑΦΦΝΕΡ»)

Ἀπὸ τὶς «Σερενάτες» τοῦ Μόζαρτ, ποὺ ἀποτελοῦν κατ' οὐσίαν συμφωνικοὺς πειρασμοὺς, ἡ πλέον γνωστὴ εἶνε ἡ ἐπιλεγομένη «Χάφφνερ» σὲ ρὲ μείζ.(Κέδ. Κοῖχελ ἀρ. 250). Ἔγει γραφῆ νὰ τοὺς γάμους τῆς Ἐλίζας Χάφφνερ, θυγατρὸς τοῦ δημάρχου τοῦ Σολτσβούργου, ποὺ ἔγιναν στὶς 22 Ἰουνίου 1776. Ἡ «Σερενάτα» περιλαμβάνει 8 μέρη ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐκτελοῦνται συνηθέστερα τὰ πέντε : Ἀλλέγκρο Μοκατόζο, Μενουέττο, Ἀντάντε, Μενουέττο καὶ Ρόντο—Ἀλλέγκρο. Τὸ ὅλο ἔργο ἔχει ἑορταστικὸ χαρακτῆρα, ἀν καὶ στὸ ἕνα Μενουέττο ἐπικρατεῖ κάποια νότα μελαγχολίας.

Ὁ Μπετόβεν συνέθεσε τὸ ἀοιστούργημα αὐτὸ τὸ 1806 πρὸς χάριν τοῦ Φράντς Κλέμεντ, ὁ ὁποῖος τὸ ἔπαιξε εἰς τὰς 23 Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους. Μάλιστα ὁ Κλέμεντ ἀναγκάσθηκε νὰ τὸ παίξη «ἀ πρίμα βίστα», λόγῳ τοῦ ὅτι ὁ Μπετόβεν εἶχε καθυστερήσει νὰ τοῦ παραδώση τὸ χειρόγραφο. Πολὺ ἀργότερα ὁ Γιοάχιμ πρόσθεσε τὶς δικές του καντέντσες. Τότε μόνο τὸ Κοινὸ ἀνεκάλυψε τὴν μοναδικὴ συμβολὴ τὴν ὁποία συνεισφέρει τὸ Κοντσέρτο αὐτό.

Ὕστερα ἀπὸ ἐκτενῆ εἰσαγωγὴ τῆς ὀρχήστρας, ἐμφανίζεται τὸ σόλο σὲ μιὰ μελωδία ἁπλὴ καὶ συγκινητική· Παρ' τὸ τέλος τοῦ πρώτου μέρους δίδεται ἡ εὐκαιρία τῆς παρεμβολῆς τῆς πρώτης Κοντέντσας.

Τὸ δεύτερο μέρος (Λαργκέττο) εἶνε ἕνα εἶδος ρομάντσας σὲ ἐλεύθερη φόρμα, Μία δεύτερη Κοντέντσα δίδηγεῖ στὸ Φινάλε, τοῦ ὁποίου τὸ ζωηρὸ θέμα θυμίζει λαϊκὸ ρωσσικὸ χορό. Μία τρίτη Κοντέντσα περιλαμβάνεται καὶ ἐδῶ.

ΜΠΕΤΟΒΕΝ : ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΒΙΟΛΙ ΣΕ ΡΕ ΜΕΙΖ.
Κυριακὴ 10 Αὐγούστου ὥρα 11.00

Τὸ Κοντσέρτο γιὰ βιολὶ καὶ ὀρχήστρα σὲ ρὲ μείζορ κατέχει μιὰ ἐντελῶς ξεχωριστὴ θέσι στὴ μουσικὴ φιλολογία. Θεωρεῖται ὡς τὸ σπουδαιότερο ἔργο ποὺ ἔχει γραφῆ γιὰ βιολὶ καὶ δὲν ἔχει ἴσως ἄλλον συναγωνιστὴ ἀπὸ τὸ ἀντίστοιχο Κοντσέρτο τοῦ Μπράμς σὲ ἴδια κλίμακα.

Ὁ Μπετόβεν συνέθεσε τὸ ἀοιστούργημα αὐτὸ τὸ 1806 πρὸς χάριν τοῦ Φράντς Κλέμεντ, ὁ ὁποῖος τὸ ἔπαιξε εἰς τὰς 23 Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους. Μάλιστα ὁ Κλέμεντ ἀναγκάσθηκε νὰ τὸ παίξη «ἀ πρίμα βίστα», λόγῳ τοῦ ὅτι ὁ Μπετόβεν εἶχε καθυστερήσει νὰ τοῦ παραδώση τὸ χειρόγραφο. Πολὺ ἀργότερα ὁ Γιοάχιμ πρόσθεσε τὶς δικές του καντέντσες. Τότε μόνο τὸ Κοινὸ ἀνεκάλυψε τὴν μοναδικὴ συμβολὴ τὴν ὁποία συνεισφέρει τὸ Κοντσέρτο αὐτό.

Ὕστερα ἀπὸ ἐκτενῆ εἰσαγωγὴ τῆς ὀρχήστρας, ἐμφανίζεται τὸ σόλο σὲ μιὰ μελωδία ἁπλὴ καὶ συγκινητική· Παρ' τὸ τέλος τοῦ πρώτου μέρους δίδεται ἡ εὐκαιρία τῆς παρεμβολῆς τῆς πρώτης Κοντέντσας.

Τὸ δεύτερο μέρος (Λαργκέττο) εἶνε ἕνα εἶδος ρομάντσας σὲ ἐλεύθερη φόρμα, Μία δεύτερη Κοντέντσα δίδηγεῖ στὸ Φινάλε, τοῦ ὁποίου τὸ ζωηρὸ θέμα θυμίζει λαϊκὸ ρωσσικὸ χορό. Μία τρίτη Κοντέντσα περιλαμβάνεται καὶ ἐδῶ.

ΝΤΒΟΡΣΑΚ : ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΟΥ «ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ» (Ἔργο 95)
Κυριακὴ 10 Αὐγούστου, ὥρα 11.00

Ἡ Συμφωνία τοῦ «Νέου Κόσμου» ἡ ὁποία ἐξετελέσθη γιὰ πρώτη φορὰ εἰς τὰς 15 Δεκεμβρίου 1893 εἰς τὴν Αἴθουσα Καρνέγκι τῆς Νέας Ὑόρκης μὲ θριαμβευτικὴ ἐπιτυχία, ἔχει προκαλέσει πολλὰς συζητήσεις, λόγῳ τῆς ἀσθόνου χρησιμοποιήσεως μοτίβων τῶν Νέγρων καὶ τῶν Ἑνδιοφόρμων. Ὁ Ντβόρσακ κατηγορήθη ὅτι ἐγκατέλειψε τὴ μουσικὴ τῆς λευκῆς φυλῆς καὶ συνέθεσε «μουσικὴ Νέγρων». Ὁ μουσικὸς κριτικὸς Χένρυ Κρέμπιελ καὶ ὁ Νέγρος συνθέτης Χένρυ Μπρούκλεϊ ἰσχυρίσθησαν ὅτι ἔδωσαν εἰς τὸν Ντβόρσακ τὰ ἀμερικανικὰ θέματα. Ἀλλὰ εἰς μίαν ἐπιστολήν του ὁ Ντβόρσακ γράφει : «Προσπάθησα νὰ γράψω μουσικὴ μέσα στὸ πνεῦμα ὡρισμένων ἀμερικανικῶν μελῳδιῶν». Πάντως ἀναγνωρίζει κανεὶς γνωστὰ τραγούδια : Τὸ «Σουίνγκ λόου» καὶ τὸ «Σούιτ Τσάριοτ», Ἴσως δὲ καὶ τὸ λαϊκὸ ἀμερικανικὸ «Πίγτερ Γκρέϋ».

ΦΡΑΝΚ : ΣΥΜΦΩΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ
Σάββατο, 16 Αὐγούστου ὥρα 18.15

Τὸ ἔργο αὐτὸ γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα ὀνήκει στὴν τρίτη καὶ μάλλον σημαντικὴ περίοδο τῆς ζωῆς τοῦ Φράνκ, Ἐγράφη τὸ 1885 καὶ ἐξετελέσθη στὴν Αἴθουσα Πλεγιὲλ τῶν Παρισίων τὴν 1 Μαΐου 1886. Μόνο τὸ 1894 ἐδημοσιεύθη ἀλκλήρη ἡ παρτιτούρα.

Ἡ «Συμφωνία Παραλλαγῆς» ἀκολουθεῖν τὴ μορφὴ τῆς ἐγγενῶς παραλλαγῆς τοῦ εἰδους τοῦ Μπετόβεν. Θαυμασία εἶνε ἡ ἰσορροπία μεταξὺ τοῦ πιάνου καὶ τῆς ὀρχήστρας. Ὁ Ἀλφρέδος Κορτὼ ὑπογραμμίζει τοὺς «ἐπιθετικοὺς ρυθμοὺς τῶν ἐγχόρδων καὶ τὴν μελῳδικὴ συμβολὴ τοῦ πιάνου». Ὁ Φράνκ μὲ τὴν σελίδα αὐτὴν ἐπανέρχεται στὴν αὐστηρὴ μορφὴ τῆς Τέχνης καὶ «διδάσκει τοὺς διρτοὺς τοῦ πιάνου, τὸ ἀπέραντο σχῆμα τοῦ λόγου».

Ρ.

ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ στὴν ὑπηρεσία τοῦ ΡΑΙΧ

ΤΟ ΠΛΟΥΣΙΟΤΕΡΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΖΑΝ ΜΠΑΡΝΤΑΝ

1ον

(Εἰς τὸ ἐξόχως ἐνδιαφέρον αὐτὸ βιβλίο τοῦ Ζὰν Μπαρνὰν, τοῦ ὁποίου τὸ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» ἐξεφάλισε τὴν δημοσίευσιν, ὁ διαπρεπὴς Γάλλος ρεπόρτερ ποὺ ἔχει ἐιδικευθῆ εἰς τὰ θέματα κατασκοπείας, περιγράφει κατὰ τὸν συναρπαστικότερον τρόπον τὴν δράσιν τῶν μεγαλυτέρων γυναικῶν κατασκόπων ποὺ ἔδρασαν διὰ λογαριασμὸν τῆς Γερμανίας, ἀπὸ τῶν παραμονῶν τοῦ παρελθόντος Πολέμου μέχρι τῆς κατοχῆς τοῦ Γ' Ράϊχ τὸ 1945.

Ὡς γνωστὸν ἡ Γερμανία ἀνέκαθεν ἐχρησιμοποίησε περισσότερες γυναῖκες κατασκόπους ἀπὸ οἱανδήποτε ἄλλην Χώραν. Τὸ παρὸν ρεπορτὰζ τοῦ Ζὰν Μπαρνὰν, περὶ τοῦ πρωτεύοντος ρόλου τῶν σατανικῶν αὐτῶν γυναικῶν εἰς τὸν ἀμείλικτον αὐτὸ μυστικὸν πόλεμον φέρει εἰς φῶς πλῆθος ἀγνώστων λεπτομερειῶν. Τόσον καταπληκτικὰ, ὥστε θὰ ἐθεωρεῦντο ἀπίστευτοι, ἂν ὁ συγγραφεὺς δὲν ἀνέφερε τὰς πηγάς του, ποὺ ἦ σοβαρότης των ἔγγυᾶται ἀπολύτως διὰ τὴν αὐθεντικότητα τῶν δοθεισῶν πληροφοριῶν.

Ἡ περίπτωσις τῆς Κιρκασίας κατασκόπου, τῶν Γερμανῶν, τῆς γνωστῆς ὡς «Πριγκηπίσσης Σόνιας», μᾶς μεταφέρει εἰς τὰ ἄδυτα τῶν χαρεμιῶν, ζωντανεύοντας μοι μιὰ ἱστορία, ποὺ μοιάζει σὰν παραμυθὶ τῶν Χιλίων καὶ μιᾶς νυκτῶν. Ὁ ἀναγνώστης θ' ἀντιληφθῆ ἀπὸ τὴν πρόταν γνωσιῶν τοῦ κ. Ζὰν Μπαρνὰν, ποίας ὁλκὴς κατάσκοπος ὑπῆρξε αὐτὴ ἡ σατανικὴ «Πριγκήπισσα Σόνια», ἡ ὁποία ἀφοῦ ἔδρασε μέσα στὴν συνταγματικὴ ἀτμόσφαιρα τῶν ἰσχυρῶν ἐρωτικῶν παθῶν, τῆς ἀντιζηλίας, τῆς ραδιουργίας καὶ τοῦ ἐγκλήματος διοδοιμιατίσασα ἕνα πρωτεύοντα ρόλον εἰς τὴν γερμανικὴν Κατασκοπείαν, ὅταν τὸ ἄστρο της συνεπλήρωσε τὴν αἰματοδαφῆ τροχιάν του, ἀπέθανε πάμπτωχη, γρηᾶ καὶ μελαγχολική, λησμονημένη, σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ τόπου μας.)

I

"Ἀρσγε νὰ θυμᾶται κανένας ἀκόμη στὴν Κωνσταντινούπολι τὴν πριγκήπισσα Σόνια, ποὺ ἔκανε τὸν περίπατό της καπνίζοντας μὲ ναργέλιε μέσα στὸ γαλάζιο καΐκι της, στὴν ὄχθη τῶν Θερμαπείων ;

Αὐτὴ ἡ γυναῖκα εἶχε μιὰ ὡμορφιὰ παράδοξη, μὲ τὸ συναρπαστικὸ ἐκείνο ὁλέμμα της, ποὺ ἀρχόταν σὲ ἀντίθεσι πρὸς τὰ λευκὰ μαλλιά της. Αὐτὴ ἡ ἀντίθεσι καὶ τὸ νεανικὸ πρόσωπό της αὐξάνανε τὴ γοητεία της.

"Ἡτανε Ρώσσα; Ἴσως. "Ἡτα ἀριστοκράτις; Εἶχε πολλὴ ἀρχοντιά, ἀλλὰ κανένα ἔγγραφο ποὺ νὰ πιστοποιῆ τὴν εὐγενῆ καταγωγή της. "Ἡτανε πλούσια ; Πάντως ἐξοδεῦε πολλά, ἀγαποῦσε τὴν πολυτέλεια, ἀλλὰ κονένας δὲν ἤξερε τὴν περιουσιακή της κατάστασι.

Μὲ ἄλλα λόγια, ἡ πριγκήπισσα Σόνια ἦταν ἕνα αἴνιγμα γιὰ τὸν ἀριστοκρατικὸ κύκλο τοῦ «Μάτακαν» ὅπου διατηροῦσε ἕνα πολυτελέστατο διαμέρισμα, σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς ὡραιοτέρες κατοικίες. Ἀλλ' ἂν ἀποτελοῦσε αἴνιγμα γιὰ τοὺς γύρω της, δὲν συνέβαινε τὸ ἴδιο καὶ μὲ τὸν πρεσβευτὴ τῆς Γερμανίας, ποὺ κάθε 15 μέρες ἔστελνε στὴν ὡραία ξένη ἕνα φακελλο γέματο χωροταμίσματα.

Ὑπὸ ποιανδήποτε ἰδιότητα ἡ πριγκήπισσα Σόνια δεχόταν αὐτὰ τὰ χρήματα, ἢ καὶ δῶρα ἀκόμη ; Κι αὐτὸ θὰ παρέμενε μυστήριον ἂν δὲν τὸ ἐξιγνιάζαν οἱ Ἄγγλοι. Γιὰ αὐτὸ ἄλλως τε μετὰ τὴν ὑποχωρήσι τῆς Ἀνακωχῆς τοῦ 1918 λίγες μέρες ἀφοῦ οἱ Σύμμαχοι μπῆκαν στὴν Κωνσταντινούπολι, μερικοὶ ἀξωματικοὶ τῆς Ἀντελλιτζένς Σέρβις, παρεκδάλεσαν ἄβρα μέν, ἀλλὰ καὶ σὲ τόνο ποὺ δὲν δεχόταν ἀντίρρησι, τὴν πριγκήπισσα Σόνια, νὰ ἐγκαταλείψη τὸ ταχύτερο τὴν Κωνσταντινούπολι.

Κατὰ συμπτωσιν ἐταξίδευσα μαζί της στὸ πλοῖο μὲ τὸ ὁποῖον ἐπήγαινα πρὸς τὸν Πειραιά. Πόσα χρόνια πέρασαν καὶ πόσα γεγονότα μεσολάβησαν ἀπὸ τότε!..

Ἐν τούτοις ξαναβλέπω ὁλοζώντανη τὴν πριγκήπισσα Σόνια, λές κι αὐτὴ ἡ συνάντησί μας ἔγινε χτές. Θυμᾶμαι πῶς δηνγόταν σὲ μερικοὺς συντροφικοὺς περιπατέτες της, χωρὶς δμως καὶ νὰ μπορῆ κανεὶς νὰ καταλάβη, πῶς καὶ γιατὶ βρισκόταν ἀνακατεμένη σὲ ὅλες ἐκείνες τὶς ἱστορίες. Αὐτὴ ἡ γυναῖκα μοῦ κινοῦσε τὴν περιέργεια, ὅπως ὅλα τὰ πλάσματα ποὺ δαρύνει στὴ ζωή τους μιὰ μοῖρα ἔχει πολὺ κοινή, "Θέλα νὰ μάθω περισσότερες λεπτομέρειες γιὰ τὴν πριγκήπισσα Κομμιὰ φορὰ ὅταν ἐπιθυμοῦμε πολὺ κάτι, σὰν νὰ κατευθύνη ἡ ἴδια ἡ θέλησί μας τὰ πράγματα, ἐργάνται ἔτσι ὥστε νὰ τὸ κατορθώσωμε. Πραγματικὰ ὅταν φτάσαμε στὸ ἑλληνικὸ λιμάνι, εἶδα τὸν κ. Φελιούτη νὰ κάνη ἐδαφιαῖο χαιρετισμὸ στὴν πριγκήπισσα. Μοῦ ἔδωσε τὴν ἐντύπωσι ὅτι τὴν περίμενε, Αὐτὸς ὁ "Ελλην ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολι ἦταν ἕνα πρόσωπο ἐπίσης μυστηριῶδες. Τὴν ἐποχὴ τῆς ἱστορίας ποὺ περιγράφω, ὁ Φελιούτης μετεῖχε σὲ διάφορες ἐπιχειρήσεις, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις δουκείων. Εἰς ὡρισμένες περιπτώσεις χρηματοδοτοῦσε πολιτικοὺς καὶ ἔκανε ἀκόμη καὶ τὸν συνομότη. Γιὰ νὰ ἐπιτύχη κάποια παραχώρησι, ἢ νὰ κλείση μιὰ ἐμπορικὴ συμφωνία, δὲν θὰ δίστοζε νὰ ὑποβάλῃ μιὰ ἐπαναστάσι. Κατόπιν ὁ Φελιοῦτης πῆρε Ἰταλικὴ ὑπηκοότητα καὶ ἦρθε στὴ Γαλλία γιὰ νὰ διαχειρισθῆ τὰ ἀκίνητα ποὺ ὁ Νογκάοο, ὁ οἰκονομολόγος τοῦ Βατικανοῦ ἔκτιζε στὸ Περίσι, γιὰ νὰ τοποθετήση ἕνα μέρος τῶν ἐσόδων τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Τὸ γεγονὸς ὅτι αὐτὸς ὁ Φελιούτης μὲ τὰ λουστρινένια σκαρπίνια. περίμενε στὴν ἀποβάθρα τὴν πριγκήπισσα Σόνια καὶ τὴν συνόδευσε ὧς τὸ αὐτοκίνητο ποὺ προωρίζετο γιὰ νὰ τὴν μεταφέρη στὰς Ἀθήνας, δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ αὐξήση τὴν περιέργειά μου, Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς γνώριζε αὐτὴ τὴ γυναῖκα κι ἦταν σὲ θέσι νὰ μοῦ πῆ τὴν πραγματική της ὑπόστασι.

Ἀνέδηκα λοιπὸν στὰς Ἀθήνας καὶ πῆγα στὸ διαμέρισμα τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος, ὅπου ἤξερα ὅτι, ὁ Φελιούτης ἀγαπήσασε νὰ πηγαίνη μεταξὺ δύο πειραμετεῶν του, ν' ἀναπνέη τὰ ἄρωμα τῆς ἑλληνικῆς ζωῆς.

— Τί εὐχαριστημένος ποὺ εἶμαι ξαναδλέποντάς σας! τοῦ εἶπα.

— Κι ἐγὼ τὸ ἴδιο, ἀλλὰ πῶς μάθατε ὅτι βρίσκομαι στὰς Ἀθήνας ;

— Ἔφθασα σήμερα ἀπὸ τὴν Ἐλπίδα δὲ ἀνέβη ἀπὸ θρόνο μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἐνίσχυαν τὴ ἐπιδολή των, εἶχαν κάνει ἔνναν πολὺ κακὸν ὑπολογισμό. Ὁ Χαμὴτ ἦταν γυιὸς μιᾶς ἐκ τῶν συζύγων τοῦ Ἀδδοὺλ - Μετζήτ, ἡ ὁποία, πέθανε φυματικὴ σὲ ἡλικία 26 χρόνων. Οἱ πιὸ ἐμπιστοι ἤξεραν ὅτι ὁ Ἀδδοὺλ - Χαμὴτ δὲν ἦταν γυιὸς τοῦ Σουλτάνου, ἀλλὰ ὁ καρπὸς μιᾶς ἐρωτικῆς περιπετείας τῆς μητέρας του ἀπὸ τὴ πιὸ κοινές. Ὁ Ἀδδοὺλ - Χαμὴτ δὲν εἶχε διδλου τὸν τύπον, οὔτε τὸν χαρακτῆρα τῶν ἀδελφῶν του, Ἡ ὑπνολάτης, ἡ καχυποψία. Τὰ παράδοξα ἤθη του καὶ ἡ πιθανὸν νοοτροπία του, συνετέλεσαν νὰ τὸν ἀπομακρυνθῆ κάθε συνετὴς πολιτικῆς.

Ὁ Ἀδδοὺλ - Χαμὴτ εἶχε χάσει τὴ μητέρα του ὅταν ἦταν 8 χρονῶν. Τὸν ἐμπιστεύθηκαν τότε σὲ μιὰ γρηᾶ σκλάβα τοῦ αὐτοκρατορικοῦ χαρεμιοῦ καὶ κατόπιν εἰς τὴν Περσότα - χανούμ, τὴν ὡραιοτάτη τεσσάρτη σύζυγο τοῦ Ἀδδοὺλ - Μετζήτ, ἡ ὁποία ἦταν ἀτεκνη καὶ ἀφωσιωμένη σὲ τέτοιο σημεῖο στὸν θετὸ αὐτὸ γυιό, ὥστε ἀρνήθηκε νὰ γίνη σύζυγος τοῦ Ἀδδοὺλ - Ἀζὶζ ὅταν αὐτὸς διαδέχθηκε τὸν Ἀδδοὺλ-Μετζήτ.

Μετὰ τὴν ἀνάρρησι στὸ θρόνο τοῦ Ἀδδοὺλ - Χαμὴτ, ἡ Περσότα - χανοὺμ ἔγινε ἡ Βαλιντὲ - Σουλτάνα δηλαδὴ ἡ Σουλτάνα - Μητέρα. Ἐκείνη δμως θὰ προτιμοῦσε ἀντὶ αὐτοῦ τοῦ τίτλου νὰ τῆς ἔδίχνε ὁ Χαμὴ, κάποια εὐγνωμοσύνη. Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον εἶχε μεγαλώσει μὲ τέτοια στοργὴ, τῆς φερόταινε μὲ τόση ἀχαριστία, ὥστε ἡ Περσότα - χανοὺμ εἶπε μιὰ μέρα, ὅτι «εἶχε μεγαλώσει ἕνα τέρας καὶ ὄχι ἕνα παιδί»! Ὁ θετὸς γυιὸς της ποὺ κατεσκόπευε ὅλους τοὺς γύρω του, δὲν δίστασε νὰ δάλη ἐμπιστοῦς του νὰ παρακολουθοῦν ἀκόμη καὶ αὐτὴν ποὺ τοῦ ἔχε φερθῆ σὰν μητέρα ! "Αλλοτε ὁ Ἀδδοὺλ - Χαμὴτ ἐπισκεπτόταν τοὺς ἀδελφοὺς του γάμν τοῦ θείου του καὶ κατόπιν τὸν θεῖο του γάμον τοῦ Μιντὰντ - Πασσᾶ, Ὁ Ἀδδοὺλ - Χαμὴτ εἶχε κάνει καὶ τὸν ἐνεχυροδανειστὴ ἀκόμη!

"Ἐνας τέτοιος πρίγκηψ, ἦταν φυσικὸ, ὅταν ἀνέδηκε στὸ θρόνο νὰ κατοφύγη στὴ μέθοδο τῆς διαφθορᾶς συνειδήσεων κοντὰ στὴν κατασκοπεία, γιὰ νὰ διαφυλάξη τὴν ἐξουσία του, Ἡ πρώτη ἐνέργεια τοῦ Ἀδδοὺλ - Χαμὴτ, ὅταν ἀντικατέστησε τὸν ἀδελφό του Μουράτ, ἦταν νὰ διατάξη τὴ σύλληψι ὅλων των προσώπων ποὺ διετέλεσαν εἰς τὴν ὑπηρεσία τοῦ ἀδελφοῦ του, "Επειτα φρόντισε ν' ἀπαλλαγῆ αὐτῶν ποὺ τὸν εἶχαν φέρει στὴν Ἐξουσία : Ἐξηφανίσθησαν ὁ ἕνας κατόπιν τοῦ ἄλλου, Ἀκόμη καὶ ὁ Μιντὰντ Πασσᾶς ἐδολοφονήθη. Ὁ Ἀδδοὺλ - Χαμὴτ, ἐξ ἄλλου ἐπέβαλλε εἰς τοὺς στρατηγοὺς καὶ ἄλλους ἀξωματούχους νὰ ἀγοράζωνται πρῶτα συζύγους ἡ εὐνοουμένας του. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δὲν μποροῦσαν νὰ χρησιμεύσουν τὸ ὑποχρεωτικ

ΞΕΝΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

— Ἡ γυναῖκα σας ἔχει πολὺ περίεργη ἐμφάνισι...

— Νά' σαι ἐξηγήσω ; 'Ο Σύλλογος τῶν Σεμνο τύφων ἐλήτησε τὴν κατάργησι τῶν σορτς, ἀλλὰ ὁ κόσμος διαμαρτύρεται. Ἡ γυναῖκα μου λοιπὸν βρῆκε τὸν τρόπο νὰ συμβιβάσῃ καὶ τοὺς μὲν καὶ τοὺς δέ!..

Ο ΜΠΑΜΠΑΣ ΣΤΗ ΜΑΜΑ

— Νομίζω ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ εἶμοστε λίγο πιὸ αὐστηροὶ μαζί του!

Ο ΜΠΑΡΜΑΝ ΣΤΟΝ ΠΕΛΑΤΗ : — Πῶς βρίσκετε τὸ νέο μας «κοκτεϊλ ἀτόμου» ;

ΟΙ ΚΟΣΜΟΙ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ — ΤΗΣ κ. ΣΟΦΙΑΣ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

Ο ΤΑΦΟΣ ΤΟΥ ΓΑΪΔΑΡΟΥ

Δ'.

"Οταν ὁ Ναστρεδδὶν ἦταν νέος ἀκόμη, ἐχρησιμόπιασε «σοφτὰς» δηλ. κατηχούμενος σ' Ἕνα μοναστήρι γτισμένο στὰ πέ διά Ἕνα πολυπλέξτατο μονα-στῆρι, θαῦμα πλούτου καὶ μεγα λοπρέπειας γεμάτο εὐσεβέ-στατους δερβίσηδες. Ὁ πρῶ-τος τους ἀοχηγὸς ἦταν μεγά-λο- καὶ τρανὸς θεολόγο- καὶ φιλόσοφο, ὁ σεβασμιος Χατζὴ Μπεκρῆς. Ὅλα τὰ ἅγια κείμε-να τὰ ἤξερε ἀπέξω. Ὅλα τὰ σχόλια τῶν ἱερῶν βιβλίων τὰ ἤξερε ἀπέξω.

Ὁ Χατζὴ Μπεκρῆς ἔκανε καὶ πολλὰ θαύματα. Ὅ,τι ἔ-γραφε μὲ τὸ θαυματουργὸ του καλέμι ἐπάνω σ' Ἕνα κομμάτι ἀγιασμένο χαρτί, γινόταν ἀμέσως ! "Οσοι τυφλοὶ πήγαιναν σ' κεῖνον ἐβλέπαν τὸ φῶς, μόλις τοὺς ἀγιάσῃ τὰ μάτια τους- φωνὲς ἀνάμεσα στὰ βλέφαρα, !" Ὁ σοι ἤσαν παραλυτικοὶ, ἐφεύγαν ἀπ' τὸ τσκέ του μὲ πόδια λυγερὰ καὶ ρωμαλαῖα σὰν νέας δρουμάδες. Κι' ὅσα παιδιὰ ἀρρώστα τοῦ πήγαιναν, μόλις ὁ Χατζὴ Μπεκρῆς τὰ ἔσπκωνε ἕνα λεπτὸ πάνω- στὸν τάφο τοῦ Ἁγίου - Ἱδρυτοῦ τῆς Μονῆς ἀμέσως ἐγίνοντο καλά.

Καὶ ἀλ' οὐτὰ τὰ θαύματα, ὠφελίοντο στὶς ἀρετὲς τοῦ ἀγί ου ἀνθρώπου ποὺ ἦταν θαυμέ-νος ἐκεῖ.

Φαντάζεται πιὰ ὁ καθένας τὴ λατρεία τοῦ ἀόσμου τὸν προσκυνητὼν καὶ τὸν πλούσιο φόρο τῆς λατρείας ποὺ ἔφεραν ὅλα ἐκεῖνα τὰ πλήθη στὸν ἅγιο αὐ-τὸν δερβίση. Τὸ μοναστῆρι του εἶνε γίνει πιὰ μεγάλη καὶ πλου σιώτατη κοινότης κ' αὐτὸς ἦ-ταν ὁ διαχειριστὴς της.. Κ'ἔδλε πε κάθε μέρα τὴ πλούτη νὰ συσ σωρεύεται στὸ τάφο του.

Ἀπ' ὅλους τοὺς εὐσεβεῖς μαθητὲς του ὁ Χατζὴ Μπεκρὴς ἀγαποῦσε ξεχωριστὰ τὸν Ναστρεδδὶν. Τὸν ἀγαποῦσε γιὰ τὴν ἁπλότητά του καὶ τὴ μετριόφοσ σύνη του, γιὰ τοὺς πλλοὺς τοὺς τρόπους καὶ γιὰ τὴν προθυ-μία του. "Ετσι ὁ Ναστρεδδὶν εἶ-χε γίνει ὁ εὐνοούμενός του, Ἐ κεῖνο- τοῦ ἔφερνε τὸν καφὲ του κοντὰ στὴ σπιτοκυρὰ κ' ἔπαιρνε τὴ κρυφὴ μία τοῦ. "Ἐτσι ὁ Ναστρεδδὶν εἶ-χε γίνει ὁ εὐνοούμενός του, Ἐ κεῖνο- τοῦ ἔφερνε τὸν καφὲ του κοντὰ στὴ σπιτοκυρὰ κ' ἔπαιρνε τὴ κρυφὴ μία τοῦ. Ὅλα τὰ γράδια ὅλε- οἱ περι-πόλεσ- πήγαιναν σὰν ἀηδόνια. Ἀλλαίμονο, σκέφθηκε ὁ Ναστρεδδὶν. Ὁ γάϊδαρος εἶνε ζῶρωστος καὶ φοβοῦμαι μὴ φοίηση.

Καὶ πραγματικὼς ὁ γάδα-ρος ἀρρώστησε. Ἀλλὰ τὸ κα-ταλαβαίνω, τὼν προσκυνητὼν. Ὁ Ναστρεδδὶν κρατοῦ-σε τὸ Ἱερὸ Βιβλίο, ὅταν ὁ Δερ βίσης πήγαινε στὸ τζαμὶ νὰ δι-δάξῃ τοὺς πιστοὺς. Μὲ ὅλες ὁ-μως αὐτὲς τὶς τιμὲς ποὺ τὸν ἔκαναν πολὺ περήφανο, ὁ Ναστ-ρεδδὶν Χότζας ἔπασχε ἀπὸ φο βερὴ νοσταλγία.

"Αἰοῖζε λοιπὸν ἕνα λάκκο μέσα στὴν ἄμμο, ἔπιασε τὸν ψόφιο γάϊδαρο κ' ἄοιγσε νὰ τὸν σκεπάζῃ μὲ μεγάλες πέ τρες. "Ἐξαφνα Βλέπει, στὸν ὀ-ρίζοντα νὰ πλησιάζῃ ἕνα καρσ ὰ- πτερωτὸ- ηπῖζω κ' ὁλ θρη-νοι του ξαναοίζίγνε.

— Ἀλλοίμονό μου! Τὼρα θὰ περάσουν ἀπ' ἐδῶ ὅλοι αὐ-τοὶ καὶ θὰ μὲ ρωτήσουν ποιὸν θάβω. Χαδὶς ἄλλο, θὰ εἶνε προσκυνηταὶ καὶ πάμε στὸν τεκὲ τοῦ κυρίου μου. Ἂν τοὺς ὁμολογήσω πὼς θάβω τὸν γάϊ-δαρο θὰ πᾶμε νὰ τὸ ποῦμε στὸν κύριό μου. Τί νὰ κάνω, Ἀλλάχ τί νὰ κάνω :

Τὸ καταβάνι πλησιάζε κι' ὁ Ναστρεδδὶν κοι-δαλοῦσε ἀκόμη πέτρες.

— Ποιὸν θάβεις ἐκεῖ, καλέ ἀθρωπε: τὸν ρωτᾶ ἕνας προσ κυνητὴς. ἀφοῦ σταμάτησε τὴν καμήλα του.

— Ἔγας ἀγιον ἀνθρωπο πέθανε σήμερα ἐδῶ ὁ μουσοὺλ μάνα ! Μὲ αὐτὸ τὸ σκεῦος στὸ προσκύνημά μου καὶ πέτρες στὸ δρόμο. Καὶ τὼρα τοῦ ὑψώνω μνημεῖο.

Κι' ἀπ' τὴν τρομάρα του γιὰ τὸ φοβερὸ τὸ ψέμμα ποὺ ἔεστόιμισε ὁ Ναστρεδδὶν ἄοχισε νὰ κλαῖῃ μὲ σπαραγμικοὺς λυγμοὺ. "Αλλὰ τὴν ἔβιν σ' τὴν Βλέπει ἄλε- τὶς καμῆλες νὰ γο νατίζουν κι. ὅλους τοὺς προσ κυνητὰς νὰ ἐεπτέεοὺν.

— Ἔτσ ἀγίον ἀνθρωπο πέθαν ἐδῶ! Αἰωνία του ἡ μνή μη ! Πεῖμενε σύντροφε νὰ σὲ βοηθήσωμε !

Ἐσπευσαν λοιπὸν ὅλοι κ' ἔ θεραν μεγάλους ὀγκολίθους καὶ κομμάτια γρανίτη καὶ πλήθοε χώματα κ' ἀογίλλου! καὶ ἄμμα σαν μεγαλοπρεπὲς μνημεῖον σε σνῆμα πυραμίδος. Κι' ἕνας προσκυνητὴς ρώτησε :

— Ἔκανε θαύματα αὐτὸ ὁ ἅγιος ;

Ἀκοῦς: θαύματα καὶ θαύ ματα !

— Τότε λοιπὸν κι' ὁ τάφος τοῦ ποέπει νὰ κάνῃ θαύματα. Κι' ἔγνοε μέσα στοὺ- σωτοῦ- φους μας ἕνν δυστυχισμένο τυ-φλό. Φέρτε τον ἐδῶ κοντά !

Τότε ἔφεραν τὸν, τυφλὸ ἐμ-ποδὸ στὸν Ναστρεδδὶν καὶ εἶ-παν:

— Ἐσὺ ποὺ εἶσαι ὁ μαθη-τὴς τοῦ Ἁγίου, θὰ ἐεσίοε καὶ γὰ δοῦμε τὸν ἅγιον. Ἐμεῖς ὅλοι ἐ-δῶ ἔχομε ἀνάγκη νὰ πᾶμε μακουτέρα. Νὰ λείψῃ. Ἐδῶ εἶνε ὁ ἱερότερο τόπος προσκυ-νήματός καὶ θαυμάτων. "Ας μείνωμε ἐδῶ δοιστικά.

Κι' ἀάνισαν ν' ἀποκαλοῦν τὸν Ναστρεδδὶν. «Κύριε» καὶ «Ἅγιε Δερβίσ».

—Μεῖνε ἐδῶ νὰ ἰδρύσῃς ἕναν μεγάλο τεκὲ, τοὺ ἔλεγαν ὅλοι. Θὰ γίνωμε πιστοὶ μαθητὰ σου κὲ θὰ γτίσωμε ἕνα ὡραῖο «τουμπὲ» ἐπάνω ἀπ' αὐτὸν τὸν ἅγιο τάφο.

"Ετσι κ' ἔγινε. Καὶ ὁ τά-φος τοῦ γαϊδάρου ἔγινε τὸ με-γαλοπρεπέστερο προσκύνημα ὅλης τῆς Ἀνατολῆς.

ΣΟΦΙΑ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

ΜΑΝΙΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ

ΠΑΛΗΕΣ ΚΑΙ ΝΕΕΣ

— Ὁ Ζαΐξπιρ θὰ προτι μοῦσε νὰ πέθαινε, παρὰ νὰ διατηρῇ μιὰ γάτα στὸ σπί-τι του.

— Ὁ Κορνήλιος Βάντερ-μπιλντ ὁ πρῶτος ἑκατομμυ ριοῦχος ἀπὸ τὴν οἰκογένεια τῶν περισσοτέρων αὐτῶν μεγα-στάνων τοῦ πλούτου, συνη-θίζε νὰ τοποθετῇ κάθε βράδυ στὰ πόδια τοῦ κρεββατιοῦ του, τέσσερα δοχεῖα γεμάτα ἀλάτι, γιὰ νὰ ἔξορ κίζῃ τὶς γλωσσοφαγιὲς τῶν φθονερῶν.

— Ὁ γνωστὸς ἀστῆς τοῦ κινηματογράφου Βόρις Κάρλωφ μπαίνει πάντα στὸ στοὺντιο ἀπὸ τὴν πόρτα ποὺ μπῆκε τὴν ἡμέρα κα-τὰ τὴν ὁποία ἔποιξε τὴν πρώτη σκηνὴ αὐτὸ ἀποκτοῦ-στάνω ποὺ τὸν ἀνζοῖειξε.

— Ἐγὼ ! Ψιθυρίζει ὁ Ναο-ρεδδὶν τρομαγμένος.

"Ἐμπρὸς λοιπὸν, λένε τὶς εὐχὲς τοῦ Ἁγίου !

Τότε ὁ Ναστρεδδὶν θυμᾶται τὶ ἔκανε ὁ Χατζὴ Μπεκρὴς σὲ παρόμοιες περιστάσεις. Κλεί-νει τὰ μάτια του, πιάνει τὰ γένε-α του, ψιθυρίζει, κάτι μυ-στηρώδη λόγια. Ἐπειτα φυσᾶ τοὺς φορὲς ἀ ἀμεσα στὰ Βλέ-φαρα τοῦ ἀεσοῦ τυφλοῦ.

— Βλέπω ! Βλέπω ! Φέοτε μου γοήγορα λίγο νερὸ νὰ πλύ νω τὰ ὠάτια μου ! Τ' ἀνοιξα καὶ Βλέπω !

"Ολοι οἱ προσκυνητὰ γονατίζου. τότε ἐμπρὸς στὸν Ναστρεδδὶν καὶ φίλοὺν τὰ κράσπεδα τοῦ φορέματό- του. "Οσοι εἶ-χου ἐπάνω τους χουσάϊ τοὺς ἔβ-γαν τὰ χουσάϊα τοὺς. ὅσοι εἶ-χαν ἀσῆμι τοὺ δίνουν τὸ ἀσήμι τους κ' οἱ ἄλλοι τοὺ προσφέ-ρουν. ἀρώματα. κρασιὰ τροφὲς, καὶ ὑφάσματα πολύτιμα:

Κατὰ τὴν ἐκεῖνη κοπέλλα ποὺ δὲν μπορεῖ τίποτε κ' ἐγὼ ὅμως τὴ μισοῦσα. Γιατὶ ἦταν ὥμορφη καὶ σοῦδεις γνέα ἀφοσίωσι... Δὲν ὑπάρχει τίποτε στὸν κόσμο ποὺ νὰ μὴ τὼδινα, γιὰ νὰ σὲ ἔχα κοντά μου αὐτὴ τὴ στιγμή, Ἐκτὸς ἂν μ' ἐγκατελείψες... Μὰ πῶς θάταγε δυνατὸ νὰ μ' ἀφήσῃς κατάμονη σ' αὐτὴ τὴ ζωή, ὅπου δὲν ὑπάρχω παρὰ γιὰ σέ;... Ἀκοῦς τὸ πατᾶτας στὴ σκάλα... Θάναι αὐ... ! Ἐπὶ τέλοι- ! Ὦ! μακάρι νὰ ἦσουν ἐαύ, καὶ σοὺ ὑπόσχωσι νὰ μὴ φύκω τὸ μενεξεδὶ φουστάνι ποὺ τὸ βρήκες τὸ-σο ἀκριβό... Τώρα ἀγαγνωρίζω καλὰ τὰ δῆματά σου. "Ας ἔβγε εὐλογημένη ἡ στιγμὴ ποὺ σὲ ξαναφέρνει!.. Τί εἶπες ἀγαπημένε μου : Μὲ βρίσκεις γλυμή ; Δὲν εἶνε τίποτε, μὴν τὸ προσέχῃς!... Πῶτε ἀγρηστὲ γιὰ τὸν κόσμο ! Πῆγες καὶ μοῦ πῆρες τὸ ὡραῖο κεῖνο βραχιολάκι γιὰ τὰ γενέθλιά μου ; Κι αὐτὰ τὰ ὠαιὰ, λουλοὺδια, γιὰ μένα τάφερνες τόσο δρόμο :.. Τί πρέπει νὰ κάνω γιὰ γ' ἀξίζω τὴν ἀμετρη τουφερότητά σου ; Θὲς νὰ ξέρῃς πὼς πέρασα τόσες ὥρες ;.. Μὰ σὲ περίμενα ἀγαπημένε μου, φόνιμα καὶ ἀκοῦ-τὶς ποσεεμὲς ποὺ ἔλεγε.

— Ἐγὼ ! ψιθυρίζει ὁ Ναο-ρεδδὶν τρομαγμένος.

"Ἐμπρὸς λοιπὸν, λένε τὶς εὐχὲς τοῦ Ἁγίου !

Τότε ὁ Ναστρεδδὶν θυμᾶται τὶ ἔκανε ὁ Χατζὴ Μπεκρὴς σὲ παρόμοιες περιστάσεις. Κλεί-νει τὰ μάτια του, πιάνει τὰ γένε-α του, ψιθυρίζει, κάτι μυ-στηρώδη λόγια. Ἐπειτα φυσᾶ τοὺς φορὲς ἀ ἀμεσα στὰ Βλέ-φαρα τοῦ ἀεσοῦ τυφλοῦ.

— Βλέπω ! Βλέπω ! Φέοτε μου γοήγορα λίγο νερὸ νὰ πλύ νω τὰ ὠάτια μου ! Τ' ἀνοιξα καὶ Βλέπω !

"Ολοι οἱ προσκυνητὰ γονατίζου. τότε ἐμπρὸς στὸν Ναστρεδδὶν καὶ φίλοὺν τὰ κράσπεδα τοῦ φορέματό- του. "Οσοι εἶ-χου ἐπάνω τους χουσάϊ τοὺ ἔβγαν τὰ χουσάϊα τοὺς. ὅσοι εἶ-χαν ἀσῆμι τοὺ δίνουν τὸ ἀσήμι τους κ' οἱ ἄλλοι τοὺ προσφέ-ρουν. ἀρώματα. κρασιὰ τροφὲς, καὶ ὑφάσματα πολύτιμα:

Ἀπὸ τὴν ἐργασία αὐτὴ ὁ "Αλ Καπόνε ἐκέρδισε πολὺ μεγάλα πο-σά. Τὰ τεχνάσματά του κυριως συνίστανο εἰς τὸ γὰ χρησιμοποιῇ φάσμαα διεγεστικὰ ποὺ ἐτόνωσαν τὶ ἀλογα τὴν ὥρα τῆς κούρασας καὶ κατάφεραν ὥστε ἐκεῖνα ποὺ ἔκεραν ἔλβει τελευταῖο στὶς προποὸ-νήσεις νὰ ἔρχωνται πεώτα.

Περισσότερα πράγματα δὲν ἔ-δωκε στὴ δημοσιότητα ἀπὸ τὶς σε λίδες τοῦ Ἡμερολογίου τοῦ συζύγου της στὸ σημεῖο αὐτὸ ἡ κυρία Μάϊ, ἡ σύζυγος τοῦ "Αλ Καπόνε. Γεγονὸς πάντως εἶναι ὅτι μετὰ τὴ δο-λοφονία τοῦ Τζίμμυ Τόρριο, ὁ "Αλ Καπόνε ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τῶν τε-ραστίων ἐπιχειρήσεων λαθρεμπο-ρίου, χαρτοπαιγνίων καὶ... ὤμορ φιάς. ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἐσχηματισθῇ ἡ τεραστία περιουσία του.

ΤΕΛΟΣ

Πριγκήπισσα ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ

Ἡ σχιδική ζωή της ἕως σήμερα

ΑΝΑΜΟΝΗ

Ζέρω πὼς θὰ ἔρθῃς πὼς δὲ μπορεῖ ν' ἀργήσῃς περισσότερο... Εἶνε τόσες ὧρες ποὺ σὲ περιμένω! Σκοτεΐνιασε πιά, μὰ δὲν ἀ-νάβω τὸ φῶς, γιὰ νὰ μὴ βλέπω τὴν ἄπονη δελόνα τοῦ ρολογιοῦ νὰ μετρᾷ μ' ἀδιαφορία τὶς στιγμὲς ποὺ μοῦ κλέβεις...

Ὁ θόρυβος κάποιων βημάτων μὲ κάνει νὰ ἐπτί-ζω σὰν χαιμογελὰ πάνω στὰ χείλη... Δὲν εἶσαι ἐσύ. Ἡ ἀγωνία μοῦ καὶ οἱ διαλογλυὲς ποὺ βρίσκω γιὰ τὴν ὑπομονὴ σου, μοῦ δίνουν ἀκόμη καλύτερα νὰ κατολάβω πόσο σ' ἀγαπῶ!.. Γιατί, — ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε, — τί κάνεις ; Ποῦ δοῖσκεσαι ; Κι' αὐτὲς τὶς ὧρες ποὺ μοῦ στερεῖς, σὲ ποιάν τὶς δίνεις ;.. Δὲν ὑπάρχει δυσάρεστη σκέψη πὼ' νὰ μὴν τὴ κάν-νω, ἀλλὰ ἡ καρδιά μου τὶς ὁδγνεῖ ὅλες ἀμέσως... Δὲ θέλω νὰ χαλάσω τὸ γλυκὸ μαρτύριο τῆς ἀνα-μονῆς μου... Εἶνε πιὸ φρόνιμο νὰ περιμένω τὶς στιγμὲς ποὺ ἡ ἀγαπημένη φωνή σου θὰ μοῦ ἐξηγή-σῃ μὲ τὸν πειστικὸ ἐκεῖνο τόνο, ὅτι τὰ λεωφορεῖα εἶνε πολὺ ἀργιὰ καὶ τὸ ρολοϊ σου πάει πίσω... Τώρα πιὰ σκοτεΐνιασε ὁλότελα. Νοιώθω τὸν λύπη κ' ὅμως δὲν ἔχω τὴ διάθεσι νὰ σοῦ παραπονιέμαι. Τί θὰ γινόμουν ἂν ἐργότανε κάποιο βράδυ, ποὺ δὲ θὰ ὑπῆρχε πιὰ λόγος νὰ σὲ περιμένω ;

Μοῦ εἶχες ὑποσχεθῆ πὼς θὰ 'ρχόσουν νωρὶς ἀ-πόψε. Τὸ πρωῒ ποὺ ἔσυγες, ἤσουν μιὰ χαρά. Κοι-μήθηκες καλὰ κι ἐξύπνησες μὲ τὸ τραγοῦδι στὰ χείλη. Δὲ μπορεῖ λοιπὸν ν' ἀρρωστήσες ξαφνικά. Ἀλὰ θὰ ἤθελα νὰ ἔχω τὸ ἀεβαιοῦ πὼς δὲν ἔπαθες τίποτε. Τὰ δυστυχήματα εἶνε τόσο πολ-λὰ τὸν τελευταῖο καιρό!.. Θυμάσαι τὴ γυναῖκα τοῦ φίλου σου Λεφέβρ ποὺ γλύστρησε στὸ δρόμο καὶ χτύπησε στὸ κεφάλι ; Βέβαια δὲν πέθανε, μὰ ὑπόφεσε ἐπὶ μῆνες... "Ω! μὴ φοβᾶσαι.' Ἀκόμα κι ἂν τύχαινε νὰ χτυπούσες πάλι θὰ σ' ἀγαποῦσα. Θὰ σ' ἀγαπούσα μάλιστα, ἀκόμη περισσότερο ἀπὸ σήμερα. Δὲ θάμουν ποτὲ πιὰ νευρικὴ, δὲ θὰ ξανά-κουγες πικρὸ λόγο ἀπὸ τὰ χεῖλη μου... Θάμουν τό-σο καλὴ μαζί σου, ποὺ θὰ μοῦ συγχωρούσες ἀκόμα καὶ τὴν κακὴ πίστι ποὺ ἔδειξα τὴ μέρα ποὺ μοῦ πατήνεσες τὴ γραμματέα σου. Θυμάσαι ; Τὸ εἶχα βάλει πείσμα νὰ σοῦ ἀντιμιλῶ, γιὰ γέλοιο παιδὶ τὴ δοστυχῆ ἐκείνη κοπέλλα ποὺ δὲν μπορεῖ τίποτε κ' ἐγὼ ὅμως τὴ μισοῦσα. Γιατὶ ἦταν ὥμορφη καὶ σοῦδεις γνέα ἀφοσίωσι... Δὲν ὑπάρχει τίποτε στὸν κόσμο ποὺ νὰ μὴ τὼδινα, γιὰ νὰ σὲ ἔχα κοντά μου αὐτὴ τὴ στιγμή, Ἐκτὸς ἂν μ' ἐγκατελείψες... Μὰ πῶς θάταγε δυνατὸ νὰ μ' ἀφήσῃς κατάμονη σ' αὐτὴ τὴ ζωή, ὅπου δὲν ὑπάρχω παρὰ γιὰ σέ;... Ἀκοῦς τὸ πατᾶτας στὴ σκάλα... Θάναι αὐ... ! Ἐπὶ τέλοι- ! Ὦ! μακάρι νὰ ἦσουν ἐαύ, καὶ σοὺ ὑπόσχωσι νὰ μὴ φύκω τὸ μενεξεδὶ φουστάνι ποὺ τὸ βρήκες τὸ-σο ἀκριβό... Τώρα ἀγαγνωρίζω καλὰ τὰ δῆματά σου. "Ας ἔβγε εὐλογημένη ἡ στιγμὴ ποὺ σὲ ξαναφέρνει!.. Τί εἶπες ἀγαπημένε μου : Μὲ βρίσκεις γλυμή ; Δὲν εἶνε τίποτε, μὴν τὸ προσέχῃς!... Πῶτε ἀγρηστὲ γιὰ τὸν κόσμο ! Πῆγες καὶ μοῦ πῆρες τὸ ὡραῖο κεῖνο βραχιολάκι γιὰ τὰ γενέθλιά μου ; Κι αὐτὰ τὰ ὠαιὰ, λουλοὺδια, γιὰ μένα τάφερνες τόσο δρόμο :.. Τί πρέπει νὰ κάνω γιὰ γ' ἀξίζω τὴν ἀμετρη τουφερότητά σου ; Θὲς νὰ ξέρῃς πὼς πέρασα τόσες ὧρες ;.. Μὰ σὲ περίμενα ἀγαπημένε μου, φόνιμα καὶ ἀκοῦ-τὶς ποσεεμὲς ποὺ ἔλεγε.

— Ἐγὼ ! ψιθυρίζει ὁ Ναο-ρεδδὶν τρομαγμένος.

"Ἐμπρὸς λοιπὸν, λένε τὶς εὐχὲς τοῦ Ἁγίου !

Τότε ὁ Ναστρεδδὶν θυμᾶται τὶ ἔκανε ὁ Χατζὴ Μπεκρὴς σὲ παρόμοιες περιστάσεις. Κλεί-νει τὰ μάτια του, πιάνει τὰ γένε-α του, ψιθυρίζει, κάτι μυ-στηρώδη λόγια. Ἐπειτα φυσᾶ τοὺς φορὲς ἀ ἀμεσα στὰ Βλέ-φαρα τοῦ ἀεσοῦ τυφλοῦ.

— Βλέπω ! Βλέπω ! Φέοτε μου γοήγορα λίγο νερὸ νὰ πλύ νω τὰ ὠάτια μου ! Τ' ἀνοιξα καὶ Βλέπω !

"Ολοι οἱ προσκυνητὰ γονατίζου. τότε ἐμπρὸς στὸν Ναστρεδδὶν καὶ φίλοὺν τὰ κράσπεδα τοῦ φορέματό- του. "Οσοι εἶ-χου ἐπάνω τους χουσάϊ τοὺ ἔβγαν τὰ χουσάϊα τοὺς. ὅσοι εἶ-χαν ἀσῆμι τοὺ δίνουν τὸ ἀσήμι τους κ' οἱ ἄλλοι τοὺ προσφέ-ρουν. ἀρώματα. κρασιὰ τροφὲς, καὶ ὑφάσματα πολύτιμα:

Ἀπὸ τὴν ἐργασία αὐτὴ ὁ "Αλ Καπόνε ἐκέρδισε πολὺ μεγάλα πο-σά. Τὰ τεχνάσματά του κυριως συνίστανο εἰς τὸ γὰ χρησιμοποιῇ φάσμαα διεγεστικὰ ποὺ ἐτόνωσαν τὶ ἀλογα τὴν ὥρα τῆς κούρασας καὶ κατάφεραν ὥστε ἐκεῖνα ποὺ ἔκεραν ἔλβει τελευταῖο στὶς προποὸ-νήσεις νὰ ἔρχωνται πεώτα.

Περισσότερα πράγματα δὲν ἔ-δωκε στὴ δημοσιότητα ἀπὸ τὶς σε λίδες τοῦ Ἡμερολογίου τοῦ συζύγου της στὸ σημεῖο αὐτὸ ἡ κυρία Μάϊ, ἡ σύζυγος τοῦ "Αλ Καπόνε. Γεγονὸς πάντως εἶναι ὅτι μετὰ τὴ δο-λοφονία τοῦ Τζίμμυ Τόρριο, ὁ "Αλ Καπόνε ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τῶν τε-ραστίων ἐπιχειρήσεων λαθρεμπο-ρίου, χαρτοπαιγνίων καὶ... ὤμορ φιάς. ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἐσχηματισθῇ ἡ τεραστία περιουσία του.

ΤΕΛΟΣ

ΑΛ ΚΑΠΟΝΕ,

ΤΟ ΙΔΙΟΓΡΑΦΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ

Φυσικὰ δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε ὅτι ὁ "Αλ Καπόνε γραφε ἐδῶ τὴν ἱστορία του. Καὶ τὴ γράφει ὅπως τὴν σφράγει. Δικαιολογία του εἶναι ἡ ἀναφέρη ὅτι ἀνθρωποι τοῦ Ο' Μπάνιον ἦσαν οἱ τέσσερις ἀ-γνωστοι ποὺ σκότωσαν τὸν Τζίμ Κολοσσίμο, τὸν συνεταίρο του. Καὶ ὅμως ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ δὲν ἀργησε νὰ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τὴν ἀστυνο-μία. "Οταν ἡ τελευταία συνέ λαβε ὅτι ὁ "Αλ Καπόνε ἔλεγε ὀργανώσει τὴ δολοφονία τοῦ συνε-ταίρου του, ὁ "Αλ Καπόνε ἔλεγε ἤδη φύγει ἀπὸ τὸ Σικάγο καὶ κα-νεὶς δὲν ἤξερε τὴ ἴχνη του. Κανεὶς ἄλλος ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Τζίμμυ Τόρριο, τὸν τελευταῖο πιὰ συνεταίρο τοῦ "Αλ Καπόνε, ποὺ ἀρὶζε τὰ ἀ-σιὰ ἀπὸ τὰ κεφάλιαια τῶν ἐπιχειρή σεων.

Τὸ γεγονὸς ὅμως ὅτι ὁ Τζίμμυ Τόρριο ἦταν ἀγνοστὸς, δὲν ἦμ-πόδιζε τὸν "Αλ Καπόνε νὰ θεω ρῇ ἕνα ἐπικνδυνον μελλοντικὸ ἀν-ταγωνιστὴ. Τὰ κέρδη ἀπὸ τὶς ἐπι-χειρήσεις τὸ λαθρεμπορίου ἀλκοόλ ἦσαν τόσο παλλὰ, ποὺ ἡ ἀπλησταία εἶχε πιάσει καὶ τοὺς ἀυὸ συνεται-ρους καὶ ἐπιβτόισαν εἰκαιρία νὰ κοατήσουν καθένας γιὰ λογαριασ-μό του τὴν ἐπιχείρισι. Ὁ Τζίμμυ Τόρριο ὅρθκε εὐκαιρία ποὺ ὁ "Αλ Καπόνε, λόγω τῆς διώξεώς του ἀπὸ τὴν ἀστυνομία γιὰ τὴ δο-λοφονία τοῦ Κολοσσίμο, εἶχε βιασ-τρωθῆ γιὰ πεφπτωσι τὴν ἀσφά-λεια στὰ λαθρεμποροικὰ πλοῖα τοῦ Ἐδρηνίκοῦ καὶ ἐργαζόταν γιὰ νὰ περιέλθουν μιὰ μέρα στὰ χέρια του οἱ ἐπιχειρήσεις. Ἀλλ' ἄς ἀφισουμε τὸν λόγο τὸν "Αλ Καπόνε νὰ μᾶς ἀφηγηθῇ τὰ συμβάντα τὴν ἐποχὴ ἐκείνη :

«Ἔξαιαε, γράφει, ἐκεῖνο τὸν καὶ ὁ πάνω ἀπὸ γίλιες πλοίαρια ποὺ διέτρεαν τὶς ἀκτὲς τὸν βορεινὸν καὶ νοτίων παραλίων τῆς Ἀμερι-κῆς, ἐφόρτωναν καὶ ἐξεφόρτωναν βαρέλλια καὶ κασσέλλες μὲ μπυρα, ἔδιναν μάχες μὲ τὰ τελωνειακά, ὅπου τύχαινε νὰ τοὺς ἐπιτεθοῦν, προσήγγιζαν τὰ πλοῖα τοῦ ἐμπο-ρικοῦ στόλου, καὶ ἔδιναν διάφορα λαθραῖα ἐμπορεύματα γιὰ νὰ πα-ρουν εἰς ἀντάλλαγμα εἴδη ὁλκοῦ καὶ ἰδίως κονιάκ, ποὺ τὸν ἀκριβὸ ἦταν τότε σ' ὁλόκληρες τὶς Ἡνω-μένες Πολιτεῖες. Ἕνα μάλιστα ἀ-πὸ τὰ πολυτιμότερ λαθρεμπόρια ποὺ ἔκαναν, ἦταν νὰ πτωμηθεῖοιν στὰ ἀεμόπλοια... ζωντανὲς ὁμοιο φύες. πὼ σ' καπετανάοι εἰκαρσί-στως τὶς κρατοῦσαν πάνω στὸ πλοῖο καὶ τὶς ἀκριβοπλήρωναν γιὰ νὰ τὶς παραδώσουν ὕστερα σὲ ἄλ-λα δικά μας δενζινοκίνητα, ποτοῦ προσεγγίσουν σὲ λιμάνια, ἄπου ὁ ἔλεγχος ἦταν πολὺ αὐστηρός

» Σ' ὅλο τὸ διάστημα, ποὺ εἶχα διαπεραιωθῆ στὰ πλεούμενα αὐτὰ καὶ πάλευε διαρκῶς μὲ τὸν κίνδυ-νο, ὁ Τζίμμυ Τόρριο ὅλο καὶ μὲ πληροφορούσεν ἀπὸ τὸ Σικάγο ὅτι οἱ «δουλειές» δὲν πάνε καλὰ καὶ ὅτι ὁ Κυβερνήτης τοῦ Ἰλλινόϊ εἶχε ὀργανώσει ἕνα εἰδικὸ Σῶμα διώξε ως λαθρεμπορίου μὲ ἄνδρας πρὼν γκάγκστερς ντέτεκτιβ καὶ τελωνει-ακοὺς ποὺ τοὺς ἐπιλήρωνεν ἀκριβὰ καὶ τοὺς παρεῖχεν ὅλα τὰ μέσα.

Ἤξερε, πολὺ καλὰ ὅτι αὐτὰ ἦσαν παραμύθια καὶ ὅτι ὁ Τζίμμυ Τόρ-ριο εἶχε βάλει πρόγραμμα νὰ πάρῃ τὶς ἐπιχειρήσεις γιὰ λογαρια-σμό του. Ἐν τούτοις δὲν εἶπα τί-ποτα καὶ ἀπεφάσισα νὰ περιμένω. "Εστεῖλν μάλιστα στὸ Σικάγο ἀν θρωποις τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύ-νης μου νὰ μὲ μὲ πληροφορήσουν ἀκριβῶς πῶς σκέπτεται καὶ πῶς ἐ-νεργεῖ ὁ Τζίμμυ Τόρριο. Ἀπὸ τὶς ἀπαντήσεις ποὺ μοῦ ἐφεραν ἔβγα-λα τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐκείνον τὸν καιρὸ ὁ Τζίμμυ Τόρριο εἶχε ἐλθει σὲ συνεννόησι μὲ δυὸ γνωστοὺς δουλευτὰς τοῦ Σικάγου, τὸν Μάξ Μπάουλερ καὶ τὸν Τζὼν Βάτσμαν, ποὺ ἦσαν δικηγόροι καὶ ἐπρόκειτο νὰ ἀναλάβουν «νομικοὶ σύμβουλοι τῶν ἐπιχειρήσεών μας. Ἐκεῖνο ποὺ μοῦ φάνηκε ἐξαιρετικὰ ὑποπτο, ἦ-ταν ὅτι ὁ Μάξ Μπάουλερ βρισκό-ταν σὲ στενώτατες σχέσεις μὲ τὸν γενικὸν ἐφαγγελέα Τλοῦ Λάντε, τὸν ἄνθρωπο ποὺ εἶχε ἀναθέσει ἐ-πὶ χρόνια ὁλόκληρα τὴν παρακολού θησι καὶ δίωξι μου στὸ διαβολικὸ ντετεκτὶβ Χίιμμι Βάϊς.

» Ὑποσῆπτοτε συνέχεια

ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΣΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΩΝ ΝΑΝΩΝ

Τ' βασίλειο τῶν Νάνων, στὸ Παρίσι, βρίσκεται δίπλα στὸ πάρκο Ἐλὲν Μπουαζέ, ὅπου παίζουν τὰ ξένοιαστα παιδάκια, ἀνίδεα τῆς δυστυχίας ἐνὸς ὁλόκληρου κόσμου. Ὁ κόσμος αὐτὸς μοιάζει μὲ τὶς κοῦκλες τους, μὰ ἴσως ὑποφέρει διπλάσια ἀπὸ τοὺς φυσιολογικοὺς ἀνθρώπους...

Οἱ μικροσκοπικοὶ κάτοικοι αὐτοῦ τοῦ κουκλοβασίλειου, ποὺ δὲν ἔχουν καμμιὰ σχέσι μὲ τοὺς γίγαντες τοῦ ἔξω κόσμου, μένουν ἀσυγκίνητοι μπροστὰ στὴ συμπόνοια τοῦ ἐπισκέπτη τους. Ἀπὸ τὴ μέρα ποὺ ἀξιωθήκανε νὰ ἀδελφώσουνε τὴ δυστυχία τους, οἱ νάνοι δὲ χρειάζονται πιὰ τὸν οἶκτο μας... Οἱ ὁμοιοί τους 10 χωρῶν ὑπάκουσαν ἀμέσως στὸ σάλπισμα τοῦ Γάλλου νάνου ποὺ δημιούργησε γι' αὐτοὺς τὴ μικρὴ δασί τους Σκάρ Ἐλὲν Μπουζέ.

Στὴν πόλι τῶν νάνων, ὁ Δήμαρχος καὶ ὁ Ἀστυνόμος εἶνε ἐπίσης νάνοι. Αὐτὸς ὁ Ἀστυνόμος εἶνε πρόσωπο μάλλον διασκεπτικό, σὰν τοὺς ἀστυφύλακες ποὺ ἔχει ὑπὸ τὶς διαταγές του.

Εἶνε ἀλήθεια πὼς ἡ περιέργεια τοῦ ἔξω κόσμου γιὰ «τ' ἀπίστευτα καὶ ὅμως ἀληθῆ», ἐνισχύει σημαντικὰ τοὺς πόρους τοῦ κουκλοβασιλείου... Τὰ ἔσοδα ὅμως αὐτὰ προορίζονται γιὰ τὴν κοινωνικὴ πρόνοια. Μόνο ἡ ἐργατικότητα τῶν μικροσκοπικῶν ἀνθρώπων τοὺς ἔξεφεύλίζει τὸ καθημερινὸ ψωμί τους. Κάθε νάνος ξέρει ὅτι πρέπει νὰ ἐργαστῆ γιὰ νὰ ζήσῃ. Κανένας τους δὲν ὑπολογίζει στὴν ἐνίσχυσι τοῦ τομείου τῆς κοινωνικῆς προνοίας.

Κοντὰ στοὺς νάνους ἐργάτες καὶ λοιποὺς βιοπαλαιστές, ὑπάρχουν καὶ οἱ νάνοι ἀφοστοκράτες τοῦ πνεύματος, αὐτοὶ ποὺ ἡ Φύσις ἔχει προικίσει μὲ εὐγενέστερες ἱκανότητες. Ἡ πόλις τῶν μικροσκοπικῶν ἀνθρώπων ἔχει τὸ... Μονταρνάς της, μὲ τὰ θεατρά του, τὰ καλλιτεχνικὰ ἀτελιὲ του καὶ τὰ κέντρα, ποὺ διαθέτουν ἀρτιώτατες ὀρχήστρες. Ὑπάρχει μάλιστα ἕνας νάνος βιολιστής ὁ ὁποῖος παίζει μὲ πάθος τσιγγάνου μὲ Τέχνη ποὺ τὴν ἐθαύμασαν ἀρκετοὶ μεγάλοι βιολιστές. Ἡ Ἀλὶς Ραβιά, ἡ περίφημη Γαλλίδα βιρτουόζα τοῦ δοξαροῦ, ἄκουσε τὸ Μπίρο νὰ παίζῃ μιὰ σὐγγαρέζικη τσάρντα καὶ ἐνθουσιάστηκε τόσο, ὥστε σήκωσε τὸν μικροσκοπικὸ συνάδελφό της καὶ τὸν... φίλησε. Μάταια, ὅμως ἡ Ἀλὶς Ραβιὰ τὸν παρακάλεσε νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ κομμάτι. Γι' ἀπάντησι ὁ Μπίρο ἔβαλε τὸ βιολί του στὴ θήκη του. Τότε ἕνας ἄλλος νάνος καλλιτέχνης τῆς ὀρχήστρας (ποὺ αὐτὸς ἦταν Γάλλος) ἐδικαιολόγησε τὸν Μπίρο στὴ βιρτουόζα :

— Μὴ παρεξηγῆτε τὸν Μπίρο, Εἶνε Οὐγγαρέζος καὶ δὲν καταλαβαίνει γαλλικά!.

Ἡ Ἀλὶς Ραβιὰ τὸν καθησύχασε :

— Δὲν παρεξηγιὰ καθόλου τὸν κ. Μπίρο... Λυπᾶμαι ὅμως ποὺ ἕνας βιολιστὴς μὲ τέτοιο ταλέντο, παίζει σὲ τόσο περιωρισμένο κύκλο!

Ὁ νάνος καλλιτέχνης τῆς ἀπάντησε προσδεδεμένος :

— Κυρία μου, ἐμεῖς οἱ νάνοι ἀγαπᾶμε τόσο πολὺ τὴν Τέχνη μας, ὥστε παίζουμε πρῶτα γιὰ τὴ δική μας εὐχαρίστησι.

Τὰ θέατρα τῶν νάνων εἶνε δύο : Ἕνα δραματικὸ καὶ ἕνα ἐλαφρό. Ἡ σκηνή τους δὲν ὑπερβαίνει τὰ 4—5 μέτρα. Ἡ ἐλαφρὰ μουσικὴ σκηνὴ εἶνε αὐ «Φοῦ». Μπορεῖτε, ὑπαίθριο θέατρο ὅπου θαυμάζουν τὴ Μιστεγκὲτ καὶ ὁ Σεβαλιὲ τῶν νάνων. Τὸ δραματικὸ τους θέατρο εἶνε τὸ τὸ «Ὀντέον». Εἶδα σ' αὐτὸ, μιὰ μικροσκοπικὴ Μαργαρίτα Γκωτιὲ ποὺ πέθανε τόσο φυσικὰ στὴ σκηνή, ὥστε τὸ παιξιμό της θύμιζε σὲ ἀληθοφάνεια καὶ σὲ ἀπλότητα τὸ ἔργο τῆς Γκάρμπο στὸ φίλμ τῆς «Κυρίας με τὰς καμελλίας».

Οἱ ἠθοποιοὶ καὶ οἱ μουσικοὶ αὐτοῦ τοῦ κουκλοβασιλείου, μᾶς δίνουν νὰ ἐννοήσουμε ὅτι οἱ νάνοι ζοῦν ἐξ ἴσου ἐντατικὰ μὲ μᾶς, ὅτι δοκιμάζουν τὶς ἴδιες χαρὲς καὶ λύπες μὲ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ συγκίνησε περισσότερο σ' αὐτὰ τὰ συμπαθῆ φαινόμενα, εἶνε ἡ ἀδελφικὴ ἀγάπη ποὺ συνδέει τοὺς νάνους σὲ μιὰ ἀδιαίρετη οἰκογένεια. Εἶνε λιγοστοὶ στὸν κόσμο καὶ δυσκολεύονται περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους νὰ βροῦνε τὲ ταῖρι τους στὴ ζωή. Ἐλάχιστοι νάνοι ἀξιώνονται νὰ συναντήσουν ἀνάμεσα στοὺς ὁμοίους τους, τὴ μικροσκοπική σύντροφο ποὺ ἀνειδιέφτηκαν... Οἱ ὑπόλοιποι συνεχίζουν τὸν ἀνήφορο τοῦ Γολγοθᾶ μιᾶς ζωῆς σημαδεμένης, μιᾶς ζωῆς φαινομένου ποὺ μόνο μὲ μιὰ τρυφερὴ σύντροφο θὰ μποροῦσε νὰ νίνη ἀνεκτή..

ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΗΘΕΛΕ ΝΑ ΞΕΡΗ!...

ΤΟΥ Ρ. ΓΚΑΤΖΒΕΛΑ

Ἡ Στεφανία Μπουβιὲρ, ἀταν ντύθηκε, κυττάξε εὐχαριστημένη τὸν ἑαυτό της στὸν καθρέφτη. Φορούσε ἕνα ὡραιότατο φόρεμα, μεταξωτὸ μὲ γιανταλλίες. Ἔμπιξε ἕνα σαλὶ στοὺς ὤμους της καὶ κάθησε στὸ παράθυρο, περιμένοντας τὸν φίλο της Τέντυ Φόρεστ.

Αὐτὸς τῆς ἄρεσε καλύτερα ἀπὸ ὅλους τοὺς φίλους της, μὰ ἦταν παντρεμένος καὶ ζήλευε. Εἶχε κατορθώσει νὰ τοῦ κοίψῃ ὅλα τὰ ἄλλα φλέρτ της γιατὶ ἤξερε καλὰ πὼς κι' αὐτὸς δὲν θὰ ἤθελε νὰ τὴ μοιράζεται μὲ ἄλλους. Ἡ Στεφανία δὲν εἶχε ἰδῆ ποτὲ τὴ γυναίκα τοῦ Τέντυ μόνον εἶχε ἀκουστὰ πὼς ἦταν ὄμορφη καὶ εἶχε κοκκινωπὰ μαλλιά. Ἡ Στεφανία ἔσκυψε στὸ παράθυρο καὶ κύτταξε ἔξω. Ὁ Τέντυ ἐρχόταν δίηγώντας τὸ σταγγτί του αὐτοκίνητο μὲ μεγάλη ταχύτητα. Σταυάτησε στὸ σπίτι, ἀνέβηκε νοηγορα - γοήγορα τὶς σκάλες, μπῆκε μέσα στὸ δωμάτιο καὶ τὴν ἔσφιξε στὴν ἀγκαλιά του.

— Τί θαυμάσιο φόρεμα ποὺ φορεῖς, ἀγάπη μου! τῆς εἶπε.

— Ξέρεις τὸ ἐφτιασα μόνο γιὰ σένα.

Ἐκάθησε στὰ γόνατά του στήριξε τὸ ξανθὸ της κεφάλι στὸν ὦμο του. Πρόσεξε ὅμως πὼς ἦταν λιγώτερο ἐρωφερὸς ἀπὸ ἄλλοτε.

— Τί συμβαίνει, Τέντυ: Εἶσαι στενοχωρημένος ;

— Ὄχι. Μονάχα ἡ γυναῖκα μου ἀρχισε νὰ μὲ ὑποπτεύεται, καὶ νομίζω πὼς μὲ παρακολουθεῖ. Θέλει, ὅπως φαίνεται νὰ μὲ ἐφορτωθῆ.

— Γιὰ τὸ Θεὸ Τέντυ, τί λές!

Ἡ Στεφανία σηκώνθηκε φοβισμένη γιὰ τὴν πιθανότητα ἐνὸς σκανδάλου. Ρώτησε λοιπὸν μὲ τρόμο :

— Λές νὰ σὲ παρακολουθῆ, σε μέχρις ἐδῶ ;

— Ξέρει κανείς! Μὰ ἂς μὴ τὸ σκεπτόμαστε τώρα, καὶ ἂς μὴ χαλασουμε τὶς ὧρες αὐτὲς ποὺ εἴμαστε μαζί.

Τὴν ἔκανάπιξε στὴν ἀγκαλιά του καὶ τὴ φίλησε. Μὰ σὲ λίγο ἡ Στεφανιὰ τοῦ ἔξφυγε. Κάτι τῆς φάντκε πὼς ἄκουσε. Πραγματι ἤμαστα ἀκούγονταν στὶς σκάλες. Ἦταν ἐλαφρὰ, ἀσφαλῶς κάποιας γυναίκας. Κύτταξε τὸν Τέντυ τρομαγμένη.

— Ποιὸς νάναι ; ψιθύρισε.

"Ἐκεις ἀφῆσει τὴν ἔξω πόρτα ἀνοιχτή ;

— Ναί, μοῦ φαίνεται. Βιαζόμουνα τόσο πολὺ νἄθθω, ποὺ ἔχασα τὴ κλεῖσι. Μὰ δὲ ποιος καὶ νάναι, δὲν πιστεύω νὰ ἔρχεται ἐδῶ.

Ἡ Στεφανία κούνησε τὸ κεφάλι της.

— Κανένας ἄλλος δὲ ὁρίσκε ταν τώρα σ' αὐτὸ τὸ σπίτι. Ὁλοι ἔχουν πάει στὴν ἐξοχή. Τέντυ, ἐν ἦταν ἡ γυναῖκα σου;

— Ἀνησυσε, Στεφανία.

— Δὲν εἶναι καθόλου ἀνησιες. Δὲ μπορεῖς νὰ φύγῃς! Ὁ-που νάναι θὰ μτῆ μέσα. Πόεπει νὰ κρυφτῆς.

— Ποῦ ; Μήπως κάτω ἀπὸ τὸ κρεββάτι ;

— Ἐπὸ ἀπάνω. Ἐκεῖ εἶσαι ἀσφαλισμένος.

"Εσπρωξε τὸν Τέντυ ποὸς τὴ σπιλαγὴ κρεββατοκάμαρα, ἀπὸ ἐκεῖ στὸ μπάνιο καὶ ἄκουσε πὼς ἐκεῖνος κλείδωσε σιγὰ-σιγὰ τὴν πόρτα. Κατόπιν ἔσκαψε πὴγε στὸ σαλόνι, ἀκριδῶς τὴν ὥρα ποὺ χτυποῦσε ἡ πόρτα.

— Ποιὸς εἶναι : φώνταξε. Δὲν μπορῶ νὰ δεγθῶ κανέναν

— Δὲν θὰ σᾶς κρατήσω πολύ, εἶπε μιὰ ὀξεία φωνὴ ἔξω στὸν διάδρομο. Πρέπει νὰ σᾶς μιλήσω μερικὰ λεπτά.

— Ποιὰ εἴστε καὶ τί θέλετε : ρώτησε ἡ Στεφανία.

— "Αν μὲ ἀφήσετε νὰ μπῶ μέσα. θὰ σᾶς πῶ. Ἀλλοιῶς θὰ ἀρχίσω νὰ φωνάζω, ὡς ποὺ νὰ μαζευτῆ ὁ κόσμος στὸ δρόμο.

Ἡ Στεφανία ἄνοιξε τὴν πόρτα καὶ ὁ ἀπρόσκλητος ἔνιος ὅρμησε μέσα. Ἦταν μιὰ νέα γυναίκα, ἀρκετὰ ὄμορφη, μὲ κοκκινωπὰ μαλλιὰ καὶ καλοντυμένη. Κύτταξε τὴ νοικοκυρὰ μὲ ἀπορία.

— Τὸ ξέρω καλύτερα ἀπὸ σᾶς. Τὸν εἶδα. Εἶναι ἐδῶ, κόπιον κρυμμένος. Νομίζω πὼς θὰ πρέπει νὰ παρασταθῆ.

Ξέρω πὼς εἶναι ἐδῶ.

— Ἀγαπητὴ μου, εἶπε ἡ Στεφανία χωρὶς νὰ χάσῃ καθόλου τὴν ψυχραιμία της, κάνετε φασαρία ἄδικα. Δὲν εἶναι καλεὶς ἐδῶ, πολὺ περισσότερο ὁ ἄντρας σας. Εἶμαι μόνη.

— Δυν μπορεῖτε νὰ μὲ πεῖσετε, κυρία μου. Γυναῖκες τοῦ εἴδους σας δὲν εἶναι ποτὲ μόνες. Εἶναι πάντοτε ἔνοι παντρεμένες ἄντρων ἀυτοῦ τοῦ εἴδους.

— Καὶ τί σᾶς ἐνδιαφέρει τὴ στιγμὴ ποὺ δὲν εἶναι ὁ ἄντρας σας ;

— Μὰ εἶναι τὸ ἔξρο! Ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ κάποια τιμωρα καὶ γιὰ σᾶς καὶ γιὰ αὐτόν. Ἀλλὰ ἔνοια σας, γι' αὐτὸ θὰ φρον τίσω ἐγώ.

"Ἐξαφνα σταμάτησε καὶ φάνηκε πὼς κάτι ἀκούσε.

Ἡ Στεφανία θὰ μποροῦσε νὰ ὁρκιστῆ πὼς ἡ πόρτα τοῦ μπάνιου ἄνοιξε λιγάκι. Ζαλίγοντιτὴ κε τρομαγμένη, πὼς ὁ Τέντυ ἴσως νὰ ἦταν τόσο ἀνόητος, ὥστε νὰ ἔγῃ ἔξω. Μὰ εὐτυχῶς δὲν ἔγινε ἔτσι.

— Πηγαίνετε τώρα, εἶπε μὲ μεγαλυπτέπεια ἡ Στεφανία, ἢ φωνάζω τὴν ἀστυνομία.

— Αὐτὸ δὲν τὸ κάνετε. Ἀρνεῖσθε ὅτι ὀνομάζεσθε Στεφανία Μπουβιὲρ ;

— Μάλιστα, ὀνομάζουαι Στεφανία Μπουβιὲρ, μὰ τὸ σπιτι μου δὲν εἶναι καταφύγιο γιὰ συζύγους ποὺ ἔχουν πάρει τὸν κατήφοορο. Ἂν γάκετε τὸν ἄνδρα σας, σᾶς συμβουλεύω νὰ πάτε νὰ τὸν ζητήσετε πουθενὰ ἀλλοῦ.

— Ἔχεσ τὶ λέω κυρία μου. Ἔχω ἀποδεῖξεις. Σᾶς ἔχουν δῆ πολλὲς φορὲς μὲ τὸν ἄνδρα μου, στὸ Καζίνο, στὸ Λίντο, στοὺς χορούς, στὰ ξενοδοχεῖα.

— Ἡ Στεφανία χαμηλοφώνησε.

— Πάσχετε ἀπὸ παρασιβῆσεις, κυρία μου. Σᾶς συνιδυλεύω νὰ κρατάτε τὸν ἄντρα σας κλεισμένον στὸ σπίτι. Ἐγὼ δὲν ἐνδιαφέρομαι καθόλου γιὰ ὀ,τι λέτε.

Ἀνοιξε τὴν πόρτα καὶ τῆς εἶπε :

— Κάνατε μὴ δυσὐρεστῆ σκηνὴ καὶ δὲν κατωρθώσατε τίποτα. Καλύτερα εἶναι νὰ φύγετε. Ὅπως βλέπετε, κανένας ἐκτὸς ἀπὸ μένα δὲν εἶναι ἐδῶ. Ἡ γυναῖκα κύτταξε προσεκτικὰ τὴν κρεββατοκάμαρα.

— Εἶναι ἀσφαλῶς μεσ, στὴν τουλάπα καὶ θὰ πῶω νὰ τὸν ἐγάλω.

— Ἂν ἐγγίσετε τὰ πράγματά μου. τηλεφωνῶ ἀμέσως στὴν ἀστυνομία. Ἔκανα ἄρκετὴ ὑπομονὴ μὲ σᾶς. Θὰ φύγετε ἢ νὰ σᾶς ἀνάγκασω ἐγώ ;

— Θὰ φύγω γιὰ ν' ἀποφύγῃ αὐτὴ τὴν ταπείνωσι, εἶπε τότε ἡ ἔξνη κυρία. Ἔτσι κι' ἔτσι ἔχω πολλὲς ἀποδεῖξεις γιὰ νὰ πάσω τὸ διαζύγιο. Ἤθελα μονα νὰ σᾶς πῶ τί σκέπτομαι γιὰ σᾶς.

Ἡ Στεφανία τὴν ἔσπρωξε στὸν διάδρομο καὶ ἔκλεισε τὴν πόρτα πισω τῆς. Στηρίχθηκε λιγο στὸν τοῖχο, νεμάτη παραλῃ καὶ συγκίνησι. Ἄκουνε τὰ βήματά τῆς στὶς σκάλες, καὶ μετὰ τὴν πόρτα ποὺ ἔκλεισε πίσω της. Ἔτρεξε τότε στὸ παράθυρο καὶ τὴν εἶδε νὰ στρίβῃ τὴ γωνιὰ τοῦ δρόμου καὶ νὰ χάνεται. Τότε πῆρε μιὰ βαθειὰ ἀναπνοὴ καὶ φώναξε :

— Τέντυ, τί ἔγεις; Μὲ ποιεῖς.

— Αὐτὸ θέλω κι' ἐγὼ. Ἡ καλύτερα νὰ σὲ σκότωνα.

— Μὰ τί ἔχεις ; Πῆς μου.

— Δὲν ἦταν ἡ γυναῖκα μου! τῆς εἶπε.

Ἡ Στεφανία τὸν κύτταξε. Τὸν πέρασε γιὰ τρελλό.

— Δὲν ἦταν ἡ γυναῖκα σου; Τίνος ἦταν λοιπὸν ἡ γυναῖκα ;

— Πῶς νὰ τὸ ξέρω ; Ξέρω μονάχα πὼς δὲν ἦταν ἡ δική μου. Ἄνοιξν λίγο τὴν πόρτα καὶ τὴν εἶδα καλά. Τὸ πτοιοδαῖο εἶνε ἄλλο. Στεφανία. Ὅτι ἐγεις κι' ἄλλους φίλους παντρεμμένους. Μὲ ἀπατᾶς. Μὴ τὸ ἀρνήσαι.

— Τέντυ, τί σοῦ ἤοθε ; Δὲν εἶναι ἀλήθινὸ αὐτὸ ποὺ λές.

— Ἄκουσα καλά, Στεφανία, δσα εἶπε. Εἶπε πὼς ἔχει πολλὲς ἀποδεῖξεις.

— Ἀπατάσαι, Τέντυ. Αὐτὴ θὰ ἦταν ἡ τρελλὴ ἡ μεθυσμένη.

— Σὲ γνώριζε ! "Ἤξεσε τὸ ὄνομά σου.

— Δὲν εἶναι ἀπόδειξις αὐτό. "Ισως ἤξερε ποιά εἶμαι.

— Στεφανία, εἶναι καιρὸς ποὺ ἔγκα τὴν ὑποψία πὼς ἔχεις φίλους καὶ ἄλλους παντρεμμένους. Δὲν μοῦ ὁρέσουν αὐτά. Φεύγω. Ἡ γυναῖκα εἶναι μιὰ ὁδοντόβουρτσα. Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τὴ μοιραστῆ μὲ ἄλλους. Ἡ Στεφανία ὀργίσε νὰ λαιτη.

— Ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορια μοῦ φαίνεται σὰν ὄνειρο, εἶπε μὲ λυμυούς.

— Ὅσο νωρίτερ ξυπνήσου με, τόσο καλύτερα, ἀπάντησε ὁ Τέντυ. Ἐγὼ, ἀπὸ μέρους μου εἶχα κοιμηθῆ πολύ. Γειὰ σας, Στεφανία. Ὅλα τελείωσαν μεταξύ μας.

Ἔφυγε κλείνοντας πίσω του τὴ πόρτα. Ἄκουσε μετὰ τὸ αὐτοκίνητο ποὺ ἀπομακρύννεται. Τότε σήκωσε τὸ κεφάλι της καὶ σκέφθηκε :

— Τί ὥρα πέρασα ! Μὰ ποιανοῦ ἄραγε νὰ ἦταν ἡ γυναῖκα αὐτὴ ; Αὐτὸ μονάχα ἤθελα νὰ ἤξερω. Ποιανοῦ ;..

Ρ. ΓΚΑΝΤΒΕΛΑ

ΞΕΝΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

Ο ΝΙΚΗΤΗΣ ΠΟΔΗΛΑΤΗΣ

— Εἶμαι εὐτυχὴς ποὺ ἔφτασα πρῶτος, ἀλλὰ τὴν ἐχόμενη φορὰ προτιμῶ νὰ κάνω τὴ διαδρομὴ «τ' ὀ...τραῖνο!

Ο ΔΙΑΙΤΗΤΗΣ ΣΤΟ ΔΡΟΜΕΑ :

—"Εσὺ εἶσαι τυχερός!.. Τουλάχιστον δὲν ἱδρώνουν τὰ πόδια σου!..

Ο ΤΕΜΠΕΛΗΣ ΣΤΟ ΚΟΥΡΕΙΟ :

— Παρακαλῶ νὰ μοῦ ξυρίσετε αὐτὲς τὶς τρίχες ποὺ φυτρώσαν στὴ...κοψιὰ μου!.

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ

στὴν πισίνα Μολιτόρ

Κατὰ τὴ «Μεγάλη Σαιζόν» του, τὸ Παρίσι θὰ μποροῦσε νὰ παρομοιασθῆ μὲ μιὰ... αἰσθηματική ἑταίρα, εὐτυχισμένη νὰ παίζῃ μὲ πάθος τὸν σαγηνευτικό της ρόλο.

"Οπως κάθε χρόνο, κι ἐφέτος προτιμήθηκε κιὰ κάθε καλλιτεχνικὴ γιορτὴ, τὸ ρεαλιστικότερο πλαίσιο. Λ. χ.. ἔνα φεστιβὰλ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς δόθηκε στὸν ναὸν τῆς «Ἁγίας Κλοτίλδης». Μὰ παρόστασι τῶν «Διοδίκων» τοῦ Ρακίνα, εἶνε ὡς θέατρον τὴν εἴσοδο τοῦ... Δικαστικοῦ Μεγάρου! "Οσο γιὰ τὴν γιορτὴ τοῦ Νεροῦ, δόθηκε στὴν Πισίνα Μολιτόρ. Ἀπὸ τὸ θέμα καὶ τὸ πλαίσιο τῆς ἑορτῆς αὐτῆς, μαντεύετε τὴν περιδολὴ τῶν βασιλισσῶν της. Οἱ περισσότερες φροντίσαν μαγιό, θὰ τοίριαζε στὴν παρέλασι τους ἡ ὀνομασία «Ἡ Ἀλήθεια μισόγυμνη»!

Ἡ Μιστεγκὲτ, σὲ τέτοιες γιορτὲς ἀρκεῖται συνεπὰ στὸ ρόλο... ἁπλῆς θεατοῦ. Τὴν φαντάζεστε νὰ παρελαύνῃ μὲ μαγιό ; Ἡ βλασφημία τοῦ, ἀμείλικτου χρόνου, τὴν ἔκανε νὰ κρυφθῆ κατὰ τὰν γυμνικὰν ἐπιδείξεων, στὶς ὁποῖες δὲν μπορεῖ πιὰ νὰ λάδῃ μέρος ἡ ἰδία. Ὁ κ. ντὲ Γκριυὶ, γ' ἀ τὸν ὁποῖον δὲν τίθεται τέτοιο ζήτημα, ἔχει ἐντελῶς διάφορη γνώμη : «Ἡ ὀμορφιὰ πρέπει νὰ ἐπιδεικνύεται καὶ νὰ δρεβεύεται» — λέγει ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ποὺ εἶδε στὴ ζωή του περισσότερες κολυμβήτριες ἀπ' ὅσες εἶδε ὁ Νῶε μέσα ἀπὸ τὴν Κιβωτό του!

"Οταν ἄρχισε ἡ παρέλασι τῶν δεσποινίδων μὲ τὰ μαγιό, ὁ κ. ντὲ Γκριυὶ ἐξοπέλεσε τὴν ἀποστολή του, μὲ ὅλον τὸν ζῆλο ποὺ ἀπαιτοῦσε ἡ περίστασι : γιατὶ οἱ ὑπεύθυνοι ἐπιλήψασε τῆς γιορτῆς τοῦ νεροῦ ἦσαν πολὺ θελκτικές, καὶ τὰ μαγιά τους... ἀποκαλυπτικώτατα!

Ἐνῶ ὁ κ. ντὲ Γκριυὶ στερέωνε τὸ μονόκλ του ποὺ ἔδινε στὸν Πρόεδρο τῆς Ἑλληνοδίκου Ἐπιτροπῆς, ἐν, ὕψος ἀκόμα πιὸ ἐπίσημο, μιὰ ἀπὸ τὶς δεσποινίδες μὲ μαγιὸ εἶπε στὴ διπλανή της :

— Αὐτὸς ὁ τσιγκούνης ὁ ντὲ Γκριυὶ, φορεῖ πάντοτ καὶ πάντα τὴν ἴδια ζακέττα.

Ὁ ἐνδιαφερόμενος ποὺ ἄκουσε τὴ δεσποινίδα καὶ ποὺ δὲν συγχωρεῖ τέτοιου εἴδους παρατηρήσεις, τῆς εἶπε μὲ θυμό :

— Στὰς παρακαλῶ νὰ δοῦτΐξετε ἀμέσως στὴν πισίνα!

— Μὰ τὸ μαγιὸ ποὺ φορῶ δὲν κάνει νὰ δρεχῆ, διαμορτυρήθηκε ἡ κοπέλλα.

—Καὶ ὁ κ. ντὲ Γκριυὶ μὲ κακεντρέχεια εἶπε :

— Καλὰ τὸ ὑπέθεσα! Πρέπει νὰ τὸ ἀλλάξετε, γιατὶ προμηνύεται μπόρα καὶ τὸ μαγιὸ σας θὰ εἶνε ἀντιαισθητικὸ ἂν δρεχῆ...

— Ἀλλὰ ὁ τζαματζῆς δὲν ἐμείνε μὲ τὴν ἀπορία του, γιατὶ τὴν ἴδια στιγμὴ, ἄνοιξαν οἱ καταρράκτες τοῦ οὐρανοῦ. Στὸ φῶς τετροκοσίων προβολέων, ἔβλεπε κανεὶς τὰ πωλυνυμα αὐτὰ ἀνοξιάτικα δράματα καὶ τοέμουν σὰ φθινοπωρινὰ φύλλα. Ἀλλ' ὁ ἠοκισμὸς τοῦ ὡραιόκοσμου ἐν...μαγιὸ ἐξευμένισε τὰ στοιγεῖα τῆς θύελλας. Ἡ δοκιμὴ σταμάτησε σὲ λίγο. Τὸ δοσδεῖο τῆς Γιορτῆς τοῦ Νεροῦ ἀπενεμήθη ἀπὸ δεσποινίδα Μονὶκ Ραβιὰ "Ενας ἀπὸ τοὺς θεατὰς στὴ δία του νὰ δῆ ἀπὸ κοντὰ τὴν δοξεθεῖσα ποὶν στεγνώσῃ τὸ μαγιὸ της, πάτησε ἕνα γέρο ποὺ ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ, ἐστῄδε τὰ νέεια. Τοῦ γέρου αὐτοῦ, ποὺ ἦταν ὁ πατοιδάρχης τῆς Προβιδίνου κυβυογράφων Τροτὰν Μπεγκὰν, εἶπε :

— Ἂν ἤμουν... ἑκατὸ χρόνια νωρίτερα θὰ σοῦ τὸ δόσανα κ' αὐτά!

Ὁ κ. ντὲ Γκριυὶ ἐπλησίασε τὸ μικρόφωνο, κοστὰνταρε κάτι σημειώσεις στὸ χαρτὶ Τὸ λαμίρ. Ἀκρίδρο τοῦ Ἑλληνικοῦ Κρίτικῆς Ἐπιτροπῆς δὲν εἶνε καμμιὰ σχέ ση ποὸς τὸ θέμα τῆς γιορτῆς "Ἀγαπεστε.

— Ἡ ποόσ-υκη ἀκουστοῦ εἶνε ἀρχισει νὰ δάζῃ φωτὰ στὸ σῆμα μου. «Λέν ἠοθα νὰ ζητήσω ἀπὸ σένα πρακσταδοῦν ἀπὸ τὴν ποοσωπικὴ μου — τοῦ εἶπε — δὲν ἔφτασε ἀλλοτρα κ' ἐν θὰ δεκτὰ καθόλου νὰ τὰ ἀφῆσω ἀπὸ τὴ Μόσχα σήμερα. Νὰ μὲ δανεῖσῆς θέλω... Φέρε γαστιὰ νὰ ὑπογράψω... Βάλε τόκους. Βάλε ποοθεσμεῖσε! Τότε δὲν ἐξ- ρω τί τὸν ἔπεσε... Ἀρχισε νὰ φουντώνῃ σφυντὰ τὰ λεπτὰ τοῦ... σὰ νὰ δοδοτάνε μὴ ἐεφυνη ἀπὸ τὰ ἔρμη του κ. ἡ πω...μιση μοῦ δε... Σηκώθηκε. Μὲ λάμψι γεωάτη ἀνεξήνητη κακῆ, εἶδα στὰ μάτια του... «Θέλεις νὰ γλεντήσεις —μοῦ φωνάζε— σὰ σὰ τὰ λεπτὰ, ποὺ μάζεψε δραχυὴ μὲ δοσχυὴ, μὲ στέρησι, δρέγοντας τὸ ἐεσκόμωτο, σὰν τὸ γλυκὸ; Ἡ νέα γενεὰ, ποὺ ἄλλο δὲν κυττάζει παρὰ πὼς θὰ φάῃ τὰ κοπὶα τῆς πολιτικῆς... Ἀλλὰ δὲ φταῖς ἐσύ!... Φταιεῖ ἡ μάνια σου, ποὺχει τὰ μυαλὰ της πάνω ἀπὸ τὴ σκούσια της... καὶ δὲν ἐαίοει ν' ἀναδοεῖῃ παιδί... Παρὰ θέλει μεγαλεῖα... καὶ μὲ δῆμα ἐ- νιὰ νὰ σὲ φτουδάσῃ... καὶ σ' εἶνε σιγὰν 'Αθήνα. νὰ σεφανιάς καὶ νὰ γλεντάς σὰν γάντες!..»

Κι ἀφοῦ νὰ δοῖξῃ τὴ μάντια μου, νὰ λέῃ ὅτι αὐτὸς δὲν ἠθελε νὰ τὴν καινῃ γνῶμη, τὴν κοκοσοῦμαι! Ἐ"Η- ταν ἀλλὰ δὲ δοκιβλίτοα ποὺ φώνα- ξε λουσὰ καὶ ἐσουνάμε... μιὰ φαντασιάσεῃ!... Μὰ ὁ μακαρίτης δε μ' ἀκουστε. Τάχε μπῆξει βλέπεις, μαζί τηε... Τοῦ ἀνάνε τὴ νύχτα τὴν πόοτα!.. Δὲν ἀτεκα πιὰ νὰ τὸν ἀκουσῶ νὰ μ' παραμορφώνῃ ἔτσι τὴν ἀλήθεια... Σηκώθηκα κι ἐνῶ... Μὴ δοῖξετε τὸν φῶνάζα μιὰ ἄνια γυναῖκα!.. Καὶ ποὸ πάντων, μὴ μᾶς κάνεις τὸν ἐεδογέτιο... Ἡ μάννα μου δοῦλεψε, μὲ νύχτες καὶ μὲ δοὐντια γιὰ σένα... γιὰ νὰ ποχωνῇ τὸ κεφὲ σου... Τέτε ἀρχισε νὰ τὴ δεῖσῃ μιὰ τὴ λέει: "Ἔτσι τὸ λέτε λοιπόν... Αὐτὴ εἶνε ἡ εὐγνώμη σας!... Τί θὰ γίνασστε μου σὲ χωρὶς ἐμένα!... Θὰ ζητιανεύστε στὸ δοδυο!.. Δέκα φορὲς πῆγε ἡ μάνια σου νὰ φαλῆσῃ. Καὶ δέκα φορὲς σας γλυτωσα! Δέκα φορὲς ἠρθε σ' αὐτὴ τὴ κάοσοη, νὰ τὴς μετόησω λεητά!... Τοῦ τέφανε πάνω στὸ μαντῆλι μὲ τοὺς τόκους καὶ τὰ ἐπιτόκια τοῦ ἀποκοίθηκα — τὴν ἔνδασε! Χρόνια ἔκανε νὰ ἐεχρεώσῃ... Καὶ τὴ δοίξεις ἀπὸ πάνω, γίνο τοιοιούτη!... Καὶ μὰς ζητᾶς κι εὐγνωμοσύνη... Δὲν ἔκε- ρω πὼς πιοωνα κείνη τὴ στιγνιὰ... Εἶδα τὴν τοομάσα νὰ ζωνρωαίζεται ἔφωνὰ στὸ πρόσωπό του... Φοὐ- χωσε τὰ λεπτὰ τοῦ με ἔ' ἀοστε- δοῦ ἀπ'ἐξω τὸ δεξὶ λουκέτο ποὺ ἤταν στὸ τραπεζι κι ἀπὸ τὰ σπκωσε κατὰ πάνω ἀπὸ τὸ πίρο—ἔκαμε— εἰδ.μη... Καὶ ἔφαγε βόλεψκε νὰ φωνάζῃ «Κλέφτες! Κλέφτες! Με λιστεύουνε!...». Τοῦ δούνωσα τὸ στόμα μὲ ἀσεζεστοῦ ο χωρίαν- νό. Καὶ μὲ τὰ ἄλλα χέρ κύτταξα τὸ τοῦ πόοο τὸ λουκέττο. Παλαιὸ- κιαμα... Ἔφυγα τὸ δόσε ἐ νὰ κύτ- τα τοῦ νὰ πνίγουν τὴν ἀνάσα μου. "Ἀκουσα ἕ' ἀ ἀκαα» σὰν ἀπὸ κόκ- κα

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΥΠ' ΑΡΙΘΜΟΝ 56

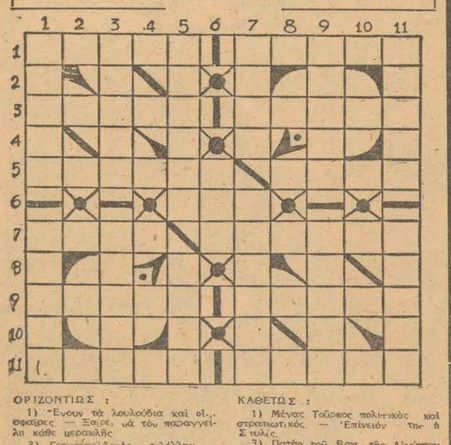

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

1) "Ενοχα τά 'λουλούδια καί οἱ.. σφαῖρες — Σπίρε μά τόν πασαγγελίπ κάθε μερακλῆς
3) Γερμανοειδεστός φιλέλλην. — "Αρχαῖος Ἀθηναῖος ἱστορός, γεωμέτρας ἀρχιτέκτων καί ἀστρονόμος (Ε' π. Χ αἰών)
5) Ὁ ἴδιος στήν Ἀμερικήν λέγεται γκάγκαστερ — Πλανανθέυ μαλάθη συνθήκες σύντοφος
6) Πλατωνικοί σιθηρόδρομοι,
7) Τῆς ζούγκλας Βασιλεύς καί στόν... ὁδοσυρό ἀστέρ. — Πόλις τῆς Πελοννήσου
9) Ὁ πό τραγουδισμένος μήνας. — Ὁ ἐγκλιματισίας προβλέπεται ἀεὶ ὁ αὐτό..
11) Τό ἡφαίστειο ἀπαραίτητος — Εἶνε στήν Ἀφρική μά.. καί στό Ζάππειο

ΚΑΘΕΤΩΣ :

1) Μένας Τοῦρκος πολιτικός καί στατιστικός — Ἐπίνειον τῆς ἡ Σμύρας.
3) Πατήρ τοῦ Βοσ. τῆς Αἰγύπτου Πτολεμαίου Α' καί δεῦρό ζῶον. — Ἀ σκεύασις
5) Βασιλεὺς τῶν Περσῶν. — Θεά τῶν ἀρχαίων, Αἰγυπτίων.
6) Τό ἀστικά ἀρνανόσεως γιά τά παιδιά
7) Κρύπτει τό ἄγιο καί πίσω τιθμα τῆς κεφαλῆς — Τοῦ Μόντε - Κάλο λό τό πό γεωστά.
9) Φυτεῦαι στή γῆ — Ποταμός τῆς Γερμανίας
11) Τοῦ βολιβιάου ὀπαδοί/εσεις — Τοῦ Κεφκίου καί μερικά, ἄλλων ἀσεβεσμῶν βέν ὑπόσχεις...
("Εστάλη ὑπό ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΙΚΕΛΕΤΗ)

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 54 ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :
1) Ρόμφαν — Διάτος.
2) Ὀε — Β Ν.
3) Ὀσία — Σ ἄσμ
4) Βάϊ — Ἀγνῶν — Ἰώλ
5) Ὀνον — Ὠτα — Ἄλια
6) Σιλ — Ρία
7) Σέο — Μάτ
8) Ἴοα — Σόε.
9) Πάσα — Σύν — Σάρα.'
10) Ὀμ — Οἰνόν — Γές.
11) Σαβά — Ὄρατ.
12) Σι — Ὦν
13) Σάθεον — Ἄλκασσα.

ΚΑΘΕΤΩΣ :
1) Ραιδός — Ἀποφις.
2) Ἄν — Ἄγ
3) Οἶον — Ἴσις.
4) Θύε — Μίσσα — Ἄσε.
5) Σοῦα — Κέα — Ὀθίε.
6) Ἄνω — Σγία
7) Ντό — Νῦν.
8) Σάα — Νοῦ.
9) Ἠέόν — Ρᾶς — Ἤσων.
10) Ἀνά — Ἀεσὸς — Ἀμά.
11) Ρίνν — Σανί.
12) Ἄδ — Ρέ
13) Σάθεος — Γάστρα.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 55 ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :
1) Ἀντιστράτηγος
3) Τιτανομαγία
4) Ἴνα — Ἄρα
5) Κακά — Ἄνια — Σάμ.
6) Ἄρα — Στοά — Πάσα.
7) Τά — Ναός — Πιρόπ
8) Πολύ — Τάσα.
9) Σπίτι — Μοιά — ΑΖ' (37).
10) Κάσα — Χοῦ — Δπῦ
11) Ὄρα — Ρούρ — ΥΕ.Κ.Α
12) Ἠώ — Ἄξα — Ἀνα.
13) Ὀσφραίνομαι.

ΚΑΘΕΤΩΣ :
1) Ἀντικατασκοπεία!
2) Ἀρά — Πασά.
3) Τεύκα — Πῆρα.
4) Ἀνά — Νότα — Ἀσία.
5) Σνῶ — Σάμ — Ρίφ.
6) Ἀσοῦ — Χόσα.
7) Ρωμυλός — Μουσαιά.
8) Ἀσίν — Τούρ.
9) Χία — Πανί — Ἄννα.
10) Ἠνίν — Πάα — Ὑπά
11) Σάσα — Δέομαι.
12) Ράσα — Ἀλκ.
13) Σπερματοζωάριον.

ΤΟ «ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΠΟΝΟΚΕ.. ΦΑΛΟΣ» ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

1) Ράμαι Λιβύα Ἰάφαθ, 2) Στέκα Κα..ρά Ποσόν, 3) Σιγάν Ἀνάσα Σαῦσα, 4) Πικαλί Λίμνη Νή. ρω 5) Φύλαξ Ἄξιον Νότος, 6) Πλάνι Γίνεις Ἀσόνα 7) Πιλάφ. Ἀσατα Ταῦτα 8) Πικαλί Κυλία Ἰ. ανός, 9) Ὑφαι Πιέσα Δτορός 10) Τσάσα Πάσνα Χασίς

ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΕΛΙΣΑΒΕΤ

(Συνέχεια ἀπό τή σελίδα 7)

ταν δμως κανεῖς ἐπιχειρούσε νά τούς μιλήση γιά τούς ἀραβάνες των, τότε γελοῦσαν καί οἱ δύο καί ἔδειχναν πώς δέν ἔξραν τίποτα.

Ἐν τούτοις οἱ καλοί τους φίλοι τοῦ στενοῦ τους κύκλου δέν ἀργησαν νά καταλάβουν ὅτι ὁ Πρίγκηψ Φίλιππος, γιά τή μέλλουσα κληρονόμο τοῦ ἀγγλικοῦ θρόνου, ἦταν κάτι πολύ περισσότερο ἀπό ἕνας φίλος...

"Οταν ἡ Ἐλισάβετ ἐπέστρεψε ἀπό τήν Ἀφρική, οἱ δύο νέοι δέν ἐφαίνοντο πλέον μαζί καί εἶχε δημιουργηθῆ ἡ ἐντύπωσις ὅτι τά σχέδια τοῦ γάμου εἶχαν ἀναβληθῆ ἐπ' ἀόριστον. Ἡ πραγματική αἰτία, ὅμως, ἦταν ὅτι ὁ Πρίγκηψ Φίλιππος πού ἔχει δοθῆ ψυχή τε καί σώματι στή θάλασσα βρισκόταν στήν ἐκπλήρωσι τῶν καθηκόντων του στό Στόλο καί δέν εἶχε καιρό γιά νά ἔλθη στό Λονδίνο.

"Οταν, ἀργότερα, ἔφθασε στό Λονδίνο, πῆγε ἀμέσως στά Ἀνάκτορα τοῦ Βουκιγχαμ ὅπου ἡ Πριγκήπισσα Ἐλισάβετ τόν ἀνέμενε. Τήν ἄλλη μέρα οἱ δύο ἐρωτευμένοι παρουσιάσθησαν στόν Βασιλέα καί ἐζήτησαν τή συγκατάθεσί του γιά νά μνηστευθοῦν ἐπισήμως. Ὁ Βασιλεύς, πού ἐν τῷ μεταξύ εἶχε πλη ροφορηθῆ τίς διαβήσεις τοῦ Ἀνακτορικοῦ Συμβουλίου καί τῆς αὐτοκρατορικῆς Κοινῆς Γνώμης, τούς ἔδωσε, τέλος τήν ἔγκρισί του καί ἔτσι ἐπεσφραγίσθη ἕνας μεγάλος ποιγκηπικός ἔρως.

Οἱ γάμοι, ὅπως ἤδη ἀνηγγέλθη, θά γίνουν τόν Νοέμβριο στό Λονδίνο. Τόν μῆνα τοῦ μέλιτος τό πριγκηπικόν ζεύγος θά περάση πιθανότατα στήν Κυανῆ Ἀκτή, στήν ἔπαυλι τῆς θείας τοῦ Πρίγκηπος. Τήν Ἄνοιξι τό διαδοχικό ζεῦγος βά ἐπιγείηση γαμήλιο ταξίδι στήν Αὐστραλία καί διαφόρους νήσους τοῦ Εἰρηνικοῦ μέ πολεμικό πολύ Τιμητικός θά διαθέση ὁ ἀγγλικός Στόλος.

ΤΕΛΟΣ

ΛΟΥΪΣ ΒΟΥΛΦ

(μτφ.: Ἰω. Καζαντζάκη—Στρατολάτη)

Ο ΚΑΡΤΕΡΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ

— Ἀκόμα κι ἄν μέ χαστουκίζης ὡς αὔριο τό πρωί, δέ θά πάψω νά σοῦ λέω ὅτι εἶμαι εὐτυχισμένος πού σέ πῆρα!..

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΥΠ' ΑΡΙΘΜΟΝ 57

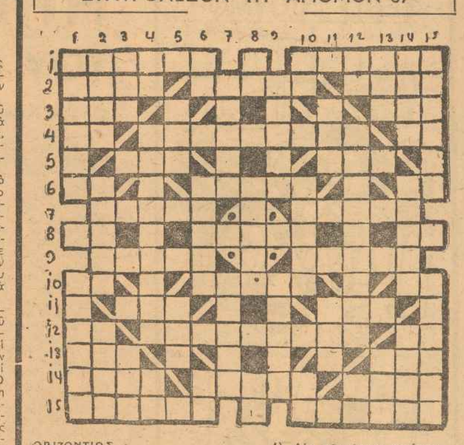

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

1) "Οταν φθάση στό γτέγ, δύσκολα ἐπιμερβεδείται. — Βλίμματα πυροβόλου ὅπλου
2) Πρόθεσις — Εἶνε στό τέλος τοῦ ἀλφαβήτου. — Χρονικό, ἐπίρρημα.
3) Ποτειάς τῆς Γαλλίας στήν πεδιάδα τοῦ Σόν. — Προσωπική ἀντωνυμία (αἰτ.)
4) Ἀναφορική ἀντωνυμία — Ἀμῆκες εἰς ἀστάσιον ἑλληνικόν ἀνάνημα. — Νότα τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς
5) Καταβατικόν. — Βρωμιερόν καί τοιοῦτον ζῶον.
6) Ἀναφορική ἀντωνυμία (αἰτ.) — Κεθθνητής τοῦ Πανεπιστημίου καί ἕνας ἀπό τούς φανατικούς δημοκρατῶν. — Δύο συνεχόμενα σύμφωνα.
7) Τό οὐσιαστικόν κάθε σημαντικοῦ πράγματος. — Πασαγγυστοι ἀπό τήν θάλασσα καί ἀπό τόν ὀργανισμόν τοῦ ἀνθρώπου
8) Ἀπαγορευτικόν μόριον. — Εἶδος τό κουμπί καί μετοφορικώς τό θέλω ἀρεστόν — Ἀναφορική ἀντωνυμία
9) Τεντώνω. — Εἶδος ὀφάσματος μεταξωτοῦ καί μή.
10) "Αρθρον (πληθ.) — "Ολαι αἱ ἀμφόνεναι μαζί. — Τό 14 μέ γράμματα.
11) Λέγεται καί ὠσάν. — Μονάς ζυγίσεως
12) Ἀδιθμητικόν καί πρόθεσις. — Ἀρχαία πόλις τῆς Ἀσίας πού ἐπῆρε τό ὄνομα ἐνός ἐκ τῶν στρατηγῶν τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου. — Πάλι τό 14 μέ γράμματα.
13) "Αρθρον (πληθ.) καί ἕξενον πρα κτικόν εἰδήσεων. — Ἐπίρρημα πού σημαίνει καί μέσα.
14) Ἐπιβάλλει: σιγήν καί πρόσεσοαιρικός δρόος — Ἔχουν πάθη ἀλλοίαν. — Λιμενικός ἠθοποιός καί Ἄγλος συγγνωσφεύς
15) Μηράζω κάτι. — Ἀντωνυμία σοῦ σπιτάτει καί τό πρόσωπον τῶν λογισμῶν μας.

ΚΑΘΕΤΩΣ :

1) Ἀρχαία Ἑλληνική πόλις τῆς Β Ἀφρικῆς. — Μέν ἐπικίνδυνος μυῖνα τῶν τροπικῶν χωρῶν.
2) Ἀναφορικόν. — Εἶνε κατοληπτά. — Οἱ Οἶκοι τοῦ Θεοῦ
3) Σύνδεσμος — Κυλίεται στή γῆ.
4) Δύο συνεχόμενα φωνήεντα. — Στρατηνός τῆς ἀρχαίας Σπάρτης τοῦ ἐνίκησε τόν Μαρδόνιο στάς Πλαταιάς. — Ἄνθρωπος
5)..Χρημάτων καί ἄνευ τούτου οὐδέν, ἐστίν γεγεσθαι τῶν δεόντων.— Τά εὐρίσκουν εἰς τάς ἐφημερίδας
6) Ὁ ἀπαραίτητος εἰς τά στου φάλεξα Ἰρλανδός ἐξθυνοχάσος. — Εἶνε παντεγοῦ.. — Ὁ ἴδιος ἐθνικός γεφσος.
7) Μέ αὐτά κάνουν καταμέτρησι. — Θεατριόν εἶδος καί τό μέρος δπου πάζεται.
8) Σύνδεσμος πού ἑνώνει δύο λέξεις. — Ἄνοιξ, σοφοκλέους ζῶον — Τό.., καί τό οἱ
9) Ἡ περιοχή τῆς Ἰουδαίας ὅπου ἐγεννήθη ὁ Χριστός ἀπό μισή Ἐκφασί της — Οἱ ἐπιπολαίοι τούς δίδουν εὐκόλως.
10) Μόριον πού σημαίνει ἀπορία. — Πόλις τῆς Κίνας ἐπί τοῦ Κυανοῦ ποταμοῦ. — Ἀνώνυμος ἑταῖρος
11) Κτητική ἀντωνυμία — Ἀναφορική ἀντωνυμία
12) Σύνδεσμος. — Λότε πού ἔχουν κάποια σημασία — Προσωπική ἀντωνυμία (αἰτ.)
13) Μέρος τοῦ προσώπου. — Ἀκόμη.
14) Ἀναφορικός σύνδεσμος.—Εἶδος εὐλαμ πολυτελείας — Εἶμαι ὅπως τά ἄλλα.
15) Μεγάλη πόλις τῆς Ρουμανίας. — Ἀρχαιοτάτη πόλις τῆς Ἠπείρου εἰς τούς πρόποδας τοῦ Τμάσσου. ("Εστάλη ὑπό Χαρ. Χαρακάκου καί Στ. Σταυράκου)

ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ
ΦΑΡΔΕΙΕΣ ΣΚΑΛΕΣ — ΧΟΝΔΡΕΣ ΜΠΟΥΚΛΕΣ, 1 ΚΙΛΟ ΜΑΤΙΚΟ μας
Μ ΔΛΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀγ. Κωνσταντίνου 12
Τηλ 53—100
Σημ.— Αἱ προσκομίζουσαι τό παρόν ἀπόκομμα λαμβάνουν ΔΩΡΕΑΝ κάτι.

πράμα πούκανα, ἤτανε νά γυρέψω ἕνα πανί, νά σκουπίσω τό χέρι μου. Βρῆκα μιά πατσαβούρα στην κουζίνα. Σκουπίστηκα πρόχειρα καί τήν ἔχασα πίσω ἀπό ἕνα χαλκωμα στήν πατσοθήκη... Σάν νά εἶχα ξεχασεῖ ὁλότελα γιατί εἶχα πάει στό Ὠωμά, τί γύρευα κεῖ πῆρα, ἤμουν ἔτοιμος νά φύγω... "Ερρ ξα μιά ματιά στήν κάμαρη. Δέν εἶχε κουνηθῆ ἀπό τή θέσι του. Ἡ φωτιά του εἶχε παγιάνεσει. Τά λεπτά, χιλιοτσαλακωμένα, περίσσευαν γυρω-γύρω... Τότε, δέ θά τό πιστέψης Μαργαρίτα..ὁ σκοπός πού εἶχα πάει, ξαναπρόβαλε, ὅσο παίρνει ἐπιταχτικός καί σκόρπισε στή στιγμή τήν παραζάλη μου... Τό κοκό εἶχε γίνει πιά... Καί τώρα οὔτε τήν ἄθελη μά τρομερή πράξι, οὔτε τίς συνέπειες λογάριαζα... "Ολη μου ἡ σκέψι γύρισε σ' αὐτή στόν Κουντούρη.. καί στίς ὑποχρεωτικές ἀρμεφόριτες... Ἀστραπή τά λεπτά τάβαλα γλήγορα στό φάκελλο κί ἔφυγα σάν τρελλός...

— Καί πήγες ἀμέσως σ' αὐτή; —ρώτησε ἡ Μαργαρίτα.

— Φτάνω στό ξενοδοχεῖο σά σίφουνας... Κουφνταντέ... Χτυπάω τήν πόρτα τοῦς ξυπνάω. Βγάζω τό σύζυγο, τόν κλειδώνω ἀπ' ἔξω, μόρ τυρα καί φύλακα στ' ἀγκάλιασιά μαι — ἤθελα νά τόν τιωωρήσω γιά τήν ἀυφή του στόν Κουντούρη καί τό ἐπάγγελμα ποῦχε διαλέξει στή ζωή του — τῆς πετάω τό φάκελλο στά πόδια καί σφίγγω γιά τελευταία φορά τό λατρευέιο καί μισημένο κορμί της.. Νοιώθω τά κλάματα στά μαγούλα της... Καί τά σκουτίζω μέ τά ματωμένα μου γέρια... Γιά τελευταία φορά!...

"Εγειρε στά γόνατα τῆς Μαργαρίτας καί ἔξσπασε σ' ἀναφυλλητά. Μιά λέξι δε μποροῦσε νά βγάλη ἀπό τό στόμα της. Τοῦ γάϊδευε τά μαλλιά ὅπως ἕνα μωρό, πούχει συτοίψει βάζο βαρύτιμο, σέ τόσο ἀπείρα κουμάτια πού δέν παίρνει

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» — Σελίς 10

"Εσύ καί κανένας ἄλλος!..Τί θάμπορα ἄν δέ σ' ἐγνώριζα;... "Ενα σαγλό κοριτσι... καί καλά μέ φώνιαζες ἔτσι... τό θ.μάσαι;... Ἀπό ἀσήμαντο καί νακκωμένο φυτό μ' ἄλλαξες σέ ζωντανό πλάσμα... Ἀπό σαγλό κορίτσι μ' ἔκαμες σωστή γυναῖκα ἱκανή γιά πάσης φύσεως ἀνειρεμόμουνα μιά εὐτυχία ποὺ μοῦλαξε πολύ μ' αὐτά τά συγυρισμένα σπιτάκια, πού φτιάναμε χιά τίς κοῦκλες μας, ὅταν εἴμαστε μικρές... Καί σύ μέ ἐὐπνησες στήν ἀληθινή ζωή!... Γέμισες τίς ἄδειες μέσες μου μέ λαχτάρες... τίς ἄρες μου μ' ἀγωνίες... δδωσες νόημα καί στήν παραμικρότερη στιγμή μου!... "Ερριξες τήν ψυχή μου σ' ἀπέραντη ταραχή... καί στίς αἰσθήσεις μου ἄναψες φλόγες πού δέν ὑποπτευόμουνα!... Ἀκούς, ἀγάπη μου, αὐτή τή θέλω, πού μανιάζει στό πέλαγο: Εἶνε παγωμένη μπροστά στή τοικιμία τῆς καρδιάς μου!... Ἐγώ, ἡ μοναγοκόρη τοῦ Βερδέλη τό ἐοικοκυροκόριτσο, πού δεῖλιαζε νά βγῆ ἀπό τό σπίτι του, βρίσκουαι νά

γτα πού γαλάει, ὁ κόσμος σ' ἔρωμα σπηλιά πλαί σ' ἕνα ἄντρα, πού γυρίζει ἀπό φονικό... Κι' αὐτό τόν ἄντρα... μ' ἀκούς;... τόν ἀγαπάω!... Ἀπάνω κι' ἀπό πατέρα... κι' ἀπό μάνα... κι' ἀπό τιωή... κι' ἀπό ὑπόληψι... κι' ἀπό νόμους... κι' ἀπό τήν εὐτυχία... κ' ἀπό τή ζωή!... Μ' ἔκανες νά γοιώσω κάτι δυνατό καί μεγάλο... τό ἀπόλυτο!... Ἀγάπη μου... ἀγάπη... Μονάχα λατρεία κι' εὐγνωμοσύνη μπορῶ νά σέ δένα...

Καί τόν καταφιλοῦσε τώρα σ' ἕνα κίνημα παραφορᾶς ἀκράτητης.

Ἄμα ἤρθε σέ κάποια ἠρεμία, τοῦ εἶπε :

— Ἔνα βῆμα μέ χωρίζει ἀκόμα ἀπ' τήν κορφή, ὅπου κανένας δέν κοατάει, πιό τίποτα γιά τόν ἑαυτό του... τίποτα... ὅπου σβήνει τε λειωτικά... Σ' αὐτή τήν κορφή, πού λάμπει ὁ ἥλιος τοῦ λυτρωμοῦ...

Τόν Ἀντώνη τόν ἀησύχησαν αὐτά τά λόγια :

— Τί θέ νά πῆς; — Ρώτησε μ' ἀπορία.

— Τίποτα... Δέ συλλογίεμαι ἄλλο ἀπό τή σωτηρία σου... Ἀκουσέ με: Μετά τή Βροχή, τό πέλαγο θά ἡσυχάση... Πολύ χαράκι τόπεμι νά φύγης... Θά πάρης τή Βαρκα, γά περάσης ἀντίκρυ, σέ κανένα ξρησμο περιγιάλι... Τόν τόπο τόν ξαίρεις θά περπατᾶς τίς νύχτες καί θά κούβεσαι, τήν ἡμερα...

"Εχεις λεπτά ;

— Κιά νά περάσω δυό ὁβομάδες.

Τράβηξε ἀπό τόν κόρφο τήν ἐνα μάτσο :

— Νά κι αὐτά!.. Εἶνε ὅ,τι μοῦ βρέθηκε... Μά δέ θά σοῦ χρεια στοῦν... Κάνε τρόπο νά φτάσης τό γρηγοροτερο στήν Πάτρα. Θά πας νύχτα στό σπίτι τῆς θείας μου. Ἂν δέν κάνω λάθος, ξαίρεις ποῦ εἶνε... Θά τῆς γράψω τό πρωί,χωρίς νά τῆς πῶ τήν ἀλήθεια... Τό γράμμα μου θά σέ προλάβη... Θά σοῦ δώση λεπτά καί θά σέ βοηθήσω νά φύγης κουιά γιά τά "Εστάντσια κι ἀπό κεῖ γιά τήν Εὐρώπη.. Φύγε γλύτωσε, ἄλλαξε ὄνομο, δούλεψε, ζῆσε! Καί—ποιός ξέρει!— μπορεῖ μιά μέρα ν' ἀπαντηθοῦμε...

Ἡ δύναμι πούχε βάλει μέσα της ὡς αὐτή τή στιγμή νά κρατηθῆ, ἔσπασε ἔφαφικά, σάν σκούπι πού τό εἴχανε παρατεντώσει. Τήν ἔνωσε πούκλαιγε στό σκοτάδι, Ἀκούμπησε τό μάγουλό του στό δικό της, καί κλαίγιανε μαζί. Ὁ οὐρανός εἶχε ἀγοίξει, τίς τρόμπες του. Μά βροχή γοιτρη, οἰστρηλατημένη ἀπ' τό Νοτιά, μοστήγωνε τή θάλασσα μ' ἀνεξήγητη λύσσα, Κάποια στιγμή τόν ρώτησε :

— "Εχει κανένα μονοπάτι γιά νά φύγω τό πρωί ἀπό τό μέρος τῆς στεάνας;...

— Ναί, αὐτό πού ἤρθα!..

—Ἄμα σέ ξεπροβοδίσω... θά περιμένω νά χαράξη καί θά πάω.. Ἡ μητέρα σου θάχει τρελλαθῆ...

Ἡ ΣΥΝΕΧΕΙΑ στό προσεχές.

ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΑ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΟΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Μία ἐπίσκεψις εἰς τάς προκεχωρημένας ἐπάλξεις τῆς ἐθνικῆς τιμῆς

«Ὁ ἐν Ἑλλάδι ἀντιπρόσωπος τοῦ ἀγγλικοῦ ραδιοσταθμοῦ Β. Β. Σ. κ. Κεν Μάθιους ὁ ὁποῖος ἐρχόμενος ἐπεσκέφθη τήν Ἤπειρον καί τάς ὀμορφιαιάς περιοχάς ὅπου ἐξεδικλέθη ἡ συμμοριακή δράσις διαλεύθει τόν μύθον περί συμμετοχῆς "Ἀγγλων ἀεροπόρων εἰς τάς ἐπιχειρήσεις. Οἱ "Ἕλληνες ἀεροπόροι λένει: συνθίζουν νά συνεννοοῦνται μέ τάς βάσεις τῶν ἀγγλικοῦ, κατά φαλοτάν χτηθέν ὑπάρχουν ἐκ τῆς συνεργασίας τῶν, μετά τῶν ἀγγλικῶν δυνάμεων, καί οἱ συμμορῖται σαλλοιεύθαινοτε διά τοῦ ἀφοριάσεις τῶν τάς συνεννοήσεις αὐτάς ἐφαι,τάσθησαν ὅτι, μετέχουν καί "Ἀγγλοι ἀεροπόροι».

Λ! Ἑσπερίδες

Ὁκ. Μάθιους δέν εἶχε ἄδικο, "Οπως ἄδικο — χωρίς νά πῆμε μεγάλη κουβέντ, — δέν ἔχουν καί οἱ πληροφορηοδόται τῶν συμμοριτῶν, χωρικοί καί ἀμόρφωτοι ἄνθρωποι συνήθως, οἱ ὁποῖοι γελιοῦνται ἀπό μιά ἐγγλέζικη κουδέντα καί μεταδίδουν στούς «καπετταιόιους» παραλόγες πληροφορίες. Καί οἱ πληροφορίες αὐτές οὔτε λίγο οὐτε πολύ μεταβάλλουν τούς ἀεροπόρους μας σέ πιλότους τῆς...RAF! Οἱ περισσότεροι ζήσανε στόν καιρό τῆς Κατοχῆς ἔξω ἀπό τήν Ἑλλάδα, καί ἀγωνιστήκανε σκληρά, σκληρότατα γιά τή συμμαχική νίκη. Οἱ τρόποι τους, οἱ χειρονομίες τους ἐπηρεάστηκαν ἀπό τήν συνεργασία μέ "Ἀγγλους ἀεροπόρους.Εἶνε νά τούς χαίρεσαι : Λεβεντιές! Τακτικοί, φλεγματικοί — πρό πάντων φλεγματικοί — μέ τό χαμόγελο στά χείλη, νομίζεις πώς κάνουν σπόρ καί ὄχι πόλεμο. Ποτέ δέν θά μιλήσουν οἱ ἴδιοι γιά τά κατορθώματά τους καί τίς μεγάλες ὑπηρεσίες πού προσέφερουν στόν ἀγώνα ἐναντίον τῆς κομμουνιστικῆς ἀντάρσίας. Τό εἴδαμε ἀπό πολύ κοντά, τόν τελευταῖο καιρό μέ τίς ἐπιχειρήσεις. "Οταν ἡ Μεραρχία -ἡ ὁ ταξιαχος ἀνέφερεν μέ θαυμασμό τίς ἐπιτυχίες τῆς ἀεροποιρίας, οἱ ἴδιοι ἀπαντοῦσαν πάντοτε μέ τήν ἴδια στερεότυπη φράσι :

— Ναί, πετάξαμε!

Καί τό σεμνό αὐτό «Πετάξαμε!» ἔκρυβε μιά πολύτιμη δράσι.

♥ ♥ ♥

Ἡ ζωή στά προκεχωρημένα ἀεροδρόμια εἶνε πολύ σκληρή. Ὁ πόλεμος στήν ἀρχή, ἡ Κατοχή ἀργότερα, καί τέλος οἱ συμμορῖτες, ρημάζανε τά πάντα καί σχεδόν πουθενά ὡς καί στά μεγάλα ἀεροδρόμια τοῦ Σέδες καί τῆς Λαρίσης δέν ὑπῆρχε ὡς τελευταῖα δωμάτιο κατοικήσιμο. "Ὅλη εἶχαν καταστραφῆ. Ὑπόστεγα πού μποροῦσαν ἄνετα νά στεγάσουν πολλά ἀεροπλάνα, κτίρια διώροφα καί τριώροφα τινάχτηκαν μέ δυναμίτιδι, στόν ἀέρα ἀπό Τοὺς κατακτητάς. Καί σάν νά μήν ἔφτανε αὐτό ἠθάνε καί οἱ ὀπαδοί τῆς «Λαοκρατίας» : Τούς φταίγανε καί τά ἄψυχα ἀκόμα ἀντικείμενα!

"Ἐχουμε ὑπ' ὄψει μας τό ἀεροδρόμιο Λαρίσης. Τό τί κάναν ἐκεῖ δέν περιγράφεται ἐπλήσαν τίς πόρτες, ἔνάλαμε τά παράθυρα, ἔκλεψαν τούς σωλῆνες τοῦ νεροῦ, ἐξεδίωσαν ἠλεκτρικοί καί κόμανε μέ ψαλίδια τά συνδετοπλέγματα πού ἔζωναν τό πεδίον προαγγελσσεως. Σέ μιάν ὑπόγεια ἀποθήκη πυρομαγικῶν κατέβασαν κοπάδια γιδοπροβάτα νά ἐκγειωμιάσουν. Χρεί ἀστικε δουλειά σοβαρή καί κόπια καί ἐξυδα γιά νά ἐπιδιορθωθοῦν ὀλα αὐτά τά ρημαγμένα ἀεροδρόμια.. Στό τάδε μέρος κινοῦνται συμμορῖτες. Καθορίζεται στό Χάρτη τό σημεῖο, καί καλεῖται στό Γραφεῖο Ἐπιχειρήσεων ὁ πιλότος. Αὐτά μέσα σέ δευτερόλεπτα. Τόν κατατσπίζουν κι' ἀμέσως αὐτός μέ κόκκινο μολύβι σημειώνει στόν δικό του Χάρτη τόν στόχο. Ἐν τῷ μεταξύ οἱ συμπνίτες τρέχουν στό ἀεροπλάνο ἔτοιμοι νά προσφέρουν στόν πιλότο ὅπωμ δήποτε ὑπηρεσία. Σέ λίγη ὥρα τό ἀεροπλάνο εἶνε κι' ὅλος φηλό, κοντά στόν στόχο. Ἂν ἐκεῖ ὑπάρχουν «φίλια τιμήματα» ἐπικοινωνεῖ μαζί τους μέ τό ραδιοτηλέφωνο. Παίρνει τίς τελευταῖες πληροφορίες, κι' ὕστερα μέ γαοιτωμένα «λοῦπτιγκ» ἀρχίζει τή «δουλειά»...

Ἂν οἱ συμμορῖτες βρισκῶνται σέ γυμνά μέρος θερίζονται μέ τά πολυβόλα. Ἂν κρυφτοῦν σέ χαράδρα ἀρχίζουν οἱ ρουκέττες. Εἶτε κάτι πού τούς παραλέει. Πρίν λίγες μέρες οἱ ἀημάλωτοι πού συνελήφθησαν στήν ἐπίθεσι τῶν Γρεβενῶν ὡμολόγησαν μέ τόσμα πώς ἡ ἀεροπορία τούς σακάτεψε. Ποιθενά δέν μποροῦσαν νά κρυφτοῦν.

♥ ♥ ♥

"Ἐκτός δμως ἀπό τά «σπιτφάϊρς» τά ἐτζίγι τοῦ ἀέρος, ὅπως τά εἶπε κάποιος, ὑπάρχουν καί τά «Ἄναν» τά «Χάρβαρτ» τά «Ντακότα» καί τά μικρά δίθεσια «Ὄστερ», τίς ἑκατοντάδες ὅπως τάχουν ὀνομάσει. Τά «Ἄναν», καί τά «Χάρβαρτ» δικινητήρια καί πολύ λιγώτερο εὐκίνητα ἀπό τά «σπιτ», χρησιμοποιοῦνται συνήθως σέ παρατηρήσεις καί περιπολίες στόν οὐρανό πάνω ἀπό ὅποιπτες περιοχές ἐνῶ τά «Ντακότα» μεταφέρουν ἐφόδια, μπαγκάζια, καί ἐνισχύσεις στρατοῦ ἀν χρειαστῆ. Μεγάλες ὑπηρεσίες προσέφερεν τελευταῖα μέ τήν εἰσβολή τῶν συμμορῖτῶν στήν "Ἠπειρο. Κάθε ἔνα φόρτωσε ἀπό τό Χασάνι, 30 ὠπλισμένους στρατιῶτες - κουμάτος ποῦ ριγτικαν γοήγοια στή μάχη καί ἀνακούφισαν τά μαγούλενα λιγοστά τμήματα στόν τουέα τῆς εἰσβολῆς. Μέ τά ἴδια ἀεροπλάνα σέ μικρό γροῦκό διάστημα μεταφέρονται καί οἱ τραυματίες μας στά νοσοκομεῖα τῶν Ἀθηνῶν. Εἶνε συγκινητική ἡ στοργή, ἡ προσοχή, καί τό ἀδελφικό ἐνδιαφέρον πού δείχνουν ἀεροπόροι καί συμμῆτες στούς τραυματίες. Στή διαδοχή εἶνε σκωμμέ ὁ ἀπάνω τους. Στήν ἀπογείωσι καί τήν προσγείωσι καταδάλλεται μεγάλη προσπάθεια ὥστε τά ἀπαραίτητα τραντάγματα τοῦ σκάφους νά μετριαζονται γιά νά μήν ὑποφέρουν οἱ λαβωμένοι.

♥ ♥ ♥

Καί τό πλέον μικρό ἀεροδρόμιο τῆς Ἑλλάδος ἂν ἐπισκεφθῆ κα εἰς, ἀποκομίζει πάντοτε τήν καλύτερη ἐντύπωσι. Ἐμπρέπεια ὁρεξί γιά δουλειά τρέξε καί πεταδονγία πού θά τήν ζηλεύαν πολλοί.

"Ἐτυχα πρό καιροῦ νά συνιδεύσουμε στόν Ἑλληνικό Βορρά δυό ξένους φωτογράφους τοῦ κ. Ἑστεν τῆς «Εἰκονογραφημένης τοῦ Ἀμβίου» καί τόν κ. Νόελ τοῦ ἀμερικανικοῦ Πρακτορείου Εἰδήσεων «Ἑταιρικός Τύπος». Ταξιδέψαμε μέ στρατιωτικά ἀεροπλάνα καί ζήσαμε ἀρκετά τή ζωή τῶν ἀεροδρομίων. Καί οἱ δυό κοσμογυρισμένοι φωτογράφοι μέ ἀπόλυτο φλέγμα μέ ἀνεμπόδιστο ὅταν γύριζαν στήν Ἀθήνα ἐκφράζανε σπουδές ἔξυπνοι ἀνταποκριτάρ τό θαυμασμό τους γιά τό Σῶμα τῆς Ἑλληνικῆς Ἀεροπορίας. Αὐτό τούς εἶχε κάνει τήν καλύτερη ἐντύπωσι.

Β. ΤΣΙΜΠΙΔΑΡΟΣ

Ἀεροπόροι καί συμπνίτες μέ τό ἀναπτμένο των «Σπιτφάϊρ» εἰς τό ἀεροδρόμιον Ἰωαννίνων.

Ἑτοιμασία διά τήν ἐπιχείρησιν. Οἱ συμπνίται ἐφοδιάζουν τά πολυβόλα τοῦ «Σπιτφάϊρ» μέ τίς ταινίες τῶν βλημάτων ἐνῶ κάτω ἀπό τά φτερά ἔγουν ἤδη τοποθετηθῆ οἱ «ρουκέττες»

γοηλή ἀφοῦ ζοῦν σέ πολεμικέ συνθήκες ἑφτά χρόνια Τώρα.

♥ ♥ ♥

Θά παρακολουθήσουμε ἕνα «σπιτ φάϊρ» ἀπό τή στιγμή πού ἔρχεται ἡ διαταγή νά δράση. Ἀλλά ποῖι κουδουνίση τό τηλέφωνο κι' ὁ σύδεσμος τοῦ Στρατοῦ πάρη ἀπό τήν Μεραρχία τό σ

Στὸν ἴλιγγο τοῦ χοροῦ

Η ΠΙΟ ΜΙΚΡΗ ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ!

Τὸ ἐξαφνικό ταλέντο

Ἡ μικροσκοπικὴ Μάργκαρετ Ὄ' Μπριεν ποὺ τὴν βλέπετε στὶς φωτογραφίες μὲ τὴ Σύδ Τσάρις οὐδὲ τὴν ἐλάχιστη ἰδέα εἶχεν ἀπὸ χορό, προτοῦ προσληφθῆ ἀπὸ τὴν κινηματογραφικὴ ἑταιρία «Μέτρο — Γκόλτουϊν Μάγερ» καὶ ὑπέγραψε μάλιστα καὶ συμβόλαιο γιὰ τὴν ταινία ποὺ γυρίζεται τώρα «Ὁ χορὸς ποὺ δὲν ἐτελείωσε». Εὐθὺς ὅμως μετὰ τὴν πρόσληψή της ἄρχισε νὰ μαθαίνη χορὸ καὶ τὰ στοιχεῖωδη τοῦ μπαλλέττου καὶ προχώρησε μέσα σ' ἕξη μῆνες τόσο πολὺ ὥστε νὰ προκαλῆ τὴν γενικὴ κατάπληξι καὶ τὸν θαυμασμό. Στὴν ταινία «Ὁ χορὸς ποὺ δὲν ἐτελείωσε» παίρνει μέρος ἕνα παιδικὸ μπαλλέττο, ποὺ φαίνεται νὰ σπουδάζη χορὸ στὴ Μετροπόλιταν Ὄπερα.

Στὸ μπαλλέττο αὐτὸ ἡ Μάργκαρετ Ὄ' Μπριεν ἀπουσιωσεῖται τὴν πρίμα — μπαλλαρίνα Σύδ Τσάρις. Ἀπετέλεσαν πράγματι θαυμαστὸ ντουέτο ἡ τελεία μπαλλαρίνα καὶ ἡ μικρούλα μαθήτρια τοῦ χορροῦ, καθὼς στριφογυρίζουν στὶς ἄκρες τῶν δακτύλων.

Γιὰ τὸν «Χορὸ ποὺ δὲν ἐτελείωσε» ἡ μικρούλα Μάργκαρετ ἐγκατέλειψε τὰ παιγνίδια της καὶ τὶς κοτσίδες της καὶ ἐκατσάρωσε τὰ μαλλιά της ὅπως κάνουν ὅλες οἱ νεαρὲς χορεύτριες μπαλλέττων.

Παρ' ὅλα καὶ παρὰ τὴ φήμη της τώρα στὸ Χόλλυγουντ, ἡ Μάργκαρετ Ὄ' Μπριεν ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἕνα μικρό, πολὺ μικρὸ γαϊδεμένο κοριτσάκι.

ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΘΑΦΘΑΝΕ ΝΑ ΣΚΟΤΩΣΗ ΤΗΘΥΜΙΣΗ ΤΗΣ

Νουβέλλες — φὲβ — 1947

ΤΟΥ Μ. ΦΕΡΓΚΥΣΣΟΝ

Ἤτανε τὰ γάντια της... Ὁ Ζὰν τὰ κύτταζε σὰν ἀποσβολωμένος. Πῶς δὲν τὰ πρόσεξε ὡς καὶ 48 ὧρες; Ὅταν συνῆλθε ἀπὸ τὴν ἀπορία του, ὁ Ζὰν ἐπλησίασε τὸ τραπεζάκι μὲ τὰ γάντια, τὰ πῆρε καὶ τάφερε στὰ χείλη του. αὐτὰ τὰ πράσινα γάντια ποὺ ἀναδίνανε ἀκόμη τὸ ἄρωμα τῆς Μαριόν, ἐνῶ ἡ γυναῖκα τοῦ Ζὰν εἶχε πάψει νὰ ὑπάρχη...

Στὸ βάθος τοῦ δωματίου, ἡ Ζενεβιὲβ θώρθωνε ἕνα ντουλάπι. Ἡ χλωμὴ κοπέλλα ξεδίπλωσε κάποιο ἄρρεμα σμαραγδὶ καὶ πλησίασε στὸν καθρέφτη. Ἡ Ζενεβιὲβ ἦταν ἀδελφὴ τῆς Μαριόν μὰ δὲν τῆς ἐμοιαζε σὲ τίποτε. Ἡ μητέρα τους ἔλεγε:

— Ἡ Μαριὸν εἶνε ἡ φωτιά. Ἡ Ζενεβιὲβ τὸ γλυκὸ νερὸ μιᾶς κοιμισμένης λίμνης.

Ἡ Ζενεβιὲβ κυττάχτηκε στὸν καθρέφτη. Ἐνῶ ἰσώνε τὰ κατάμαυρα μαλλιά της ποὺ τὰ εἶχε κουμένα πολὺ κοντά, ἡ χλωμὴ κοπέλλα σκέφτηκε μὲ θλίψη:

— Τί ὡραία ποὺ ἐπήγαινε στὴ Μαριὸν, αὐτὸ τὸ σμαραγδὶ φουστάνι!

Τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ Ζενεβιὲβ ὕψωνε τὸ χέρι γιὰ νὰ σκουπίση ἕνα δάκρυ, στὸ κατώφλι τῆς πόρτας ἐφάνηκε ἡ Αἰμιλία ἡ καμαριέρα:

— Δεσποινίς τὸ φαγητὸ εἶνε ἕτοιμο.

— Ἔρχομαι ἀμέσως. Πές το καὶ στὸν κύριο.

Ὁ Ζὰν στεκόταν ὄρθιος στὴν τραπεζαρία. Ὅταν ἐμπῆκε ἡ Ζενεβιὲβ, δὲν τὴν ἄκουσε. Δυὸ βαθεῖες ρυτίδες αὐλάκωναν τὸ μέτωπό του, τὸ βλέμμα του ἦταν ἀπλανές, καὶ ὁ πνκρὸς μορφασμὸς τῶν ἀναιμικῶν χειλέων του ἔκανε τὸν ἀντικρινό του ν' ἀμφιβάλλη ἂν ὁ Ζὰν θὰ ξανάβρισκε ποτὲ τὸ χαμόγελό του....

Ὅταν ἀπόφαγαν ὁ Ζὰν, ἀκούμπησε τὸ χέρι του στὸν ὦμο τῆς Ζενεβιὲβ, σὰ νὰ ζήτουσε ἕνα στήριγμα:

— Θάνα σὰ λυπροῦδε γιὰ μένα νὰ πάω νὰ βρῶ τοὺς συναδέλφους μου. Αὐτὴ ἡ πρόσκλησι ποὺ πῆρα σήμερα, μοῦ φάνηκε σὰ σταλμένη ἀπὸ τὸ Θεο.— εἶπε ὁ νέος.

— Ναὶ Ζὰν, σὲ καταλαβαίνω. τοῦ ἀποκρίθηκε ἡ κουνιάδα του.

— Ζενεβιὲβ, πῶς νὰ σ' εὐχαριστήσω; Κι' ἐγὼ δὲ ξαίρω τί θάκανα ἂν δὲν ἤσουν κοντά μου τὶς τρομερὲς αὐτὲς ὧρες... Σὰν ἀπὸ ἕνα σκληρὸ φαρμακωμὸ τῆς θώμπας, ξαναβλέπω τὸ χορὸ ποὺ εἶχε δώσει ἡ μητέρα σου στὸ γυρισμό μου, σὲ τοῦτες τὶς αἴθουσες, πρὶν τρία χρόνια. Σᾶς εἶχα ἀφήσει παιδιὰ καὶ σᾶς εὕρισκα κοπέλλες. τὴ Μαριὸν καὶ σένα... θυμάσαι τ' ἄσπρο φουστάνι ποὺ φοροῦσε ἡ Μαριὸν μὲ κεῖνο τὸ κοραλλὶ μπολερό; Τί ὡραῖα ποὺ τῆς ἐπήγαινε...

— Ναί, τῆς ἐπήγαινε πολὺ ὡραῖα — εἶπε ἡ Ζενεβιὲβ χαμηλόφωνα.

Ποτὲ ὅς ἐκεῖνο τὸ βράδυ ἡ Ζενεβιὲβ δὲν εἶχε ἀντιληφθῆ πόσο ἡ ἀδελφή της ἦταν ὠμόρφη. Ὅταν ὅμως εἶδε τὸν Ζὰν νὰ πλησιάζη τὴ Μαριὸν κυττώντας την σὰν ὑπνωτισμένος ἡ Ζενεβιὲβ ἐνόησε πὼς ἡ ἀδελφούλα της τὴν εἶχε νικήσει.

Ἐξὴ μῆνες ἀργότερα, ὁ Ζὰν παντρεύτηκε τὴ Μαριόν...

Ὁ Ζὰν ἀπέστασε τὴ Ζενεβιὲβ ἀπὸ τὴν ἀναπολήσι της:

— Πολὺ λίγες ὧρες, βρῆκα τὰ γάντια τῆς Μαριόν, Τὰ πρασινα γάντια της... Ὅπως θυμάσαι ἄλλαξε φόρεμα ποὶν φύγη τὸ Σαββατοκύριακο.

Ἡ Ζενεβιὲβ θυμήθηκε κάποια σκηνή. Ἡ ἀδελφή της εἶχε πῆ στὸν ἀντρα της:

— Ζὰν μου, μὴ θυμώσης. Ἡ καῦμένη ἡ θεία Ἰουλία εἶνε πολὺ ἄρρωστη καὶ μοῦ μήνυσε νὰ πάω ἀμέσως. Κάνε μου τὴ χάρι νὰ μοῦ βγάλης τὸ αὐτοκίνητο ἀπὸ τὸ γκαράζ. Αὔριο τὸ πρωῒ θὰ σοῦ τηλεφωνήσω ἀπὸ τὸ χωριό, ἀφοῦ ἡ θεία δὲν ἔχει τηλέφωνο.

Ἡ Ζενεβιὲβ θυμόταν ὅτι ὁ Ζὰν εἶχε ἀπαντήση στὴν ἀδελφή της:

— Νὰ πᾶς παιδάκι μου, θ' ἀναπνεύσης καθαρὸ ἀέρα καὶ θὰ μοῦ ξανάρθης ροδοκόκκινη.

Μιὰ ὧρα μετὰ τὴ φυγὴ τῆς Μαριὸν, ἀντήχησε τὸ τηλέφωνο. Ὁ Ζὰν ξεκρέμασε τὸ ἀκουστικό. Ἐχλώμιασε μὲ μιᾶς. σὰ νὰ δέχτηκε πολλὲς μαχαιριὲς στὴν κορδιά. ἀκούγοντας κάποιαν ἀγνώστη φωνὴ νὰ τοῦ λέη:

«Ἡ κυρία Μουσὺ ἔπαθε ἕνα σοβαρὸ δυστύχημα...βρίσκεται στὸ νοσοκομεῖο»

Ὁ Ζὰν δὲ, καταλάβαινε τίποτε. Ἐδῶ καὶ τρεῖς ἡμέρες. ἐξακολουθοῦσε νὰ μὴν καταλαβαίνη καλὰ τί εἶχε συμβῆ...

— Ζενεβιὲβ, τελείωσες τὸ συγύρισμα; τὴ ρώτησε ὁ γαμπρός της.

— Κοντεύω Ζὰν, θὰ φύγης αὐρίο;

— Ναὶ Ζενεβιὲβ, τὰ ἀπόφασίσα.

Ὁ ἀποχωρισμὸς θὰ τῆς ἦτανε σκληρὸς μὰ ἐκεῖνον θὰ τὸ, ἀφελοῦσε νὰ φύγη. Ἄρα γε θὰ τῆς ἔγραφε καθόλου;... Ἴσως καμιὰ κάρτα ποτέ - ποτὲ ἀπὸ ἁπλὴ εὐγένεια.

Σ' αὐτὴ τὴ μελαγχολικὴ σκέψι, ἡ Ζενεβιὲβ, ἐβγῆκε ἀπὸ τὴν τραπεζαρία σγεδὸν τρέχοντας καὶ πῆγε στὸ δωμάτιο τῆς Μαριόν, καὶ τακτοποίηση τὰ πράγματα τῆς πεθαμένης ἀδελφῆς της.

Ἡ Ζενεβιὲβ ἤταν ἀποκαμωμένη. Δὲν σκεφτόταν πιὰ ἕνα χρόνο. Νὰ φύγη τὸ ταχύτερο, νὰ ξαναγυρίση στὸ δωμάτιό της κοντὰ στὸ πάρκο τοῦ Λουξεμβούργου, νὰ ξεχάση!...

Πάνω στὸ κρεββάτι τῆς Μαριὸν βρισκόντανε ἀκόμη τὰ ρούχα ποὺ εἶχε φορέσει τὸ Σαββατόβραδο. Τὸ φουστάνι τῆς μὲ τὶς βοῦλες. τὸ παλτό της ἀπὸ σεβρὲ καὶ τὸ μπερέ της.

Ἡ Ζενεβιὲβ ἄοχισε ν' ἀδειάζη τὶς τσέπες τῆς ἀδελφῆς της. Μαζὶ μὲ τὸ κοκκινοδὶ τῆς Μαριὸν. τὸ μαντηλάκι της. τὰ λεπτά της καὶ μερικὰ λουλούδια τσιγάρα, εὑρῆκε ἕνα τσαλακωμένο τηλεγράφημα. Τὸ ξεδίπλωσε μηχανικὰ καὶ διάβασε: «Ἀγάπη μου, ἐρθῶ ἀδειά μου Σαββατόβραδο, ὥρα 8, πανδοχεῖο «Βιολέττα» ὅπως πάντα. Πρέπει ἔρθης τελευταία τύχη μου πὼν φύγω. Ζὼζ Λεμεσρὲ»

Ἡ Ζενεβιὲβ ξαναδιάβασε τὸ τηλεγράφημα. σὰ νὰ μὴν ἐπίστευε τὰ μάτια της. Ζὼζ Λεμεσριέ... Τὸν θυμότανε πολὺ καλά. Ἦταν ἀδύνατος, μὲ φλογερὰ μάτια καὶ μιὰ θεσμὴ θωπευτικὴ φωνή.

Καὶ ξαφνικὰ ἡ Ζενεβιὲβ ἀναλύθηκε σὲ λυγμούς. Δὲν ἔκλαιγε ἀπὸ πόνο, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπὸ θυμό. Ἡ Μαριὸν δὲν εἶχε ἀπαρτήσει τὸν ἀντρα της μὲ ἀγάπη ἀλλὰ κ' αὐτὴν τὴν εἶχε ἀδικήσει. Καλὰ τὸ ὑπωπιασμένο, ἐδῶ καὶ ἕξη μῆνες. Ὁ ἄθρωπος τῆς Ζενεβιὲβ γεννήθηκαν ἀπὸ τὴ φαμελιὰ τῆς Μαριὸν νὰ δικαιολογῆ μὲ γίνιες λεπτομέρειες τὶς σχνὰς τῆς ἀπουσίες.

Σὰ νὰ φόρτωνε τὸν ἑαυτό της μετὰ τὴν ὁδυνηρὴ ἀποκάλυψη ποὺ ἔκανε, ἡ Ζενεβιὲβ ἔπηρε τὸν ἀναπαρμένο καὶ τὴν πάγωνε στὴν φλόγα τοῦ τσαλακωμένου τηλεγράφημα. Ὕστερα τὸ πέταξε στὸ τζάκι καὶ ὅταν ἀπμείνε ἀπὸ δαύτα μονάχα λίγη στάχτη. Τὴν ἐπάτησε μὲ λύσσα. Ἔτσι ἡ θύμοση τῆς ἀδελφῆς της δὲ θὰ κηλιδωνόταν στὰ μάτια τοῦ Ζὰν, Ἤτανε σὰν νὰ ἔκαιγε τὴν ἀναμνήσι τῆς Μαριόν, μὲ μιὰ μονὴ λέξι, ἀλλὰ τὴν ἄφησε νὰ ζήση στὴν καρδιὰ τοῦ Ζὰν, ὡραία ὅπως μιὰ ὧρα πρίν...

Περάσανε κάμποσες ἑβδομάδες. Ἕνα πρωῒ ποὺ ἡ Ζενεβιὲβ ἔβαινε γιὰ τὸ γραφεῖο της ἔλαβε ἕνα ἐλαφρὸ γραμμένο μὲ μολύβι. Ἤτανε ἀπὸ τὸν Ζὰν, ποὺ τῆς ἔλεγε ὅτι τὸ ἀεροπλάνο του. ἔπεσε καὶ πῶς αὐτὸς γλύτωσε ὡς ἐκ θαύματος; Τὴν ἔδινε καὶ τὴ διεύθυνσι τοῦ Νοσοκομείου ὅπου τὸν εἶχαν μεταφέρει.

Δίχως νὰ χάση καιρὸ ἡ Ζενεβιὲβ, μὲ τὸ πρῶτο ἀεροπλάνο ἐπέταγε νὰ τὸν ἰδῆ.

— Τί εὐγενικὸ ποὺ ἦταν ἀπὸ μέρους σου νὰ ἐκπλήσης νάρθης! — εἶπε ὁ Ζὰν ὅταν τὴν ἀντίκρυσε.

Στὸν ἴδιο θάλαμο βρισκόταν ἄλλοι ἕξι κατάκοιτοι ἀλλὰ ἡ Ζενεβιὲβ δὲν εἶδε παρὰ μόνο τὸν Ζὰν. Ἔνιωθε τ'. ἑαυτό της πολὺ τασσαγμένο καὶ ντροπαλὸ, σὰ νὰ ὅπωσε κάποιον φταιγμὸ ἀνάμεσά τους ποὺ δὲν, ἔπρεπε νὰ τὸν ὑπερβῆ.

Ὁ Ζὰν ἦταν ἀδύνατος, μὲ τὸ κεφάλι καὶ τὸ λαιμὸ τυλιγμένα μ' ἐπιδέσμους καὶ τὸ χέρι του μέσα σὲ γύψο, ἀλλὰ τὸ βλέμμα του εἶχε ἀνακτήσει τὴν παλιὰ του λάμψη.

— Πῶς σὲ σὲ ἐσασι Ζὰν: τὸν ρώτησε μὲ φωνὴ ποὺ ἔτρεμε.

— Τώρα εἶμαι καλὰ πιὰ μ. ἀκόμα δὲν τὸ πιστεύω πὼς γλύτωσα. Ἄν ὁ παραστρατηγὸς τοῦ ἀεροπλάνου μου δὲν εἶχε τὴν ψυχραιμία νὰ πιάση τὸ πηδάλιο ὅταν ἀρχίσαν τὰ μάτια μου νὰ σκοτεινιάζη. Ἀλλὰ τὴ στιγμὴ δὲν θὰ μὶ ἀφήνω σὰ μαῦρο σκοτάδι. Πῶς τὰ ἔφερε τόσο νὰ γυρεύη μὲ τὴ Μαριόν! Εἶνε ὁ Ζὼζ Λεμεσρὲ; Ζενεβιὲβ μοῦ ἀνάβει ἕνα τσιγάρο σὲ παρακαλῶ.

Ἡ Ζενεβιὲβ τὸ ἄνοιξε καὶ τοῦ τὸ ἔτεινε χωρὶς νὰ ἀρέση τὸ χέρι της. Ἡ κοπέλλα κατάλαβε ὅτι, ὁ Λεμεσρὲ εἶνε ὅλοι τὴ ζωὴ στὸν ἀγαπημένο τῆς Ζὰν καὶ πῶς εἶχανε γίνει φίλοι σ' ἕνα κρεσμὸ ὅπου ἡ σκιὰ τῆς Μαριὸν δὲν εἶνε πιὰ τὴ θέσι της.

Ἐπεὶ τὸ θέλησε ἡ μοῖρα ἔπιαμε ἀπ' ὅτι ἔκαμε ἡ Μαριὸν τὴ στιγμὴ ὅπου τόσο εὐθυμοστὴ ὡμορφιά της δὲν ὑπῆρχε πιὰ ἀνάμεσα στοὺς ὁλοζωντανοὺς αὐτοὺς δυὸ νέους.

Ὁ Ζὰν τὴ ἀπέστασε ἀπὸ τὴ σκέψη της μὲ ἕνα τουρεφὸ καμπλιέντο, ποὺ ἔκατανε τὰ τὴ δικαιωσύνη:

— Πῶς ὠμορφαίνει Ζενεβιὲβ! Θάρχεσαι ἀρνιὰ νὰ μὲ βλέπης ἀν εἶ ἔτσι:

— Ναὶ θάρχωμαι σχνὰ μὲ μιὰ εὐμορφιὰ κεῖνη.

Κ' ἐκεῖνο τὸ θέλησε Ζενεβιὲβ ὅταν σκιωθῆ ἀπὸ ἀπὸ θὰ ἔρχωμε μαζί!

ΜΕΤΑΞΥ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ

— Νομίζω ὅτι κάπου σᾶς ἔχω δῆ...

— Ναί, ἐγὼ σᾶς ἔπιασα τὴν περασμένη ἑβδομάδα!..

ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙΤΤΟΥΣ ΚΑΥΓΑΔΕΣ

ΠΟΙΟΣ ΑΡΧΙΣΕ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΥΟ;

ΕΚΕΙΝΗ: Ἀγάπη μου ἀκόμα δὲν πήγαμε σὲ κανένα θέατρο ἐφέτος. Δὲν πᾶμε αὐρίο.

ΑΥΤΟΣ: Νὰ πάμε ἀφοῦ τὸ θέλεις.

ΕΚΕΙΝΗ: Ἔκτὸς ὅτι προτιμᾶς κανέναν κινηματογράφο...

ΑΥΤΟΣ: Ὄχι, ὄχι, δὲν εἶμαι τόσο ἐγωϊστής. Ἀφοῦ εἶπες θέατρο, θὰ πάμε στὸ θέατρο.

ΕΚΕΙΝΗ: Ἄσε ποὺ οἱ κινηματογράφοι δὲν παίζουν αὐτὲς τὶς μέρες κανένα φίλμ τῆς προκοπῆς.

ΑΥΤΟΣ: Τί εἶπες. Κανένα φίλμ τῆς προκοπῆς; Μὰ τὸ ἕνα ἔργο εἶνε καλύτερο ἀπὸ τὸ ἄλλο αὐτὲς τὶς μέρες!... Ἐξέγασα ὅμως.. Ἔσεῖα σ' ἀρέσουνε τὰ ρομαντικὰ φίλμ ποὺ εἶνε ὅλο λυγμούς. Σὰ νὰ μὴ φτάνη πόσο ἡ ζωὴ εἶνε γιὰ κλάματα!... Μπορῶ τουλάχιστον νὰ μάθω ποιὸ μεγάλο ἠθικὸ σκοπεῖ εἶν νὰ γειροκροτήσης αὐρὶο τὸ βράδυ στὸ θέατρο

ΕΚΕΙΝΗ: Αὐτὸ εἶνε περιττό, ἀφοῦ δὲν πρόκειται πλέον νὰ πᾶμε. Μοῦ γράλασες τὸ κέφι. Καὶ κοντὰ σὲ ἄλλο εἶμαι.

ΑΥΤΟΣ: Μοῦ μιλᾶς σ' ἕνα τρόπο ποὺ δὲ θὰ δεχτῶ νὰ ἐξακολουθήσω.

ΕΚΕΙΝΗ: Ὅστε ὑποχρεῶσαι νὰ ἀποκριθῶ καὶ νὰ ἰδῆ ποὺ ἀκούγετε τὰ ποὺ μὲ κάνεις νὰ σκεπτόμαι. Ἐγωϊσμὸ ποὺ τὸν ἔχεις!

ΑΥΤΟΣ: Καὶ σὺ τί ἔχεις ἂν αὐτὰ ποὺ μοῦ λὲς δὲν δείχνουνε ἐγωϊσμό;

ΕΚΕΙΝΗ: Κάνεις πάντα αὐτὸ ποὺ προτιμᾶς ἐσύ. Οὔτε λογαριάζεις ἂν ὑπάρχουν ἄλλοι γύρω σου.

ΑΥΤΟΣ: Νομίζω πὼς ἡ τελευταία παρατήρησί σου ταιριάζει μᾶλλον στὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό σου!

ΕΚΕΙΝΗ (μὲ λυγμοὺς): Σὲ ἀγαπεγθάνουσι ὅταν μιλᾶς ἔτσι!

Ἡ τὸ θέατρο!

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ

Ὁ σύζυγος: Νομίζω ἀγάπη μου πὼς αὐτὸς ὁ ἄγριος μοῦ προτείνει νὰ σ' ἀνταλλάξω μὲ τὴ γυναῖκα του!..

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΕΝΝΗΑ

Τοῦ ΦΙΛΙΠΠΣ ΟΠΠΕΝΧΑΪΜ

24ον

— Ω, πῆτε μου, τὸν ρότησε ἐκεῖ νη γρήνορα, σᾶς συνέλαβαν ἐτὸ νὰ δράδυ ; Σᾶς ἔχασα μέσα στὸ σκοτάδι...

— Ἔρχομαι, ἀπό τὸ τυῆμα τῆς Βάϊν Στρῆτ, ἀποκρίθηκε μελαγχολικά ὁ Τζέραλντ. Τὸ φόβερό εἶ-αι ὅτι δλες οἱ ἑαημερίδες γράφουν γιὰ τὸν χθεσινό αἰφνιδιασμὸ ἀκαρφίοντας μεταξὺ τῶν συλληφθέντων καὶ μένα. Ποιὸ: ξέρει, τώρα. Τί ἔχω ν' ἀκούσ' σο ἀπὸ τὸ θεῖο μου...

— Ἐγὼ δὲν ξέρω τῆς κατώθυμσα ὁ ἀξφύγω... εἶπε ἡ κ-ρία Μεν τύσα. Ἐλᾶτε νὰ καθήσουμε σ' αὐτὴ τὴ γωνιά...

Μόλις ἐγκατεστάθηκαν στὶς ἀναπαυτικὲς πολυθρόνες ἡ κυρία ντὲ Μεντόρα, παρήγγειλε δύο κοκτέϊλ.

— Ἐν πρώτοις, θέλω νὰ μοῦ ἰπιο σχεθῆτε ὅτι δὲν θὰ πῆτε ποτὲ οὐτ-ὲ λέῖι σὲ κανένα σχετικὸς μὲ τὴν χθεσινοβραδυνὴ περιπέτειά μου.

Ὁ Τζέραλντ χαμογέλασε.

— Μπορεῖτε νὰ εἶσθε ἥσυχη. Ἄλλωστε μ' ἔχετε ὑποχρεώσει τύσο μὲ τὴν καλοσύνη σας.

— Ἐχάσατε τὸ αὐτό.. Ἔχω τώρα νὰ σᾶς ζητήσω κάτι ἄλλο... Θέλω νὰ μὲ συστήσετε στὸν θεῖο σας.

Ὁ Τζέραλντ τὴν κύτταξε μὲ κάποιαν ἔκπληξι.

— Ἔξρετε.. Ἔκανε, ὁ Λόρδος εἶ-αι κάπως ἐκκεντρικὸς ἄνθρωπος καὶ δὲν τοῦ ἀρέσουν οἱ συστάσεις... οἱ καινούργιες γνωριμίες...

— Μπορεῖτε νὰ εἶσθε βέβαιος, ὅτι ἐγὼ θ' ἀποτελέσω ἐξαίρεσι...

— Τὸν γνωρίσατε ἄλλωστε ;

— Ὄχι... δὲν θτυχε νὰ τὸν συναντήσω ποτέ... Ἀλλὰ μᾶς ἑνῶνουν κοινὰ αἰσθήματα... Ὦ, νάτος, ὁ θεῖος σας... Σᾶς ἔχει δῆ καὶ πλὴν σάζει πρὸς τὰ ἐδῶ...

Ὁ Τζέραλντ ἔπιτε μονηραοῦχι τὸ κοκτέϊλ του καὶ σηκώθηκε. Ὁ Λόρδος ἀπέχε τὼν τρία μόλις βήματα καὶ ἡ σαρκαστικὴ ἐκφρασις τὸν ματιῶν, του ἀποτελοῦσε καλὸ προμήνυμα γιὰ τὴν ἀνφαιὰ τοῦ.

— Καλὴ μέρα, θεῖε εἶπε ὁ Τζέραλντ καὶ διάστικε νὰ προσθέσ': Ἐπιτρέψτε μου νὰ συστήσω τὴν κυρία ντὲ Μεντόρα, ἡ ὁποία ἐπιθυμεῖ πολὺ νὰ σᾶς γνωσίσ'.

Ὁ Λόρδος ἐπεκλίθη καὶ ἐφίλησε τὸ χέρι ποῦ τοῦ ἔπειτε ἡ ὡραία Νοτιοαμερικανίς μὲ εἰνέγεια. ἀλλὰ χωρὶς ἐνθουσιασμό.

— Θὰ ἔπρεπε νὰ εἴχαμε γνωρισθῆ πον ἀπὸ καιρό, Λόρδε Ἀντρικγτον, εἶπε αὐτὴ μὲ γλυκεῖ φωνὴ. Πάντως ὁ κυριώτερος σκοπός τοῦ ἐρχσμοῦ μου στὴν Ἀγγλία, ἦταν νὰ σᾶς συναντήσω!..

Ὁ Λόρδος τὴν κύτταζε μὲ περιέργεια.

— Ἔχουμε μήπως συναντηθῆ στὸ πανελθόν ; ρώτησε.

— Ὄχι... ὄχι... Θέλετε δίκως νὰ σᾶς πῶ πῶς ἀνομαζόμουν προτοῦ παντρευθῶ ;

— Δὲν θλέπω τὸν λόγον... ἄρχισε ὁ Λόρδος.

Ἡ κυρία ντὲ Μεντόρα, δίκως, τὸν διέκοψε μ' ἕνα θλιμμένο χαμόγελο :

— Τὸν πολὺ καιρό, ὅταν ζούσα στὸ Μπουένος Ἄϋρες, ὠνομαζόμουν Ροζίτα Πορτούϊνα. Ἡ Λαουρίτα ἦταν ἀδελφή μου.

Ὁ Λόρδος ἐιβδρήτησε ἄφησε τὸ σῶμα του νὰ πέσ-η μέσα στὴν πολυθρόνα δίπλα τῆς.

— Ἡ ἀδελφή τῆς Λαουρίτας ; Ἐκανε μὲ κάποια δυσπιστία. Μὰ ἐγὼ ἐνόμιζα...

— Στὴν σιέφη σας μὲ συσχετίζετε πάντοτε μὲ τὴν πτὸ μονῆρη φτάχεια... Μά, ναί... Κι' ἐγὼ γνώρισα τὴν ἐξαθλίωσι... κι' ἐγὼ ὑπῆρξα χορεύτρια, μέχρις ὅτου ἡ τύχη θέλησε νὰ πανταρευθῶ τὸν Πορφύριο, τὸν πλουσιότερο ἄνθρωπο τῆς Ἀργεντινῆς. Ὁ Θεὸς ἄς ἀναπαύσ-η τὴν ψυχή του. Καὶ τώρα, Λόρδε Ἀντρικγτον, ἤπτε μκυ, σᾶς παρακαλῶ, πῶς εἶναι ἡ κόρη τῆς Λαουρίτας...

— Εἶνε πολὺ καλά. Αὐτὴ τὴ στιγμὴ βρίσκεται στὸ δωμάτιό της.

— Ἀνθαλεῖ εἶσθε ἡ θεῖε τῆς Λαουρίτας ; Ἐκαμε κατάπλικτος ὁ Τζέραλντ

Ἡ κυρία ντὲ Μεντόρα ἔνευσε καταφατικά, μ' ἕνα γλυκὸ χαμόγελο.

— Ναί, καὶ ἄμ ποτὲ ἡ ἀνφαιὰ μου χρεωσθῆ ἔνα σπιτὶ θὰ εἶχ-ν τὶς πάρτες τοῦ δικοῦ μου διάπλατα ἀνοιχτές...

— Ἡ Λαουρίτα ἔχει εὐτυχῶς δικῆ της οἰκογένεια, δλισθπκε νὰ δηλῶ στὸ Λόρδο Ἀντρικγτον. Εἶμαι γέρος, κυρία μου, καὶ ἡ παρουσία τῆς Λαουρίτας ἀποτελεῖ γιὰ μένα τὴ μοναδική εἰχαριστησι στὴ ζωή... Εὐχαρίστησι που μοῦ θὰ ἐπιτρέψ-ι ποτὲ σὲ κανένα νὰ μοῦ στερήσ'η..

— Ἀπὸ μένα δὲν χρεῖστε νὰ φοδηθῆτε τίποτα, τὸν κιαθησύχασε ἡ κυρία ντὲ Μεντόρα. Δὲν θὰ ἐπιχειρήσω ποτὲ νὰ ἐπιφεληθῶ τῆς συγγενείας μου. Σᾶς τὴν ἀνεθθέχατε καὶ σὲ σᾶς ἀνήκει. Σᾶς τὴν ἀφίνω μὲ ἥσυχη συνειδησι... ἀλλὰ ὑπὸ ἕναν ὅρον:

— Ποιόν ;

— Νὰ μὴ μεταδίδσετε ποτὲ τὴν κηδευσινία στὸν, πατέρα της, τὸν ἀπαίσιο κακούργο καὶ οὐτε κὰν νὰ ἐπιτρέψετε ποτὲ νὰ ἔλθη σὲ ἐπαφὴ μαζί του.

Ὁ Λόρδος ἀναστέναξε μὲ ἀνακουφισι. Ὅμως ἀπόρησε ἀκούσ' τὴν ἀπάντησι.

— Μπορεῖτε νὰ εἶσθε βεβαία, καλή μου, κυρία, πὼς ὁ ὅρος αὐτὸς θὰ τηρηθῆ πιστά. Ὁ πατέρας τῆς εἶναι ἡ κατάρα καὶ ὁ τρόμος τῆς ζωῆς μου, ὅπως ὑπῆρξε ἄλλοτε ἡ κατάρα καὶ ὁ τρόμος τῆς ἀμχυοῦς ἀδελφῆς σας. Ὁ ἄθλιος δρίσκεται στὸ Λονδίνο... Πρὸ τριῶν ἑβδομάδων ἀπεπειράθη ν' ἀπαγάγη τὴν Λαουρίτα ἀπὸ τὸν πύργο μου. Εὐτυχῶς ἀπέτυχε...

Ἡ κυρία ντὲ Μεντόρα ἀ-ετρίχιασε.

— Τὸν ἄτιμο... Δὲν τοῦ ἀρκεῖ ποὺ κατέστρεψε τὴ ζωὴ τῆς ἀδελφῆς μου ! ... Λόρδε Ἀντρικγτον — πρόσθεσε ἱκετευτικά—θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ δῶ τὴ Λαουρίτα ;

— Βεβαίοτατα..

— Ἔχω νὰ σᾶς κάνω μιὰ πρόταση... Θέλετε νὰ δειπνήσωμε ἀπόψε μαζί καὶ μετὰ νὰ πάμε στὸ θέατρο ἢ σὲ κανένα κέντρο ;

Ὁ Λόρδος ἐδίστασε πρὸς στιγμήν.

— Εὐχαρίστως, εἶπε τέλος. Δηλαδὴ ἐγὼ θ' ἀρκεσθῶ στὸ δεῖπνο. Δὲν δγαίνω ποτὲ τὰ δράδυα.

Ἡ κυρία ντὲ Μεντόρα σηκώθηκε.

— Λοιπὸν σήμφανι, εἶπε, τὸ δρᾶ δυ σὲ ἐνιάα ἐδῶ, σ' αὐτὴ τὴ γωνιά. Καὶ τώρα θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε, Λόρδε Ἀντρικγτον... περιμένω τὸν κομμοτὴ μου ..

Ὅταν ἔφυγε ὁ λόρδος ἔμεινε σκεπτικός μερικὲς στιγμές.

— Χαριτωμένη γυναῖκα, εἶπε τέλος. Ποῦ τὴν γνώρισες, Τζέραλντ ;

Ὁ ἀντιμέτωπος Γκράχαμ ξεροκατάπιε.

— Σὲ κάποιο ταάϊ... στὴν Ἴτα λική πρεσβεία, ἀποκρίθηκε.

— Εἶναι πλουσία ;

— Σκορπάει κυριολεκτικῶς τὰ χρήματα!... Ποῦ νὰ φαντασθῶ, ὅτι εἶναι θεία τῆς Λαουρίτας !...

Σκορπάει τὰ χρήματα ἐκατόλιρα. Ἐ; ἔκαμε ὁ Λόρδος. Χμ!... μιὰ πλουσία θεία δὲν κάνει ποτὲ κακό. Καὶ τώρα, Τζέραλντ, μπορεῖς νὰ μοῦ ἐξηγήσης τί γύρευες πάλι γθὲς στὸν «Παράδεισο» ; Ἐγὼ νόμιζα, ὅτι ἤρσουν πραγματικὰ ἐνδιαφερόμενος μὲ τὴν Λαουρίτα ; ὅτι εἴχες ἀποφασί σει νὰ δισοβαθῆς...

— Σᾶς ἀρκίζομαι, θεῖε, ὅτι εἶμαι ἐλωτευμένος ! Ἡ Λαουρίτα εἶναι ἡ μόνη γυναῖκα, ποὺ ἀγάπησα... Σεῖς, ὅμως, δὲν ἐννοεῖτε νὰ δώσετε τὴν συγκατάθεσί σας... Μ' ἐχετε σ' αὐτὴ τὴν ἀδεδαιότητα. Καὶ ἀκνευρισμένος ὅπως εἶμαι ἤταν φυσικὸ νὰ κάνω κουτσαύρες.

— Καὶ νομίζεις ὅτι ἡ Λαουρίτα σ' ἀγαπᾶ ;

— Εἶμαι δέβαιος γι' αὐτό...

—Πρὸ τριῶν ἑβδομάδων θὰ ἄκουζ ζόμουν, ὅτι ἤταν ἐρωτευμένη μὲ τὸν Μάστιν.

— Μάστιν εἶνε συμπαθητικὸς ἄνθρωπος καὶ ἡ ἰπποτισμὸς του τῆς εἶχε προξενήσει ἀναμφισδήτητα δαθειὰν ἐντύπωσι.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ : Στὸ προσεχές.

Μπορᾶτε νὰ μᾶς ρωτᾶτε

Ὁ «ΑΓΝΩΣΤΟΣ Χ.» ἀπαντᾶ σ' ὅλες τὶς ἀπορίες σας καὶ σᾶς δίνει συμβουλὲς γιὰ ὅ,τι σᾶς ἐνδιαφέρει. Γράψατε : Περιοδικὸν «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ», διὰ τὸν «Ἄγνωστον Χ.», Ἐλ. Βενιζέλου 41 (Μέγ.Νικολούδη), Ἀθήνας. Θὰ ἔχετε συντόμως τὴν ἀπάντησι.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Μ. Κ. : Μὲ εὐχαριστεῖ τὸ ὅτι αἰσθανθῆκατε ἱκανοποίησι. Καὶ τὰ ἴδια κι ἐμένα στὰ γράμματα. Θὰ μπορεῖ νὰ ἔλθη ὁ καιρὸς τοῦ Ἀγγλικοῦ στεφ.ῆ τε ἐν τῇ νικᾷ κὰ τὴν δῶ.

Γ. ΧΑΤΖΗΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ (Νάξος, αν) : Ἔσπρα τὸ γκεσόν γκόρ σας. Εἶναι πολὺ ὡραῖο καὶ ἔνει σοφιαστικὸ καὶ περιγραφικὴ ὡραία. Περιμένε τὴ σειρά σου.

ΣΤΕΡ. ΔΗΜΟΥΛΗΝ (Λεμέσσος) : Εὐχαριστῶ καὶ βλαῦα τὰ δύο ποιήματά σας. Τὰ παρέδωσα στὴν κρετικὴ ἐπιτροπή.

«ΣΑΠΦΩ» : Ὡραῖο τὸ πεζό σας. Τὸ παρέστειλμε τοῦς κρίσεις.

«ΤΣΕΝΤΕΜΑΝ» (Πύρφορ) : Ἡ Ἑλνοις τῆς ποιότης λέξεως τοῦ ἀνεπι προσώπου εἶνε ὅτι οὐτος ἐνεργεῖ πάν τοτε σιμβόν καὶ κατὰ κανόνα διὰ λο ναοκαιοῦν τοῦ ἀντιποσωπευμένου Οἴκου, συνεστεωμένης οὕτω τῆς συυδέσεως τῆ μεσολαβήσει μὲν τοῦ ἀντὶ προκύπτει, ἀλλ' ἀπὸ ἐοθέσεις μεταξὺ τοῦ ἀντιπροσωπευμένου Οἴκου ἀφ' ἑ νὸς καὶ τοῦ δίδοντος τὴν παρεγκνέλιαν ἀφ' ἑτέρου. Ἡ ἕνωσις τῆς δευτέρας λέξεως τοῦ ἐρωτήματος εἶνε ὅτι οὐτος ἔχει τὸ δικαίωμα (ἀποκλειστικὸν ἢ μὴ) πρὸς διάθεσιν τῶν ἐμπορευμάτων τοῦ Ἐξωτερικοῦ Οἴκου μὲ τὸν ὁ πάσιν. Ἐγὼ συμεδίωθη καὶ ἐνέοντι σὲ νήθων ἀπ' εὐθείας πωλήσεις. Τοὺς ἐξωφικοὺς κόδικας πρὸ ζητᾶτε μπορεῖτε νὰ τοὺς παρακινήσετε μέσῳ ἑνὸς τῶν διεθνῶν βιβλιοπωλείων ('Ε. λευθερουδάκη πλατεῖα Συντάγματος κλπ.), Δεσποινάδονου. Ἐπὶ ἐκδόσει ἡ τιμωτάνφου τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν κ. Μαίτινος πωλεῖται δὲ σ' ὅ. λα τὰ βιβλιοπωλεῖα 'Ὀδηγὸς τῆς 'Ἑλλάδος εἶνε τοῦ 'Ἰγνάλεση. Κυκλοφορεῖ οὐτὲ τὶς ἡμέρες

ΓΕΩΡ. ΠΟΥΛΑΣΗΝ ('Ἐπιλογάν) : Ἐξωκοιτοῦσθη ἡ εἰδοποίησίς σας στὸ ποσινοῦσιον φύλλο.

ΧΑΪΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΩΝ. (στρατιώτης) : Καὶ ἡ ἴδιοτ καὶ σας.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΛΑΣΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΝ (στρατιώτης) : Ὁμοίως καὶ ἡ ἴδιοτ σας.

ΖΗΣ ΠΡΩΤ. Ν (Ἀπαλάντων) : Τὰ γειοδνεωσιά σας εἶνε σὲ ἀσφαλεῖς γείρας καὶ νοήνωρα θὰ ἰκανοποιηθῆ ἡ ἐρωνεκὴ ἀβοδοέία σας. Τὰ πολιτικὰ φύλλα θὰ σᾶς τὰ ἀποστέλλωμε. Ἐλᾶτε νὰ κοιωνεῖ ἀστίτιωῦ τὸν ἐντὸς φακαθλίου. Τὰ τοιχοδοσιμάτα εἰς Βάσος ἴσως.

ΙΩΑΝ ΤΣΑΚΩΝΑΝ : Ὡραῖο τὸ πεζοσιάνοῦδ σας Περιμένε τὴ σειρά σου.

Ε. ΣΑΓΙΑΝΟΝ : Τὸ ἐπίθετ καὶ εἶνε καλύ. Θὰ περιμένεις λίγο. Σπεῦ τε μου τὴ φωτογοφία.

Α. Π. (Πληγωμένη ζωή) : Καὶ τὸ δυὸ εἶνε καλά. Τὰ Βδκωσα πρὸς κρίσ.ν

ΧΙΑΝΤΑ Π : Μικρὴ μου φίλη ὅλα πᾶνε καλά. Τὸ ε' Ἐρωτικὸ φεννο βόλτιωσ σας εἶνε καλό. Περιμένε λίγο.

ΓΕΩΡ. ΠΑΤΣΑΤΖΗΝ : Τὸ βιβλιάριο «Πλήνοσ» ἐδημοσιεύθη στὸ ὑπ' ἀριθ. 39 φύλλον τοῦ ε' Ἐδῶ Ἀθῆναι Σάλ. 10. Μπορεῖτε νὰ ζητήσετε τὸ φύλλο ἀπὸ τὰ Γραφεῖα μας.

ΑΥΡΑΝ ΔΡΟΣΟΥ : Σᾶς συγχαίρω καὶ γιὰ τὰ τρία νεώτερά σας. Τὰ δίδωσα νὰ κρυθοῦν.

ΜΑΡΙΟΝ ΡΟΜΠΙΝΣΟΝ : Εὐκρινῶς σωστεύω πὼς ἡ ἱστορία σας εἶνε ἀπὸ τὶς πολὺ συνθισμένες φλυάρ πάντοτε γεωγ.ικὴ ἐκδηλῶσα καὶ φλόγα θέλω νὰ σᾶς συμβουλεύσω νὰ μὴ καταδαυτιμᾶτε καὶ τόσο πολὺ καὶ νὰ μὴν ἔχετε συνεχῶς τὴν προσοχή σας σ' αὐτὴ τὴν ἀπόδοσι. Ἀπὸ τὰ ὅσα μοῦ νοοῦσετε φανερὼ πὼς ἔχετε ὑπερτιμήσει τὰ πράγματα. Ἀθῆστε τὸν ἐαυτό σας νὰ σκέπτεται ἀλλιῶτερα καὶ ὅπτε τὸς θὰ ἀπολαυσοῦσετε τὸ ζήτημα Φρυντῶτε νὰ ἔκ τύχεις μὲ ἡσυχία καὶ νὰ δίδοστε καὶ σὲ μιὰ σοβαρὴ ἐξέτασι.

ΓΙΑΣΕΜΙ Κ. Λ. : Σωκαιαῖο πρὸς τὴν κατάσ'ασί σας καὶ θέλω πολὺ νὰ σᾶς Βσπθήσω. Ἀπορῶ ὅμως πὼς μπορῶ νὰ ἐξτυχηθῶ καὶ γιὰ μιὰν ἀπόσταση τόσ' πολὺ μεγάλη. Ἐπὶ τοῦ πρακτικοῦ τὸ ὁποῖο σᾶς ἀπαντᾶ ἐξ τὸ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων τὸ ὁποῖο ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἀπὸ

Γρήγορες ματιές

Ο ΚΑΤΑΔΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ

Σ ένα νησί, έμβαδού όλίγων τετραγωνικών χιλιομέτρων και σ' άνοικτά της ακτής του Βισκαϊκού Κόλπου, ζή υπό περιορισμόν ο στρατάρχης Πεταίν, άλλοτε άρχηγός της Γαλλίας του Βισσύ. Ο Πεταίν μετεφέρθη στο νησάκι αυτό τον Νοέμβριο του 1945 μετά την καταδίκη του, με τό πολεμικό «Ναύαρχος Μουσέ», του οποίου ο κυβερνήτης, παραβιάζοντας τις διαταγές που είχε, τού απέδωσε στρατιωτικές τιμές και τό διέθεσε 15 αίτερον κοιτώνα και τραπεζαρία.

Έκτοτε ο Πεταίν ούτε είδε ούτε άκουσε τη θάλασσα, διότι κρατείται σ' ένα μικρό φρούριο, όπου εφαρμόζονται αυστηρώς οί κανονισμοί του 1872 γιά τους πολιτικούς καταδίκους. Πρέπει νά σημειωθή πάντως ότι αυτό θεωρείται ώς ιδιαιτέρα ευνοια, διότι οί καταδικασμένοι άνθρωποι του Βισσύ θεωρούνται ώς κοινοί έγκληματίαι, υποχρεωμένοι νά φορούν την στολή τού καταδίκου, νά εργάζονται σέ σκληρά έργα, νά έχουν ξυρισμένο τό κεφάλι καί νά μή δέχονται επισκέπτας καί επιστολάς.

Στάν Πεταίν επιτρέπεται ημίωρος περίπατος κάθε μέρα σέ μιά μικρή αύλή, τής οποίας οί ψηλοί τοίχοι φέρουν αδιαπέραστα συρματοπλέγματα. Σ' ένναν από τούς κοθημερινούς περιπάτους του συνήψε γνωριμία μέ μιά...γάτα που τόν ακολούθησε στό κελλί του. Την άποκαλεί θεόπεμπτον, διότι εξαλώθρευσε τά ποντίκια πού είχαν κατακλύσει τό κελλί του καί δέν τόν άφηναν νά κλείση μάτι.

Ή γυναίκα του τόν επισκέπτεται κάθε μέρα από τις 3.30—4.30, άλλά ποτέ δέν τούς αφίνουν μόνους. Ή στραταρχίνα ζή τώρα μονήμως στό νησί.

Τόν Πεταίν επισκέπτεται δεύτερη τακτικά ο ημιέμπορος τού χωριού καί ο γιατρός, πού λέει ότι ο κατάδικος στρατάρχης εἰς ηλικίαν 91 ετών έχει την άκμην ανθρώπου 60.

ΟΙ «ΠΟΤΑΜΙΟΙ ΣΥΡΜΟΙ»

Τό ξύλο άποτελεί τόν κύριο πλούτο τών βορείων Χωρών : ή Φινλανδία, ή Σουηδία καί ή Νορβηγία σ' αυτό βασίζουν τούς προϋπολογισμούς των. Ἀπέραντα δάση καλύπτουν τό ἔδαφός των, πού ἀποτελοῦν ἀνεξάντλητο θησαυρό. Πρώτη ὅλη γιά πολλές βιομηχανίες εἶνε φυσικό νά τήν ἐκμεταλλεύονται ἐντατικά καί σέ μεγάλη κλίμακα.

Στήν Ἑλβετία, τά καταρριπτόμενα δένδρα σωρεύονται σέ φορτηγά ὀχήματα καί μεταφέρονται κατ' εὐθεῖαν στό πριονιστήριο ὅπου γίνεται ἡ κατεργασία. Στίς Βόρειες Χώρες οἱ ξυλοκόποι σκέπτονται διαφορετικά. Ἡ ἐργασία των δέν ἀπαιτεῖ μόνο θάρρος, δύναμι καί ἀντοχή, ἀλλά καί ἱκανότητες ἀληθινοῦ ἀκροβάτου... Στίς Βόρειες Χώρες ἡ βασική ἐκμετάλλευσις διαθέτει ἰδίαι μέσα μεταφορᾶς. Χρησιμοποιεῖ τά ποτάμια καί τούς χειμάρρους τῶν δουνῶν ποῦ κατεβαίνουν πρός τήν θάλασσα. Τούς κορμοὺς ἐμπιστεύονται στό χείμαρρο καί στίς διαλαδώσεις του. Παρασυρόμενοι ἀπό τό ρεῦμα, κατεβαίνουν στόν κάμπο ὅπου χειροδύναμοι ἐργάται τούς συγκεντρώνουν σέ «ποταμίους συρμοὺς» ἐπιβλητικῶν διαστάσεων. Κάθε Ἀνοιξη, μέ τό λυώσιμο τῶν χιονιῶν, οἱ σωροὶ τῶν κορμῶν κινοῦνται μέ ταχύτητα, ποὺ οἱ φραγμοὶ εἶνε ἀνίκανοι πολλές φορές νά τούς ἀνακόψουν. Τότε ἀκριβῶς ἀρχίζει ἡ δύσκολα ἔργο τῶν ἐργατῶν ποὺ τούς ἔχει ἀνατεθῆ ν' ἀνοίγουν τό δρόμο, στούς «ποταμίους συρμοὺς» ὡς τό ἀπόμερο τοῦ ποταμοῦ. Οἱ ἄνδρες αὐτοί εἶνε ἀν τάξεις τῶν σχοινοβατῶν τῶν μεγάλων Ἱπποδρομίων. Πηδοῦνται ἀπό τὸν ἕνα στόν ἄλλο κορμό, μ' ἕλιν γερό ραβδί στό χέρι. Ξεφράζουν τά περάσματα καί ἐπαναφέρουν στόν ἴσιο δρόμο τούς «παρεκτρεπομένους» κορμούς. Ἡ ἐπιδεξιότης τους εἶνε θαυμαστή. Θά μπορούσε νά πῆ κανεὶς ὅτι, ταχυδακτυλουργοὶ μέ τά... πόδια! "Οταν φθάσουν στήν θάλασσα, οἱ κορμοὶ ρυμουλκοῦνται στά πριονιστήρια καὶ ὑποβάλλονται σέ χημικὴ καὶ μηχανικὴ κατεργασία ἔως ὅτου ἐξαχθοῦν ὡς ξυλεῖα.

ΕΝΑ ΑΤΕΛΕΙΩΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΥΣΙΑΣ

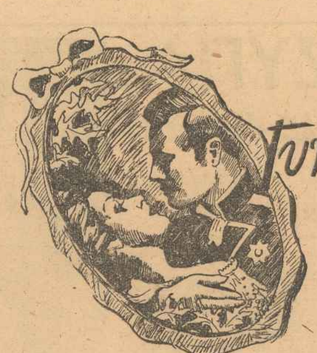

Γυναῖκες πού ἀγάπησαν

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΛΟΪΖΑ

Μέσα στήν παγκόσμια γαλαρία τῶν φημισμένων ἐραστῶν, ἡ Ἐλοΐζα κι ὁ Ἀμπελάρ κατέχουν ξεχωριστή θέση. Ἀπό πολύ ἐνωρίς ἔγιναν θρύλος καί πέρασαν σχεδόν ὀχτώ αἰῶνες ἀπό τότε πού ὁ κόσμος ἔμαθε γιά πρώτη φορά τήν ἄτυχη ἱστορία τους. Εἶνε γνωστό πώς ἡ Ἐλοΐζα κι ὁ Ἀμπελάρ μᾶς κληροδότησαν σπουδαῖα καί μοναδικά ἐρωτικά γράμματα, πού θεωροῦνται ἀπ' τά λίγα ἀριστουργήματα τῆς αἰσθηματικῆς παγκόσμιας ἀλληλογραφίας.

Τί γνωρίζομε ὅμως γιά τήν πραγματική Ἐλοΐζα; Ἕνα πολύ τοκουμένο τοῦ ἰδιου τοῦ Ἀμπελάρ πού βρέθηκε ἐδῶ καί χρόνια ἀναφέρει πώς ὑπῆρχε στό Παρίσι μιά νέα πού ὀνομαζόταν Ἐλοΐζα καί ἦταν ἀνεψιά ἑνός ἐφημέρου πού λεγόταν Φούλμπερ. Οὔτε ἡλικία οὔτε οἰκογενειακά δίνομα δέν μᾶς ἀποκαλύπτει ὁ Ἀμπελάρ. Ἡ ἐρωτική περιπέτεια τῶν δυό νέων ἀνάγεται στά 1129 περίπου, δηλαδή ἡ Ἐλοΐζα φαίνεται νά γεννήθηκε στίς ἀρχές τοῦ XII αἰῶνα μ' ἄλλα λογια στό Μεσαίωνα.

Ὅσο τώρα γιά τόν Ἀμπελάρ, ἡ ὑπαρξί του ἀποδείχτηκε ἱστορικά. Τό πραγματικό του ὄνομα ἦταν Πιέρ Μπεραντζέ, ἐνώ, τό Ἀμπελάρ ἦταν κάποιο παρατσούκλι πού τοῦνταν, δίνοντας οἱ συμμαθητές του στό σχολειό καί τούμεινε. Γεννήθηκε γύρω στά 1080 στή Βρετάνη, στό Παλλέ κι ὁ πατέρας του ἦτο ἀριστοκράτης ἀλλά πνευματικά καλλιεργημένος ἄν θρονπος. Κι ὁ Πιέρ προωρίζόταν νά ἀκολουθήση τό στρατιωτικό στάδιο μά ἀπό νεαρή ἡλικία ἔδειξε μεγάλη κλίση γιά τή φιλοσοφία. Ἀφοῦ τελείωσε στίς διάφορες ἐπαρχίες τῆς Γαλλίας, ἔπεσε ἀπό λίγον ἀπό τόν ἀκόλουθο ἐκεῖ τό δάσκαλό του, τόν Γουλιέλμο Ζαμπό πού τόν θεωροῦσαν ἕνα ἀπ' τούς πιό μορφωμένους ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς του.

Γρήγορα ὅμως ὁ Ἀμπελάρ ἀποτροβιέται ἀπ' τό δάσκαλό του καί γίνεται ὁ ἴδιος ἀρχηγός σχολῆς. Ἀποκτᾶ μαθητές καί σιγά σιγά, προκαλεῖ ἐνθουσιασμό μέ τίς παραδόσεις του καί ἡ αἴθουσα ὅπου δίδασκει πλημυρίζει κάθε μέρα ἀπό κόσμο, πρό πάντων ἀπό φοιτητές. Φυσικά ἡ ἐπιτυχία αὐτή τόν κάνει, ἀλαζόνικό καί μιλεῖ γιά τόν ἑαυτό του σά νάναι ὁ μόνος ἀξιόλογος ἀνθρωπος ἐπί τῆς γῆς.

Θάταν περίπου τριάντα ὀκτώ χρονῶν ὅταν συνάντησε στό 1118 τήν Ἐλοΐζα. "Ηταν κι αὐτή μιά ἀπ' τίς ἀκροάτριες τῶν μαθημάτων τοῦ Ἀμπελάρ. Εἶχε ἀνατραφῆ μέ τήν καλλιέργεια τοῦ Ὁμούου καί ἤξευρε καί λατινικά. Ἡ Φιλοσοφία ἐξασκοῦσε πάνω στό μυστηριῶδη ἔλξη. Ὁ Ἀμπελάρ πρόσεξε τή μοθήτρια. "Ηταν κομψή καί χαριτωμένη, ἦταν ἄκρως ἀφοσιωμένη. Ἀπεφάσισε νά τήν κατακτήση.

«Βλέποντάς την στολισμένη, γράφει ὁ ἴδιος, μέ τόσα θέλγητρα, σκέφθηκα νά συνδεθῶ μαζί της καί φαντάσθηκα πώς τίποτα δέν θά ἦταν εἰκολώτερο. Εἶχα τόσο θάρος ἀπέναντι ἄν τήν τιμοῦσα μέ τόν ἔρωτά μου...». "Αρχισε λοιπόν νά φέρνη βόλτα τό θεῖο της καί γνωρίζοντας τή φιλαργυρία του τοῦ πρόσφερε νά τρώη στό σπίτι του καί νά τόν πληρώνη. Ἀνάλογα τοῦ ὑποσχέθηκε νά δίνη δωρεάν μαθήματα στήν ὁμορφη ἀνεψιά. Ὁ θεῖος τῆς Ἐλοΐζας δέχτηκε. «Μέ μιά λέξι — γράφει ἀκόμα ὁ Ἀμπελάρ — συγχωνευθήκαμε κάτω ἀπ' τήν ἴδια στέγη. Σιγά - σιγά μίλησαν οἱ καρδιές μας. Εἴχαμε μπροστά μας τά βιβλία τῆς μελέτης μας ἀνοιχτά, μιά μιλούσαμε περισσότερο γιά ἔρωτα παρά γιά φιλοσοφία καί δίναμε περισσότερα φιλιά ὁ ἕνας στόν ἄλλον παρά ἐξηγήσεις λατινικῶν ὁρων...». Τόσο πολύ προχώρησαν οἱ ἐρωτικές σχέσεις τῶν δυό νέων πού ἡ Ἐλοΐζα ἔγινε στό τέλος μητέρα καί γιά νά τόν γλυτώση ἀπ' τήν ὀργή τοῦ θείου της, τοῦ Φούλμπερ, ὁ Ἀμπελάρ τήν ἀτήργαγε νύχτα. Τήν ἔστειλε στή Βρετάνη σέ μιάν ἀδελφή του ὅπου ἡ νέα ἔφερε στόν κόσμο ἕνα γυιό πού τόν βάφτισαν Ἀστρόλαβο.

Ὁστόσο γιά νά καθησυχάση τόν Φούλμπερ πού ἦταν ἔξω φρενῶν γιά τήν περιπέτεια τής ἀνεψιᾶς του, ὁ Ἀμπελάρ τοῦ πρότεινε νά τή παντρευτῆ. Ἡ λύσι αὐτή ἦτον ἀπλή· φαίνεται βέβαια ὅτι ὁ διαφθορεύς δέν ἐγκαποδοῦσε στήν ἰδέα νά ἀποκτήση δόξο τόν ἀγαπούσε ἐκείνη. Δέν φαινόταν νά πολυδιάζεται γιά τό γάμο. Ἀπαίτησε λοιπόν νά μείνη ὁ γάμος μυστικός γιατί φαίνεται πώς τό ἐπάγγελμα τοῦ φιλοσόφου δέ συμβιβάζεται ἐκείνη τήν ἐποχή μέ τό συζυγικό βίο. Ἡ φιλοσοφία τοῦ Ἀμπελάρ ἀπέβλεπε νά φτάση στά ἀνώτατα ἀξιώματα γιά γίνη ἐπίσκοπος. Ἴσως καί καρδινάλιος. Ἔτσι θά παντρευόταν, ὅπως εἴπαμε, μυστικά. Ὁ Φούλμπερ δέχτηκε. Ἡ Ἐλοΐζα, παραδόξως δέ δέχτηκε. Ἀγαπούσε τόν Ἀμπελάρ καί τά δόξα του. Προσπάθησε νά τόν πείση νά παραιτηθῆ ἀπ' τό χρέ δίο του. «Ὁ γάμος αὐτός—τοῦ ἔγραφε — θάταν καταστροφή γιά τήν Ἐκκλησία! Θά τήν στερούσαμε μιά μεγάλη προσωπικότητα. Ἡ φιλοσοφία θάμενε δοφανή! Θά ἦταν ἀνάρμοστο νά βλέπης ἕναν ἄντρα ποὺ ἡ φύσι τό, προίκισε μέ τόσες ἀρετές γιά νά ἐξυπηρετήση τήν ἀνθρωπότητα θά ἦταν ἀνάρμοστο νά ζήση κάτω ἀπ' τό ζυγό τοῦ γάμου».

Ὁ Ἀμπελάρ ὅμως δέν πείστηκε ἀπ' τά ἐπιχειρήματα τῆς ὡραίας Ἐλοΐζας κ' ἡ γάμος ἔγινε χωρίς μεγάλες ἐορτές, μά σέ πάνω τά μυστηριῶδη ἔλξη. Ὁ Ἀμπελάρ ἀποκαλεῖ τόν γάμο αὐτό ἀνάρμοστο γιατί ἔλεγε πώς κωμικά γυναίκα δέν θά μποροῦσε ν' ἀντισταθῆ ἄν τήν τιμοῦσα μέ τόν ἔρωτά μου...». "Αρχισε λοιπόν νά φέρνη βόλτα τό θεῖο της καί γνωρίζοντας τή φιλαργυρία του τοῦ πρόσφερε νά τρώη στό σπίτι του καί νά τόν πληρώνη. Ἀνάλογα τοῦ ὑποσχέθηκε νά δίνη δωρεάν μαθήματα στήν ὁμορφη ἀνεψιά. Ὁ θεῖος τῆς Ἐλοΐζας δέχτηκε. «Μέ μιά λέξι — γράφει ἀκόμα ὁ Ἀμπελάρ — συγχωνευθήκαμε κάτω ἀπ' τήν ἴδια στέγη. Σιγά - σιγά μίλησαν οἱ καρδιές μας. Εἴχαμε μπροστά μας τά βιβλία τῆς μελέτης μας ἀνοιχτά, μιά μιλούσαμε περισσότερο γιά ἔρωτα παρά γιά φιλοσοφία καί δίναμε περισσότερα φιλιά ὁ ἕνας στόν ἄλλον παρά ἐξηγήσεις λατινικῶν ὁρων...». Τόσο πολύ προχώρησαν οἱ ἐρωτικές σχέσεις τῶν δυό νέων πού ἡ Ἐλοΐζα ἔγινε στό τέλος μητέρα καί γιά νά τόν γλυτώση ἀπ' τήν ὀργή τοῦ θείου της, τοῦ Φούλμπερ, ὁ Ἀμπελάρ τήν ἀτήργαγε νύχτα. Τήν ἔστειλε στή Βρετάνη στό μιάν ἀδελφή του ὅπου ἡ νέα ἔφερε στόν κόσμο ἕνα γυιό πού τόν βάφτισαν Ἀστρόλαβο.

Ὁστόσο γιά νά καθησυχάση τόν Φούλμπερ πού ἦταν ἔξω φρενῶν γιά τήν περιπέτεια τής ἀνεψιᾶς του, ὁ Ἀμπελάρ τοῦ πρότεινε νά τή παντρευτῆ. Ἡ λύσι αὐτή ἦτον ἀπλή· φαίνεται βέβαια ὅτι ὁ διαφθορεύς δέν ἐγκαποδοῦσε στήν ἰδέα νά ἀποκτήση δόξο τόν ἀγαπούσε ἐκείνη. Δέν φαινόταν νά πολυδιάζεται γιά τό γάμο. Ἀπαίτησε λοιπόν νά μείνη ὁ γάμος μυστικός γιατί φαίνεται πώς τό ἐπάγγελμα τοῦ φιλοσόφου δέ συμβιβάζεται ἐκείνη τήν ἐποχή μέ τό συζυγικό βίο. Ἡ φιλοσοφία τοῦ Ἀμπελάρ ἀπέβλεπε νά φτάση στά ἀνώτατα ἀξιώματα γά γίνη ἐπίσκοπος. Ἴσως καί καρδινάλιος. Ἔτσι θά παντρευόταν, ὅπως εἴπαμε, μυστικά. Ὁ Φούλμπερ δέχτηκε. Ἡ Ἐλοΐζα, παραδόξως δέ δέχτηκε. Ἀγαπούσε τόν Ἀμπελάρ καί τά δόξα του. Προσπάθησε νά τόν πείση νά παραιτηθῆ ἀπ' τό χρέ δίο του. «Ὁ γάμος αὐτός—τοῦ ἔγραφε — θάταν καταστροφή γιά τήν Ἐκκλησία! Θά τήν στερούσαμε μιά μεγάλη προσωπικότητα. Ἡ φιλοσοφία θάμενε δοφανή! Θά ἦταν ἀνάρμοστο νά βλέπης ἕναν ἄντρα ποὺ ἡ φύσι τό, προίκισε μέ τόσες ἀρετές γιά νά ἐξυπηρετήση τήν ἀνθρωπότητα θά ἦταν ἀνάρμοστο νά ζήση κάτω ἀπ' τό ζυγό τοῦ γάμου».

Ὁ Ἀμπελάρ ὅμως δέν πείστηκε ἀπ' τά ἐπιχειρήματα τής ὡραίας Ἐλοΐζας κ' ἡ γάμος ἔγινε χωρίς μεγάλες ἑορτές, μά σέ στενό οἰκογενειακό κύκλο. Ὁ θεῖος ὅμως δυσαρεστημένος γιά ὅλ' αὐτά καί θέλοντας νά ἐκδικηθῆ τό γαμπρό του γιατί εἶχε διαφθείρει τήν ἀνεψιά του (ἄν καί τήν παντρεύτηκε, ἔστω καί κουφά), διεκμπάτισε τό γάμο παντοῦ κι ἔτσι τό μυστικό ἔπαψε πιά νάναι μυστικό. Ἐννοεῖται πώς ἡ Ἐλοΐζα διέψευδε πώς ἦταν παντρεμμένη.

Γιά νά πάψουν τά κοτσομπολιά καί νά ἐξέφυγη ἡ Ἐλοΐζα ἀπ' τή, κακομεταχείρισι τοῦ θείου της, ὁ Ἀμπελάρ, τήν ἔστειλε στό "Αρζαντέγ σ' ἕνα μοναστήρι, ὅπου τήν ἀνάγκασε νά μείνη ἐκεῖ. Σά, ἐμαθε αὐτό τό νέο, ὁ Φούλμπερ νόμισε πώς ὁ Ἀμπελάρ θέλησε νά ξεφορτωθῆ τή γυναίκα του κι ἀπεφάσισε τότε νά τόν τιμωρήση.

Μιά νύχτα λοιπόν, πού ὁ Ἀμπελάρ κοιμόταν ἀνύποπτος στήν κάμαρά του, μπήκαν δυό ὑπηρέτες μέ τά ἀπαραίτητα ἐργαλεῖα, μαζί μέ τό θεῖο, ἔδεσαν τό νεαρό φιλόσοφο πισθάγκωνα καί τόν...εὐνούχισαν! Σά μαθεῖτηκε τό γεγονός τό σηφόβολο ἡ πηρδε μεγάλο πρό πάντων γιά τήν ἔπαρ θη ἐκείνη. Οἱ μαθητές τοῦ Ἀμπελάρ ἀπομείναν κατάπληκτοι. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ δύο ὑπηρέτες ὑποστήσαν κι αὐτοί μέ τή σειρά τους. σύμφωνα μέ ἕνα ἀπόφασι τοῦ Δικαστηρίου. Τήν ἴδια τιμωρία ἔνιά ὁ θεῖος ὁ Φούλμπερ ἐξαφανίστηκε δίχαν ν' ἀφεοε τέτε τοῦ Ἀμπελάρ. Οἱ μαθητές του ἀσχάσαν ν' ἀραιώνουν. Στήν ἀπελπισία του ὁ νεαρός φιλόσοφος κλείστηκε κι αὐτός στό μοναστήρι. Ἐκεῖ ξαναγράψε νά διδάσκη φιλοσοφία καί θεολογία μά οἱ θεωρίες του καταδικάζονταν ἀπ' τούς ἀντιπάλους του.

Πέρασαν, καμμιά δωδεκαριά χρόνια ἀπ' τήν τραγική περιπέτεια τοῦ Ἀμπελάρ, ποὺ στό μεταξύ εἶχε γίνει ἡγούμενος τοῦ μοναστηρί λίγο ἔξω ἀπ' τό Παρίσι, στό Νοζάν. Ἡ Ἐλοΐζα ποὺ κι αὐτή εἶχε σύγει ἀπ' τό μοναστήρι τοῦ Ἀρζαντέγ, ἔγινε δε κτή ἀπ' τόν Ἀμπελάρ ποὺ φρόντισε νά τήν ἐγκαταστήση σ' ἕνα ἀναμητήριο πού ὠνομαζόταν τό Ἐρημητήριο τοῦ Παρακλήτου, μαζί μ' ἄλλες καλόγρηες. Ἐκεῖ ἡ ἄτυχη Ἐλοΐζα ἔμοσβε ὅλες τίς περιπέτειες τοῦ ἀντρ, τήν. ἀπ' ἕνα ἐκτετοιμένο γράμμα του. Ἀπό τότε ἄρχισε ἡ περίφημη ἀλληλογραφία τους ποὺ εἶνε ἕνα μ-ηλείο ἔρα κοῦ πάθους ὅπου ἡ ἀγάνωπης τής περασιᾶς ζωῆς τούς ζωντανεύει μέ τά πιό φλογερά λόγια. Τά γράμματα πρό πάντων τῆς Ἐλοΐζας εἶνε τά ὡραιότερα, τά πιό εἰλικινή καί μαζί προσαγορεύλουν μέ τό πιό θητικό ὕφος τούς τά γράμματα ποὺ θά γράφουν μερικούς αἰῶνες ἀργότερα οἱ ἱέρεῖες τοῦ Ἔρωτος. Ἡ Ἀΐσσε ἡ Πορτογαλίδα μοναχή ἡ Ἰουλία ντέ Λεσπινάς καί ὅλες γυναῖκες ποὺ εἶχαν γιά μοναδικό σκοπό τῆς ζωῆς τους τόν Ἔρωτα.

Π.

Ἡ ἀληθινή Πολωνία

ΠΑΝΤΕΡΕΒΣΚΥ

Ὁ καλλιτέχνης-πατριώτης

Ἐὰν λίγες ἑβδομάδες εἶνε ἡ ἐπέτειος τῆς γεννήσεως ἑνός ἀληθινᾶ καταπληκτικοῦ ἀνθρώπου, τοῦ Πολωνοῦ πιανίστα Ἰγνατίου Παντερέβσκυ. Γεννήθηκε στίς 6 Νοεμβρίου 1860 στήν Πολωνία, ἀλλά ὑπό ρωσική τότε κατοχή ἐπαρχία τῆς Ποδολίας. Ἡ μητέρα του, κόρη καθηγητοῦ Πανεπιστημίου ἔκτο πισμένου ἀπό τήν Πολωνία εἰς Σιβηρίαν. Ἐγεννήθη στήν ἐξορία. Ὁ πατέρας του ἦτο μέλος ἑνός τῶν τίς ἔξι μάστας τῆς συλλήψεως τοῦ πατέρα του ἀπό τούς Κοζάκους. Ἦταν ἡ πρώτη ζωηρή ἐντύπωσις ἀπό τήν ἀδικία, στή μνήμη τοῦ μικροῦ παιδιοῦ... Ἡ μητέρα του ἦταν πιανίστη, μέ τάλαντο καί μολονότι πέθανε πρόωρα, εἶχεν εἰσαγάγει στήν οἰκογένειά της τήν ἀγάπη πρός τήν Μουσική.

Ὁ Ἰγνάτιος ὅπως ἐπίσης καί ἡ πρωτότοκος ἀδελφή του Ἀντονιέτα ἀπό πολύ νωρίς εἶχαν σαγηνεθῆ ἀπό τήν μουσική. "Ἑξυπνος κοθ ὅ ἦταν ἐμάθαινε, εἰκονίζα, τά μαθήματά του καί προόδευσε γρήγορα, εἰδ θῦς ὡς ὁ δεύτερος του δάσκαλος τής μουσικῆς, μετά ἕναν βιολιστή κάθε ἄλλο παρά κατάλληλο δάσκαλο, ἀφ χισε νά τοῦ διδάσκη συστηματικά τή μουσική. Πολύ νωρίς ἐπίσης ὁ Παντερέβσκυ ἔ σκασε τήν ἀξία τοῦ Σοπέν. Ὁ μέγας μουσικός ἔγινε γι' αὐτόν ἡ φωνή τής Σοῦλης Πολωνίας, ὁ πιστός τής «ἀνδίας τοῦ :

— Τά κάντα μᾶς ἦσαν ἀπηγορευμένα. Ἔλεγε ἀργότερα σέ μιά διάλεξι ἡ γλῶσσα καί ἡ θρησκεία τῶν πατέρων μας, οἱ ἐθνικές μας ἐνδυμασίες, τά τραγούδια μας, οἱ ποιηταί μας. Μόνον ὁ Σοπέν δέν ἦταν στόν μαῦρο πίνακα. Σ' αὐτόν ἠσκεαμε ζωντανό ὁ τι μᾶς ἦταν ἀπηγορευμένο...

Γιά τόν Παντερέβσκυ, ὁ ἐνδοξος Πολωνός συνθέτης, ἦταν ὁ πυρσός, ἡ φλόγα τῆς πατρίδας. Σέ ἡλικία 11 ἐτῶν ἔδωσε τό πρῶτο του κονταξέρτο καί κατόπιν ἐπί δέκα χρόνια ἐπεδόθη στή συνοῦδη τοῦ πιάνου, τήν ὁποίαν καί συνέχισε ὑπερκόπτουσες ἀθλικές καί ὑλικές δυσχέρειες. Μόνο ἕνα σύντομο χρονικό διάστημα, ὑπῆρξε γι' αὐτόν μία περίοδος χαρᾶς καί εὐφροσύνης. Μολονότι εἴκοσι ἐτῶν, παντρεύτηκε τήν μαθήτρια τοῦ Ἀβέλιου τῆς Βαρσοβίας, Ἀντωνιέττα Κορσάκ, ἡ ὁποία πέθανε μετά ἕνα χρόνο ἀφοῦ τόν ἔδωσε γυιό. Πέθανε ὅμως καί τό παιδί του κι' ὁ Παντερέβσκυ μόνο στήν ἐργασία εὑρισκε πορηγορά. Ἐγκαταλείποντας τήν Βαρσοβία, γιά νά πεκτείνη τίς γνωριμίες του καί νά ἔξα κολουθήση τήν σπουδές του, γίνε γιά πρώτη φορά ἀντιμετώπισε τήν ἐκπτωσι νά γίνη διετουδός πιανίστας. Ἀπό τό Βερολίνο κατηυθύνθη στή Βιέννη, ἀποφασισμένος νά μαθητεύσ σε στόν μεγάλο καθηγητή Θεόδωσο Λεσετιτζκι.

— Ἀργά, πολύ ἀργά ἔοχεσαι τοῦ εἶπεν ὁ καθηγητής πού δέν θέλ λε νά τόν δεχθῆ γιά μαθητή. Διεσπάθησες τόν καιρό σου μελετώντας ἐλαφρά καί εὐχάριστα πεζοματα..

Ὁ Παντερέβσκυ ποὺ ἦταν τότε 24 ἐτῶν ἔπεμεινε καί στό τέλος ἔκατωσε τήν ἀντίστασι τοῦ καθηγητοῦ, ὑπό τόν ὅρο τής ἀπολύτου ὑποταγῆς. Καί ἀπόλυτος ὑποταγή σήμαινε νά ἀφ χίση ἀπό τήν ἄκρη νά μελετᾶ τίς ἀσκήσεις τοῦ Τσέρυ καί τίς ἄπλες σύνάτες τοῦ Μπετόβεν, τῶν ὁποίων μτά σελίδα ἀντιποσώπευε μιάν ὁλό κληρης ἡμέρας ἀναλυτικῆ ἐρευσία.

Ἡ περίοδος αὐτή τῆς πνευματικῆς κυοφορίας, ἔφερε λαμπρά ἀποτελέσματα. Καί ὁ Παντερέβσκυ ἀφοῦ ἐπιδιόδεξεν ἐπί ὁ ἀστιμφόν χρονικό διάστημα στό Παρίσι, ἄρχισε τή θαυμαστή του σταδιοδρομία ἀπό κεῖ. Ἀφοῦ κατέκτησε τή Βιέννη, τό Παρίσι καί τό Λονδίνο στά 1891 διέλαχε σε γιά πρώτη φορά τόν Ἀτλαντικό. Ἐσημείωσε ἐκεῖ ἀν καί πολύ ἀπό αὐτόν εἶχε περάσει ἡ μέγας Ἀντονιον Ρουμπ-στάν, μιά ἀπό τίς μεγαλύτερες ἐπιτυχίες τῆς Ζωῆς του.

Μετά τήν πρώτη αὐτή τουρνέ, στά κατόπιν 50 χρόνια τῆς Ζωῆς του, ὁ Παντερέβσκυ ἐπραγματοποίησε ἀνεριθμητα ἄλλα ταξίδια. Διαγίζοντας θοιαυδευτικῶς τή Ρωσία, τήν Αὐστραλία, τή Νέα Ζηλανδία καί τό Βερολίνο. Ἀλλά τήν ὥρα ἀκριδῶς, ποὺ τό ὄνομά του τό περιέβαλλε ἡ φωτοστέφανα τοῦ θαύμου σ' ὅλες τίς ἠπείρους, ἤτον τοῦ ἐπεφύλασσε μιά τραγική ἔκπληξ : Κατελήφθη ἀπό μιά ἀκατανίκητη ἀποστροφή πρός τό πιάνο!..Ἀφοῦ δίωρο ποσσε πάθησε νά ζήση ἀπομονωμένος κοντά στήν Κρακοβία, ἀπεφάσισε μέ τήν ἐπιβολή τῆς θελήσεώς του νά ἀκολουθήση τό ἰδεῶδες του τοῦ καλλιτέχνου καί πατριώτου.

❧❧❧

Μετά τήν ἀπόφασι του αὐτή ἔδωσε σε ρεσιτάλ στήν Ἑλβετία καί στήν Ἀμερική. Μετά ἀπό κάθε ὅμως σεσιτάλ γνωρίσασε συντετριμμένος στό σπίτι του. Εἶχε ποσσδληθῆ ἀπό ἐλαφρά παράλυσι. τῶν δακτύλων καί κάθε λεπτό ποὺ περνοῦσε στό πιάνο, ἤταν γι' αὐτόν ἕνα σωματικό καί ἠθικό μαστύριο. Σέ λίγο καί πρώτη φορά ἀνεμίφθη στήν πολιτική. Στά 1910 ἄρχισε τή συλλογή κεφαλαίων γιά τήν ἵδρυσι στήν Κρακοβία ἑνός λαμπροῦ μνημείου μ' ἐφκαιοία τῆς πεντακοσιετηρίδα τῆς μάχης τοῦ Γκρύνβαλντ, ποὺ ἐτεμμάτίζε τήν τευτονική ἐπιβολή.

Στά 1914, μέ τήν ἔναοξ τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου, ὁ Παντερέβσκυ ἐγκατέλειψε τό σπίτι καί τήν Τέχ-η του, μπαοκάρισε γιά τήν Ἀμερική, μέ τόν σκοπό νά παασκευάση τό ἔδαφος γιά τήν ἐπανίδυσι μιᾶς μεγάλης ἀνεξαρτήσεως Πολωνίας. Δέν ἔδειμε πιά στήν Ἀμερική κοντσέρτα, ἀλλ' ἔδγαζε λόγους καί ὅταν εἶδε τό ὄνειρο τής ἐλευθέρας πραγματοποιήσεως, ἀνέβασε στά 1919 τήν πρεσδεία τής πρώτης ἐλευθέρας Πολωνικῆς κυδερνήσεως. Ἐξ ἀνδιάστας τῆς πατρίδος του ὑπο γοήφεν τήν συνθήκην τῶν Βερσαλλιῶν.

Στά 1917 ἔπαιξεν ἐξαιρετικός γιά τήν στρατάζων Ζόφρο καί τόν Βιδιανί στήν Ἀμερική, κ' ἐνόμισε πώς ἤτον ἡ τελευταία φορά ποὺ ἔπαιζε στή ζωή του. Ἠπατάτο. Πολύ εἰλικρινής, πολύ ἰδεολόγος, δέν ἠμπορεῖ νά κάνη τίς ὑποχωρήσεις ποὺ τοῦ ζητοῦσαν. Ἐπαρελείφθη τήν πρεσδεύαν τῆς Πολωνίας. Ἐανάγκε πιανιστάς καί ἐγκατεστάθη στό Παρίσι. Τό σπίτι του Ἐ γινε μιά μικρή Πολωνία καί ὁ Ἰδιος ἤταν κυκλωμένος ἀπό ἕνα εἴδος ἀληθινά ἐκλεκτῆς Αὐλῆς.

Ἡ δίνασις, ἡ Ἐμπνευσις δέν ὑπεχώρησαν στήν κούρασι, παρά μόνο μετά τήν νέα ὑποδοίλωσι τής Πολωνίας στά 1939. Τά θανάσιμα πλήγματα ποὺ Ἐλαδεν ἡ Πολωνία ἤσαν πλήγματα καί γι' αὐτόν τόν Ἰδιο. Χωείς νά λέη τίποτε ἔδλεπε μέρα μέ μέρα νάστενεύη ὁ κύκλος ποὺ τόν περιέβαλλε, τό ἄστρον ὅμως ποὺ τόν ἐφώτιζε ἐπί τρία τέταρτα αἰῶνος, ἔλαμπεν ἀκόμα καί ποσσπτά θησε νά δοηθήση τήν πατρίδα του, ὅταν συνεστήθη ἡ ἐξόριστος Πολωνικῆ κυδέρνησις τοῦ Παρισιοῦ. "Αρ-ρωστος κατόπιν κατηυθύνθη στό Λονδίνο μέ τήν ἰδέα ὅτι θά τόν ἐνοσπαιμοποιήσεν ἡ ἐκεῖ Πολωνική κυδέρνησις καί χωείς δισταγμό ἀπεφάσισε νά ταξιδεύση πάλι στήν Ἀμερική. Τό ταξίδι ὅμως αὐτό ἤταν ἡ πέτρεσα τῶν δυνάμεών του, μάλις μίλησε δυό τρεῖς φορές στό σαδιάφωνο καί ἐτεμαπίζε τή ζωή του, Σνεδὸν εἴθε νά ἀπεκλείσει ἕνα λόγο του πρός τούς Πολωνοὺς ἀπομιάγους τοῦ πρώτου πολέμου, πρέδωσε τήν τελευταία του πνοή..

"Ἐτσι, ἔκλεισε τά μάτια ἕνας μεγάλος καλλιτέχνης καί ἕνας μεγάλος Πολωνός πατριώτης.

ΒΕΡΗΚΙΟ ΕΙΣ ΚΥΤΙΑ
TITAN
Ο Σιμπήμπρια

ΔΩΔΕΚΑ

Ερωτικές νύχτες

10ον

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΔΡΑΜΑ ΓΡΑΜΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΙΑΣΗΜΟ ΓΑΛΛΟ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΖΑΝ ΛΕΤΡΑΖ

Πάνω στὸ θεωτιὸ ἀπ' τὸν ἀτιὸ τοῦ σιδηροδρόμου τζάμι, ἡ Ναντὶρ γάραζε τὸ διπλὸ σημεῖο, λέγοντας :

— Ὅταν οἱ κλάδοι τοῦ σταυροῦ εἶναι ἀνοιχτοὶ κατὰ τὴν Ἀνατολή, κατὰ τὸν ἥλιο καὶ τὸ φῶς, εἶναι ἡ σβάστικα τῆς εὐτυχίας ποὺ ἀντιμετωπίζει ὅλες τὶς ἀνθρώπινες δυνάμεις, μὰ ὅταν εἶναι ἀνοιχτὰ κατὰ τὴ Δύση ὁ σταυροὸς πλημμυρίζει ἀπ' ὅλες τὶς σκοτεινὲς δυνάμεις τῆς νύχτας. Εἶναι ἡ καταραμένη σβάστικα ποὺ προκαλεῖ τὸ πένθος καὶ τὴν καταστροφὴ σ' ἐκεῖνους ποὺ ζοῦνε κάτω ἀπ' τὴν κακοτιπιὸ σκιὰ ἑνὸς Μὲ κατέπληξη βιαιὰ λοιπὸν τὴν καταστροφὴ τῶν Γερμανικῶν στρατιῶν, γιατὶ δὲν ἤξερα τί εἶχε συμβῆ.' Ἀπὲ φάσισα λοιπὸν νὰ ταξιδέψω στὴν Εὐρώπη. Τότε βρῆκα τὴν ἐξήνησή τοῦ φαινομένου. Ἕνας θαλαμηπόλος τοῦ παλατιοῦ μοῦ ἔδειξε τὴν λαβὴ ἑνὸς ἐίφους ὅπου τὸ μοῖραιο σημεῖο εἶχε χαραχθῆ ἀνάποδα. "Αν ἡ Μοῖρα ποὺ εἶναι δίκαιη θέλησε μ' αὐτὸ τὸ λάθος νὰ ἀναγκάση ἐκεῖνον ποὺ ὄνο μάσατε τὸν «Λύθέτη τοῦ πολέμου» νὰ πληρώση ἀκριβὰ τὴν ψωμὰ φιλοδοξία του, ἐγὼ δὲν θέλω νὰ τὸν θεωρῶ παρὰ σὰν τὸν ἄνθρωπο ποὺ, ὁ πατέρας μου τοῦ εὐχήθηκε τὴν εὐτυχία. Νὰ, γιὰ ποιὸ λόγο, ἐδῶ καὶ πέντε χρόνια, ἀφιερώνω τὴν περιουσία μου καὶ τὸν καιρὸ μου γιὰ τὴν πολυόθεωσι ἐκείνου ποὺ, σεῖς οἱ Εὐρωπαῖοι, τὸν μισήσατε ἀδικοτάτα καὶ ποὺ σήμερα, νάστε βέβαιοι γι' αὐτό, δὲν μπορεῖ νὰ σὰς κάνη τίποτα ἀκόμα κι' ἂν ἀνακτήση τὸ θρόνο του, εἴτε ὁ ἴδιος, εἴτε τὰ παιδιά του.

Ἡ Ζινέτα ἀνατρίχιασε. Μακριὰ σὶ ωπὴ ἀκούοθησε αὐτὲς τὶς ἐξομολογήσεις. Θελματικὰ ἔξυν σ' αὐτὴ τὴ σκηνὴ ἡ Ἔλσα, μὲ τὴ μάτια κλεῖστὰ ἀκούωπουσε τὸ δοῦλο τῆς κεφάλι μὲ τὰ ξανθὰ καὶ πλούσια μαλλιά τη πάνω στὰ μαξιλάρια.

Ἡ Ζινέτα θάθελε νὰ ρωτήση πολλὰ πράγματα τὸν Ναντίρ. μὰ δὲν τολμοῦσε νὰ μιλήση τόσο ἔξοιφθ τὸν ἑαυτό της ἀπὸ μέρος σὲ μέρος τὸν γεγονότων. Μὰ ποιές ἦσαν οἱ μυστικές του προθέσεις καὶ γιὰ ποιὸ λόγο τὴν παράσερνε μαζί του στὴν Ὀλλανδία ;

Ξεφεύγοντας τὸ βλέμμα τῆς συνάντησε τὸ βλέμμα τοῦ Ἴνδοῦ καὶ δὲν μποροῦσε νὰ ξεκολλήση ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ. Ὁ Ναντὶρ φαιυότανε νὰ σκυ κεντρωνη μιὰ καινούργιν δὶ σιμ. ποὺ δὲν τὴν εἶχε χρησιμοποιήσα ὁς τότε.

Ἡ Ζινέτα ἔνοιωσε τὸν ἑαυτό της νὰ ζαλίζεται. Δίχαρ νὰ μπορῆ ν' ἀνάτιδσάση, ἄκουσε τὸν Ναντὶρ ποὺ σὰν νέχιζε τὴν διιλία του :

— Στὸ διάστημα τοῦ πολέμου, γνώρισα στὶς Ἰνδιὲς τὸ Λοῦδο Σέλμοτπεῦ. Ἔκτοτε τὰ κοθήκοντά του τὴν κάλεσαν στὴ Γκεπὴ Ἀνάθεσαν σ' αὐτὸ, καὶ σὲ μεσικοὺς ἔξιους συγαθέλφους του νὰ κατατήσουν μιὰν ἔκθεσι γιὰ τὶς ἐνδεχομένες συνέπειες ποὺ θὰ εἶχε μιὰ πολὶνορθωση τῶν Χοενεζέλλερν καὶ γιὰ τὶς συνωμοσίες ποὺ θὰ ἐτοίμαζαν πιθανὸν οἱ ὁπαδοὶ των. Ἐπειδὴ ὁ Λοῦδος πλήρωνε ὅλους τοὺς πιὸ ἱκανοὺς μυστικοὺς πράκτορες τῆς Ἀντελλιτζένς Σέρβις τοῦ Λονδίνου, θὰ καταλαβαίνε τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ πιαζου σὶ ἐξέ γιὰ μέγια μιὰ ἐξονυστική, ἐφεῖα ὅλων τῶν ἰδιαιτέρων ἐγγράφων τοῦ ἐντιωτάτου αὐτοῦ τζέντλ μαν. Ἠσυχάστε ἄλλως τε, ὁ.τι μ ἐνδίεσεε τὸ ἀντιγράφαμε καὶ τίποτα δὲ χάθηκε τὰ πωτότυπα ἔσαν μπῆκαν στὴ θέσι τους.

Μιὰ ἄλλοκοτη ἐγτύπωση ἀναστάτωσε τὴ Ζινέτα. Ἔλεμπε τὸ συνωμλητὴ τῆς ἀνάμεσα ἀπὸ ἕνα θαυπὸ τζάμι καὶ δὲν ἤξαιρε ἀν αὐτὸς ὁ ἄθωυπον ἦταν κοντά της ἢ μακριά της. Ὡστόσο μὲ κάποια προσπάθεια τὸ ρώτησε :

— Τέλος πάντων γιατὶ μὲ παίρνετε μαζί, σας ;

— Θὰ σὰς τὸ ἐξηγήσω στὸ "Αμστερνταὶ ἢ στὸ Νεῦον.

— Στὸ Νέον.

— Ἐκεῖ θὰ πάμε ὕστερα. Θὰ ἔαίοετε δέβαια ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ μένει στὸ Ντέον. Θὰ σάρ. δώσω τὶς πωῦτες ὁδηγίες καὶ ἡ Φράου Ἔλσα θὰ σὰς γνωρίζη κάθε μέρα τὶ θὰ πράττε. ἐὰ κόψετε γιατὶ ἔχω νὰ ὑπογεωῦδὰ ν' ἀποιοιάσω λίγες μέρες. ἐνῶ σεῖς θὰ ἐξακολουθήσετε τὴν ἀποστολή σας.

— Τὴν ἀποστολή μου :

— Ναί. Σὰς ποφειδοπιώ πὼς θὰ ἴταν ἐπικίνδυνο νὰ θελήσετε νὰ τὸ σκάσετε σὰς εἶπα κιόλας πολλὰ πράγματα. καὶ θὰ εἶμαι ἀναγκασμένος νὰ σὰς ἐμπιστευθῶ καὶ ἄλλες σημαντικὲς λεπτομέρειες. Ἄλλες γεφίες καὶ ὁλιοφφὲς γυναῖκες ὅπως σεῖς νόμισαν πὼς μποροῦσαν νὰ ἀποκαλύψουν τὰ μυστικά μου πού τὰ ἤξαιρσαν ἀπὸ μένα. Φυσικὰ ἐξετελέσθησαν. Ὁ θάνατός τους διαδόθηκε, ὡς θάνατος αἰφνίδιος ἀπὸ συγκοπή.

Ἡ Ζινέτα ἤτων ἀκίνητη καὶ χλωμή. Κύτταζε φοβισμένον τὸν Ναντὶρ. Ὁ Ἴνδος τὴν ἔπιασε τὰ χέρια καὶ τὴς τὰ 'σφιξε.

— Ἀκούστε με, ἀγαπητή μου φίλη θελω ἀπὸ σὰς τυφλὴ ἐμπιστοσύνη καὶ ἀπόλυτη ὑπακοὴ. Ἔμπιστο σύνη καὶ ὑπακοή. Βάλτε το καλὰ στὸ μυαλό σας.

♥ ♥ ♥

Σάντεραλ Σπούρβεγκ "Αμστερνταμ !.

Τὸ "Αμστερ.ταμ, ἡ Βενετία τοῦ Βορρᾶ ! Ἀνάμεσα ἀπὸ μιὰν ὁμίχλη ἡ Ζινέτα κύτταζε τὴν ἀρχαία πολιτεία. Παράξενη ἀλήθεια πόλι ! Ἡ νεαρὴ Γαλλίδα ποὺ δὲν εἶχε φύγει ποτὲ ἀπ' τὴν πατρίδα της ἀπολάμβανε κάθε τί καινούργιο ποὺ ἔβλεπε. Ἡ ἀρχαία πόλι ἔκανε ἐξαιρετικὴ ἐντύπωση σὲ μιὰ κεντρικὴ λεωφόρο.

Ἡ Ἔλσα δὲ μιλοῦσε καὶ καθώς ὁ Ἴνδὸ. εἶχε μπῆ στὸ ξειοδοχεῖο, ἡ φίνοντας μιὰ στιγμὴ τὶς δυὸ γυναῖκες μόνες ἡ Γερμανίδα ἔσκυψε στὴ Ζινέτα, τὴν ἀγκάλιασε καὶ τὴ φίλησε θερμὰ στὰ χείλη.

— "Ω! Θεέ μου ! τὴς εἶπε, νὰ δυσπιστῆς, ἀγάπη μου, σ' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο καὶ σκάστο τώρα ἀσο εἶνε ἀκόμα καιρός. Κολύτεφα γιὰ σέ.α νὰ γίνῃ πόιση καὶ νὰ πωλιέσαι στοὺς ναυτικοὺς παρὰ νὰ βρίσκεσαι κάτω ἀπὸ τὸ ζυγὸ τοῦ Ναντὶρ !

Μιὰ γρηὰ καμαρέρα ποὺ δὲν καταλάβαινε γρὶ γαλλικὰ ὀδήγησε τὴ Ζινέτα στὴν κάμαρά της. Ἡ νεαρὴ γυναῖκα ποὺ τὰ αἰνιγματικὰ λόγια τῆς ἔκαναν ἐντύπωση, μπῆκε στὸ δωμάτιό τη:. Ἡ Ζινέτα γύρισε γιὰ νὰ πῆ κάτι στὴν καμαριέρα μὰ ἡ πόρτα εἶχε κιόλας κλείσει. Ἡ πρώτη ἐρωμένη τοῦ Λόρδου εἶχε τὴν αἴσθηση πὼς τὴν εἶχαν φυλακίσει καὶ πὼς δὲν θὰ μποροῦσε νὰ βγῆ ποτὲ ἀπὸ κεῖ μέσα. Μὰ ἡ πόρτα δὲν ἤταν κλειδωμένη. Ἡ φυγὴ ἤταν δυνατή. Γιατὶ τὴ εἶχε πῆ ὀλ' αὐτὰ ἡ Ἔλσα;

Ποιὰ εἶταν τὸ κίνητρο ποὺ τὴν ἔστρωσε νὰ συμβουλέψῃ τὴ Ζινέτα; Εἰλικρινὴς φιλία ἢ ποσηρὰ ἐηλότυπης γυναίκας ποὺ πλεσπαθεῖ ν' ἀπαλλαγῆ ἀπὸ μιὰν ἀντίζηλο ; Ἡ Ζινέτα μποροῦσε δεξιὰ νὰ τὸ σκάση, μιὰ ἀόρατη ὅμως δύναμι τὴν κρατοῦσε αἰχμάλωτη μέσα ἀπὸ διαμάτιο. Καὶ πραγματικὰ εἶτον πνευματικά, ψυχικὰ αἰχμάλωτη ἀνίκανη νὰ τὸ σκάση ἀμέσως.

Πῆγε στὸ παράθυρο ποὺ εἶχε μὲ ἕνα κανάλι μὲ θλιβερὰ καὶ ἀκίνητα νερά. Βάρκες δεμένες φαίνοταν ἐγκαταλελειμμένες μὲ τὸ φορτίο τους ἀπὸ ἄμμο ἢ κάοβουνο. Ἀπ' τὴν ἄλλη μεριὰ τοῦ καναλιοῦ κάποια φτωχιὰ σπίτια ἀραδιάζονταν ὁμοιόμορφα καὶ γκρίζα. Ἡ ὀγκασία φαινότον νὰ στάζει ἀπ' τὸν πρασινισμένους τοίχους. Τοπεῖο θλιβερὸ καὶ μελαγχολικὸ ὕστερα ἀπὸ τὴ φαντοσιαγορία τοῦ Μπιαρρίτς.

Στὶς 8 τὸ δράδυ χτύπησαν στὴν πόρτα της καὶ ἡ Ζίνέττα ἀνατρίχασε. Παρατήρησε πὼς δὲν κινῆσηκε οὐ σπτε σκέφτηκε ν' ἀνάψη φῶς. Ἡ νύχτα εἶχε ἀπλωθῆ. Πότε-πότε κάποιο φανάρι, τρυποῦσε τὸ σκοτάδι μὲ τὴ μικρὴ του κίτρινη φλόγα ποὺ τρεμοῦιοσε.

Ἡ καμαριέρα μπῆκε μ' ἕνα δίσκο φορτωμένο ἀπὸ ἐλιαφρὰ φαγητὰ καὶ μ' ἕνα ἀλειστὸ γράμμα ἑπάνω. Μὲ λίγα λόγια ὁ Ναντὶρ ζητοῦσε συγνώμη γιατὶ δὲν μποροῦσε νὰ δειπνήση μὲ τὴ Ζινέτα καὶ τὴν παρακαλοῦσε νὰ φάει μονάχη, περμένοντας τὴν ἐπίσκεψή του ποὺ δὲν θ' ἀργοῦσε. Εἶχε τὴ γνώμη πὼς κοιμόμενη ἀπ' τὸ τραῖδι θὰ προτιμοῦσε νὰ φάη στὴν κάμαρά της μιὰ νάχη πιότερη ἄνεσι καὶ νὰ ξεκουρασθῆ πιὸ γρήγορα.

Ἡ Ζινέτα δὲ σκεφτόταν νὰ κατεβῆ μονάχη στὴν τραπεζαρία τοῦ ξενοδοχείου. μὰ θὰ ἤθελε νὰ ξαναδῆ τὴν Ἔλσα γιὰ νὰ τὴς ζητήση συμπληρωματικὲς ἐξηγήσεις σχετικὰ μὲ τὴν παράξενη προειδοποίησή της.

Ἕνα μακρυνὸ ρολόϊ σήμαινε κάθε τέταρτο τῆς ὥρας. Ἕνα κούτσουρο ποὺ σπίθιζε, κάθως καιγόταν, χαροῦμενα σ' ἕνα φηλὸ τζάκι ἔδιωδε τὶς μαῦρες σκέψεις τῆς Ζινέτας καὶ τῆς ἄνοιξε τὴν δρεξί.

Στὸ δάθος ὁλο αὐτὸ τὸ ταξίδι, ὅλη αὐτὴ ἡ ἀποσδόκητη περιπέτεια εἶχε κάποιο θέλγητρο. Ἡ ἰδιοτροπία τῆς μοίρας τὴν ἀνακάτωνε μ' ἕνα εἶδος ἀγάπη γιὰ τὴ σύγχρονη ἱστορία: Τίποτα χειρότερο δὲν μποροῦσε νὰ τῆς τύχη παρὰ νὰ πάρη τὸ τραῖνο γιὰ τὸ Παρίσι μὲ τὴν πρώτη εὐκαιρία ποὺ θὰ τῆς παρουσιαζόταν. "Ολ' αὐτὰ δὲν ἀξίζαν ἀσως καλύτερα ἀπὸ τὴν ἀσκοπὴ καὶ κενὴ περιόδο τῆς ζωῆς ποὺ θὰ ἔκανε ὕστερ' ἀπ' τὴν ἀπρόσπτη ἀναχώρησι τοῦ λόρδου ; Ὁ Ναντὶρ εἶταν ὁ πιὸ εὐγενὴς ἄνθρωπος τοῦ κόσμου καὶ δὲ γύρευε δίχως ἄλλο παρὰ νὰ γίνη ἕνας εἰλικρινὴς φίλος. φτάνει νὰ τὸν βοηθοῦσαν στοὺς σκοπούς του.

Ἡ Ζινέτα ὅταν συνήλθε ἔκανε τὴν τυαλέπτα τῆς νὰ χλιαρὸ νερό. Ἔπειτα φόρεσε ἕνα κομψὸ πενιουὰρ μεταξωτὸ μὲ κεντήματα. κάθισε σὲ μιὰν πρόχειρη πολυθρόνα περιμένοντας τὴν ἐπίσκεψη ἐκείνου ποὺ θὰ τὴν διαφώτιζε γιὰ τὶς προθέσεις του. Ἀγκιστρωμένη στὴν ἀγκαλιὰ τῆς θαλασσινὴ ἀνάμνηση ἔφτασε ἀργὰ τὴν ἀνάπαυσή τη.

Θάταν μία ἡ ὥρα μετὰ τὰ μεσάνυχτα ὅταν πῆγε ὁ Ναντὶρ στὴν κάμαρα τῆς Ζινέτας. Μὰ τοῦτη τὴ φορὰ δὲ γύρεψε συγγνώμη, ὅπως στὸ Μπιαρρίτς, γιατὶ τὴν ἀνησυχοῦσε σὲ τέτοιαν ἀκατάλληλη ὥρα.

Βέβαιος γιὰ τὴν ἐπιβολή του πάνω στὴ Ζινέτα, τῆς μίλησε δίχως προλόγους — ὅμοιοι μ' ἕναν ταχυδακτυλουργὸ ποὺ μαγνητίζει καὶ ποὺ καταπιάνεται ἀποτομα μὲ τὸ θέμα του μ' ἕνα κύρος τόσο πιὸ ἀκλόνητο ὅσο εἶνε πιὸ αὐθόρμητο.

— "Ἀγαπητή μου φίλη, τὰ γεγονότα ἐπιστεύδοντα πολὺ πιὸ γοήγορα ἀπ' ὅσο τὸ φανταζόμουνα κι' ἔκαν, πολὺ καλὰ γιὰ σὰς κρατήσω ἐνήμερη γιὰ τὸ ζήτημα ποὺ μὰς ἐνδιαφέρει, ὅταν ταξιδεύαμε. Ὑπελόγιζα πὼς θὰ μένωμε μερικὲς μέρες ἐδῶ, μὰ οἱ περιστάσεις μᾶς ἀναγκάζουν νὰ λάδουμε ἀλαίρε ἀπαφάσεις. Πρέπε' οὐρίο τὴν ὥρα ποὺ θὰ πάίρνουμε τὸ τσάί μας, νὰ δρισκώμαστε στὴ Χάγη. Ἐκεῖ θὰ ἔμφα γιοθῆτε ἔβὰ πρώτη φορὰ ὡς κοιμῆ, ὡραία καὶ περιζήτητη γυναῖκα.

Ἡ ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὸ προσεχές.

Οἱ νέοι σοῦ γράφουν

ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΟΥ...

Κι' ἂν κάποτε σὲ βρίσανε καὶ σ' ἔσουσα, δειμένη
νὰ σὲ δικάσουν ἀπονα οἱ δυνατοὶ τῆς Γῆς
μὲ' ἀπ' τὰ θόματα τῶν ματιῶν σ' ἐβλεπαν, καλωμμένη
μὲ δάφυες π' ἔκουες ἀνοίγοντας τὸ δρόμο τῆς τιμῆς.

Κι' ἂν κάλωπτε τὴ σκέψη τους πέπλο δομένο μέσας
καὶ νὰ σὲ δοῦν πισθήσανε ἐυπόμοτη γυμνή
πόλι δὲν τὸ ἐετύχαμε κι' αὐτὸ συνέθη ἴσως
γιατὶ ἡ Δόξα πάντοτε τὶς νίκες σου ὑμνεῖ.

Κι' ἂν φθονερὰ ἐσπείρανε δίνοβλοια στὸ πασδιά σου
καὶ μὲ μανία μάγοντας σὲ πόλεις καὶ βουνὸ
πῶς δὲν θὰ μπορέσουνε πάνω σ' ἄνια σου
γώωστα νὰ ποτήσουνε, πόδια ἀγαρηνά.

Κι' ἂν σκότιμα ἐεγάσανε τὸ τίμιο σου ὀμμα
ποὺ γύθκε πολέζοντας τὶς λουτεφὰς δενρῆ.
Θέσθη στεμμὰ νὰ κράξουνε κι' αὐτὸ δὲν εἶνε ψέμμα
Ἑλλάδα τοέγα, πρόλαβε, λύκοι μές τὸ μαστρί...

Κι' ἂν ταξεινὰ φεφθήκανε ζητοῦντας καταδίκη
νὰ σέκα ποὺ γύθκε ἀνοιξῆς τὰ μάτια εἰς τὸ φῶς
Μετανοιώσουμε πικιὰ γιατ' ἀπ' τὴ Θεία δίκη
Βαρύς θὰ πέση ὁ πέλεκυς, ποὺ δίδικο κτίωσος.

Μ. ΕΡΜΙΟΝΕΥΣ

■

ΕΠΙΣΚΕΨΗ

'Ασνὰ γθῆς μιὰ' γλωωιὰ τοῦ ἥλιου τρύπωσε μὲς τὸ θάδιαιο δεκλὰ κάτι σὰν μιὰ ὁποσγκσι μιὰ ἐλπίδα γλύσσπιο' ἀνάμεσ' ἀπὸ τὰ σωλιά.

(ἀγγτὶα

Παναγιδίωσε γιὰ λίνο στὰ κοεδδάνια, ἐγάδεψε δυὸ μέτωσα ρωνιά. σταάθηκε ἀκούμιε δοάρκωσε δυὸ μάτια κι' ὁ θάδιαιος σκοτείνιασε ξανά.

Γ. Σ. Γ. (Βοῦλα)

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ 1947

Ἤρχισεν εις ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἡ πώλησις τῶν γραμματίων τοῦ Λαχείου Συνταχτῶν

ΣΠΙΤΙΑ - ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

εἰς κεντρικὰς πολυκατοικίας. Συγχρονισμένοι ὁλοκαίνουργοι ΜΟΝΟΚΑΤΟΙΚΙΑΙ

ΟΛΑΙ ΚΑΙ ΟΛΑ ΠΑΡΑΔΟΤΕΑ

Οἱ τυχηροὶ τοῦ ἐφετεινοῦ Λαχείου θὰ πάρουν τὸ κλειδὶ καὶ ΘΑ ΠΑΡΑΛΑΒΟΥΝ ΑΜΕΣΩΣ τὸ σπίτι τους, χωρὶς κανένα ἄλλο ἔξοδον, ἐκτὸς τῶν 10.000 δραχμῶν τιμῆς τοῦ ἐφετεινοῦ Λαχείου.

Θὰ ἀκολουθήση ἀνακοίνωσις τοῦ καταλόγου τῶν σπιτιῶν, τῶν κορδῶν εἰς ἑκατομμύρια καὶ μερικῶν τολμηρῶν νεωτερισμῶν τοῦ ἐφετεινοῦ ΛΑΧΕΙΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ὑπὲρ τῶν ἀγοραστῶν του.

Η ΕΝΩΣΙΣ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΥΡΙΑΝΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΟΡΗ ΚΑΙ ΚΑΡΔΙΑ

«Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· Ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ· Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ καὶ μεταθήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν» (Ματθαῖου ΙΖ' 14—23). Νὰ ἐνθουσιασθοῦμεν ἢ νὰ μελαγχολήσωμεν ; Νὰ ἐνθουσιασθοῦμεν, διότι μᾶς δίδεται ἡ ἀψευδὴς ἀπὸ τὰ θεῖα χεῖλη διαβεβαίωσις ὅτι, μὲ τόσον ὀλίγον πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως», μᾶς εἶνε δυνατὸν νὰ κάμωμεν τοιαῦτα θαύματα ; "Ἢ νὰ μελαγχολήσωμεν, ἀναλογιζόμενοι ὅτι δὲν ὑπῆρξέ ποτὲ οὐδ' ὡς κόκκος σινάπεως πίστις εἰς τὴν Ἀνθρωπότητα ἀφοῦ δὲν καταρθώθη ποτὲ νὰ πραγματοποιηθῇ διά τινος τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὴν ἢ παρεκχεθείσα ἐπαγγελία ;

Νομίζω ὅτι μᾶς ἐπιβάλλεται μᾶλλον νὰ ζητήσωμεν διέξοδον ἐκ τοῦ διλήμματος, εἰς τὸ ὁποῖον μᾶς ἐμβάλλει ἡ ἐκ τοῦ προχείρου ἐξέτασις τοῦ ρητοῦ τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς τοῦ Ματθαίου. Διέξοδον, ὄχι μὲ σοφίσματα, τὰ ὁποῖα οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν μὲ τὰ θέματα τῆς στηλης ταύτης. "Οχι μὲ διπλωματικὰς ὑπεκφυγάς, τὰς ὁποίας ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ θελεύσσεται καὶ ἀποστέργει. Ἀλλὰ διέξοδον μὲ ἐάσιν τὴν ἀλήθειαν, τὴν πραγματικότητα, τὰ γεγονότα, τὸν ρεαλισμὸν τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ.

Φέρε ἰδωμεν λοιπὸν δι' ὀλίγων διατί ἐλέχθησαν οἱ λόγοι οὗτοι καὶ ἀν ἐπραγματοποιήθησαν ἢ ὄχι. "Αν ἐδόθη ὁπλωδὴ ἡ δύναμις εἰς τὸν "Ανθρωπον νὰ μεταποιήση ὅρη καὶ ἀν κατώρθωσεν οὗτος ἀφτε νὰ κάμη τοιαύτας μεταποιήσεις.

"Οντως! Παρέχεται εἰς τὸν "Ανθρωπον ἡ διαβεβαίωσις ὅτι, διὰ πίστεως τόσον μικρᾶς, δύναται νὰ φθάση εἰς τὸ νὰ ἐπιτύχη, ὄχι μόνον τὴν μετάθεσιν ὀρέων, ἀλλὰ καὶ μεγαλύτερα ἀκόμη κατορθώματα νὰ διαπράξη. Ἀλλὰ διὰ πίστεως, ἔστω καὶ ὡς κόκκου σινάπεως, ὅμως πίστεως πραγματικῆς, ἀναμφισβήτητου καὶ ἀκλονήτου, μὴ περιοριζομένης εἰς λόγους, ἀλλὰ πραγματικῶς φλεγούσης τὴν ψυχήν. Μὲ μίαν τοιαύτην ἀδιαφιλονείκητον πίστιν, ὁ Χριστιανὸς θὰ ἠδύνατο καὶ ὅρη νὰ μεταθέση ἂν ἦτο ἀναγκαῖον, ἂν τοῦτο ἠμπορούσε νὰ τὸν ἐξυπηρετήση εἰς τὰς ἀναγκαίας του χρείας, ἂν τοῦτο ἦτο δυνατὸν νὰ συμβάλη εἰς τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν πραγματικὴν εὐδαιμονίαν του. Διότι ἡ πραγματικότης μᾶς διδάσκει, ὡς μέγας καὶ ἀψευδὴς διδάσκαλος ὅτι, διὰ τῆς πίστεως συνετελέσθησαν μεγαλύτερα τῆς μετοθέσεως ὀρέων κατορθώματα. Λέγει ἀληθῶς περὶ τῶν πιστευόντων ὁ Παῦλος ὅτι : «διὰ τῆς πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων· ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν».

"Ἀλλὰ ἀκόμη, τί θὰ ἦτο τάχα ἡ μετάθεσις τῶν ὀρέων ἀπέναντι τῆς μεταστροφῆς τόσων μυριάδων καὶ ἑκατομμυρίων ψυχῶν ὡς ὁ γρανίτης καρδιῶν, αἱ ὁποῖαι διὰ τῆς διδασκαλίας τῶν πιστῶν μετεβλήθησαν εἰς καρδίας ἀγαθωτέρας ἀρνίου, ἐνεπλήσθησαν ἀπὸ αἰσθήματα ἀγάπης καὶ μακροθυμίας, κατέστησαν ἀπὸ σκληραὶ πέτραι δόπου ἦσαν καὶ ἀγονοι, γῆ ἀγαθὴ καὶ γόνιμος, παραγαγοῦσα καὶ οὐτὶ καρπὸν ἑκατονταπλασίονα; Αὐτὴ ἡ μαγικὴ δύναμις τῆς ὁποίας ἔχει τὸ πιστεύειν ἐπὶ τὸν Χριστὸν διὰν, αὐτὴ ἡ ἀλάθητος ἐπιβολὴ τὴν ὁποίαν ἔξασκοῦν αὐτὸς ὁ γενικὸς σεβασμὸς διὰ τοῦ ὁποίου ἐκ μέρους πιστῶν καὶ ἀπίστων περιβάλλονται, αὐτὸς ὁ ἔκδηλος φωτοστέφανος, ὁ ὁποῖος τοὺς ἀναβιβάζει εἰς σπάδυμν ἀδιαφιλονεικήτου ὑπεροχῆς, ὅλα ταῦτα δὲν εἶνε τάχα μέγιστα καὶ ἐξόφθαλμα τῆς πίστεως κατορθώματα ;

Καὶ ὕστερα, ἡ ἠρεμία καὶ ἡ ἀταραξία τῶν πιστευουσῶν ψυχῶν, ἡ ἀσφάλεια διὰ τὸ μέλλον τὴν ὁποίαν διακατέχουν διὰ τῆς βεβαιοτέρας τῶν πιστοποιήσεων, ἡ ἡσυχος καὶ ὄντως ὀρθολογιστικὴ τῶν πραγμάτων τοῦ κόσμου ἐκτίμησις χωρὶς ἐκλογισμοὺς, χωρὶς ἀνυπομονησίαν, ἀλλὰ μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι τὰ πάντα διαφωτίζονται εἰς τακτικὸν ὑπὸ τῆς Θείας Βουλῆς καιρούς. Ὅλα ταῦτα δὲν ἔχουν ἄραγε ἀξίαν ἀνυπολόγιστον καὶ δὲν εἶνε ἀνεκτίμητοι καὶ ἀπαράμιλλοι δύναμις τῶν πιστευόντων;

Δὲν μετετέθησαν ἴσως ὄρη ὡς παρατσατικὲς ἐλέγθη, ἀλλὰ συνετρίβησαν καρδίαι σκληραὶ δυναστῶν, ἀνθρωποπόρφυρα θηρίων ἀνθρώπων ἀποκωλυόμενων εἰς τὴς ἐξοδίας τὸν δόσδορον. Ἐθλίφθησαν καὶ ἐξεμηδενίσθησαν ὑπὸ ἀνιεχύρων δυνάμεις ἀήττητοι. Ἀντιμετωπίσθη νικηφόρως ἡ κατὰ κόσμον σοφία ἀπὸ τὴν μωρίαν καὶ τὴν ἀμάθειαν. Ὑψώθη τὸ κέρας τοῦ θριαμβεύοντος πιστοῦ Ἑλληνισοῦ ὑπὲρ πάσαν δύναμιν καὶ πάσαν ἀπειλήν. Καὶ, ἐν γένει, κατίσχυσε πάντοτε ὁ πιστὸς ἐναντὶ τοῦ πολλαπλασίως ἰσχυροτέρου ἀπίστου.

ΣΤΥΛ. Γ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

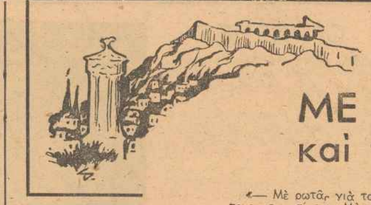

ΣΕΛΙΔΕΣ ΠΑΛΗΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Τοῦ κ. Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

ΜΕ ΤΟΝ Κ. ΠΑΛΑΜΑ
καὶ τοὺς στοχασμούς του

«— Μὲ ρωτᾶς γιὰ τοὺς ποὺ τους μου στίγους. Μὰ... ἀπὸ ὀχτὼ χρονῶν ἔκανα ποίησι ! Ἀπὸ παιδοπουλο πάντα ἔμενα ἐκστατικὸς μπροστὰ σ' ἕνα ποιητικὸ ἔργο ποὺ μοῦ τύχαινε νὰ διαβάσω. Πολὺ νέος ἀκόμα, στὰ 1874, δημοσίευσα τὸ πρῶτο μου δημοτικὴ δοκίμιο στὴν «Ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων» ποὺ ἔγραιε στὸ Μεσολόγγι. Καὶ ἤτα ἕνα ἔλεγχο μου — τὰ συνήθιζαν πολὺ ἐκεῖνα τὰ χρόνια — γιὰ κάποιο φίλο ποὺ γάσσαμε. Τὸ πρῶτο μου ὅμως ὅριιμο πιὰ ποίημα ποὺ δημοσίευσα κι' ἔκανν μ' ἐκείνο κάπως πιὸ ἐπίσημα τὴν ἐμφάνισί μου

«— Μὲ ρωτᾶς γιὰ τοὺς ποὺ τους μου στίγους. Μὰ... ἀπὸ ὀχτὼ χρονῶν ἔκανα ποίησι ! Ἀπὸ παιδοπουλο πάντα ἔμενα ἐκστατικὸς μπροστὰ σ' ἕνα ποιητικὸ ἔργο ποὺ μοῦ τύχαινε νὰ διαβάσω. Πολὺ νέος ἀκόμα, στὰ 1874, δημοσίευσα τὸ πρῶτο μου δημοτικὴ δοκίμιο στὴν «Ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων» ποὺ ἔγραιε στὸ Μεσολόγγι. Καὶ ἤτα ἕνα ἔλεγχο μου — τὰ συνήθιζαν πολὺ ἐκεῖνα τὰ χρόνια — γιὰ κάποιο φίλο ποὺ γάσσαμε. Τὸ πρῶτο μου ὅμως ὅριιμο πιὰ ποίημα ποὺ δημοσίευσα κι' ἔκανν μ' ἐκείνο κάπως πιὸ ἐπίσημα τὴν ἐμφάνισί μου φίλοι : Δ Ὀοσίνης κι' ὁ Πολέμης.

»Τότε ἤτανν ποὺ ἄρχισε πιὰ ὁ κόσμος νὰ ἐκτιμᾶ τὶς καινοφύγιες προσπάθειες καὶ τεχνοτροπὲς τῆς ποίησι καὶ νὰ ξεφεύγη ἀπ' τὴ πλατωσμένη γοητεία τῶν ρωμαντικῶν.

»Μονάχα ὁ Βαλαωρίτης κοα τοῦσε πάντα τὴ θέσι του σὰν θα

ΤΑ ΧΑΪΔΕΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΥΦΗΛΙΟΥ

Γυναίκες ἄψογα ὡραῖες, σὰ μοντέλλα τοῦ ζωγράφου Ζὰν - Γκωπποιέρ Ντομέργκ, μὲ ἄφρα πρωγκηπικό καὶ μὲ τοῦπέ γόησσας τοῦ Χόλλυγουντ. Αὐτὰ εἶνε τὰ παριζιάνικα μαννεκέν, ἡ θελκτικωτατη ἀριστοκρατία τῆς «Ὧτ - Κοτοῦρ», ἡ τόσο ἀκατάδεκτη μὲ τὶς σκουλέττες. Μέσα στὰ ἐργαστήριο ὅπου οἱ μοδιστροῦλες ντύνουν σὰ βασίλισσες αὐτὲς ποὺ προσωποποιοῦν τὴν παριζιάνικη χάρι καὶ κομψότητα, τὰ μαννεκὲν συζηταν γιὰ τὶς ἐρωτικὲς περιπέτειές τους... Δὲν ὑπάρχει σκληρότερη εἰρωνεία τῆς τύχης γιὰ τὶς φτωχὲς μιντινέττες, ἀπὸ τὸ ν' ἀκοῦνε τὶς ἀνέσεις καὶ τὶς ἀπολαύσεις τῆς μεγάλης ζωῆς ποὺ κάνουν αὐτὲς οἱ θεότητες τῆς κομψότητος. Τὰ παριζιάνικα μαννεκὲν, δὲ λείπουν ἀπὸ καμμία συγκέντρωσι τοῦ λεγομένου «Τοὰ Παρὶ», τῆς ὡμορφιάς, τῆς Τέχνης καὶ τῆς κομψιότητας. Τὸ πρᾶγμα δὲν ξενίζει καθόλου, σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ ἡ ὡραιότης πῆρε ὅλα τὰ διακοσμήματα. Τὰ μαννεκὲν τὸ ξέρουν καὶ ἔννοοῦν νὰ ἐπωφελληθοῦν. Ἡ ἀνάδειξίς των τουαλεττῶν τους ἀποτελεῖ γι' αὐτὰ ἀπλὴ πρόφασι. Οἱ φιλοδοξίες τους εἶνε παμμέγιστες, σὰν τὸ τοῦπέ τους! Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ἕνας ἐξωτικὸς πρίγκηπας παντρεύτηκε τὸ ὡραιότερο μαννεκὲν τῆς Ρὺ Ρουαγιάλ, ὅλα τὰ παριζιάνικα μαννεκὲν ὀνειρεύονται νὰ γίνουν ταυλάχιστον... μαγαρανὲς! Ἡ τύχη δὲν τοὺς ἀρνεῖται τὴν ὑπόσχεσι μιᾶς σπουδαίας ἐρωτικῆς κατακτήσεως. Οἱ πλούσιες πελάτισσες τῶν μεγάλων σαλονιῶν τῆς Μόδας πηγαίνουν ἐκεῖ μὲ τοὺς συζύγους των, ποὺ θὰ πληρώσουν τὶς τουαλέττες των. Αὐτοὶ δὲ οἱ κύριοι δείχνουν τὸν ζωπόρο καὶ ἀφοσιωμένο σύζυγο τῶν μαννεκὲν...

Τὸ ἐπάγγελμα ποὺ καλομαβαίνει τὰ μαννεκὲν σὲ μιὰ ζωὴ ὅλο πειρασμοὺς δὲν ἀφίνει τὰ θελκτικὰ αὐτὰ πλάσματα ν' ἀρκεσθοῦν στὴ μετρίότητη τοῦ παρασκηνιακοῦ τους βίου. Δίχως νὰ τὸ καταλάβουν, κυρεύονται ἀπὸ τὸν ἴλιγγο τῆς μεγάλης ζωῆς, ποὺ θλέπουν στὰ ἀριστοκρατικὰ μπάρ τὸν Ἥλιοσταῖν, στὸ Φουαγιὲ τῆς Ὀπέρας, στὶς σοῦαρὲς καὶ σὲ ἄπειρα ἄλλα κέντρα πηγαίνουν γιὰ νὰ λανσάρουν τὶς τουαλέττες τους. Γι' αὐτὲς τὶς γυναῖκες, ποὺ τὸ ξεκίνημά τους εἶνε μιὰ ἐξόρμησις τοῦ λαϊκοῦ ἀρρίβισμη πρὸς μεγάλες νίκες, κάθε σταθμὸς θὰ ἤτανε προσδοσία τοῦ σκοποῦ τους Καὶ συνεχίζουν γοργὰ τὸ δρόμο ὅπου τὶς ἐσπρωξε ἡ ἰδιοσυγκρασία τους καὶ τὸ ὀδυνηρὸ πρωινὸ τῆς ἀφυγιᾶς τους.

Πόσα μαννεκὲν κερδίζουν τὸ παιγνίδι τῆς τύχης; Μετριοὐντα στὰ δάχτυλα. Οἱ περισσότεροι θαυμαστοὶ τους τὰ θέλουν ἐγωϊστικά, μονάχα σὰν ἐξωτερικὰ στολίδια τῆς ζωῆς τους. "Ισως αὐτὸ ν' ἀποτελεῖ τὴν ἀπολυγὶς τῆς ἐρωτικῆς στρατηγικῆς τῶν μαννεκὲν, μιᾶς στρατηγικῆς μὲ ἐξωφρενικὰ καπρίτσια καὶ ὑπέρμετρες φιλοδοξίες. "Οταν αὐτὰ τὰ χαϊδεμένα παιδιὰ κατοδήσουν ὅτι ἡ τικτικὴ τους ἐπέτυχε ὑπαγορεύοντας στὸ θῦμα τοὺς δοσις τοὺς : «Τὰ θέλω ὅλο ἢ τίποτε!..».

ΟΙ ΤΣΕΠΕΣ

Πολὺ συχνὰ ὅταν ἕνας ἄνδρας μιλεῖ στὴ γυναῖκα του γιὰ τὸ καινούργιο φόρεμά της, τῆς συζητεῖ γιατὶ δὲν ἤθελε τσέπες :

— Εἶναι ν' ἀπορῆ κανεὶς πῶς ο γυναῖκες ποὺ ἔχετε ἀνάγκη ἀπὸ χίλια ἄχρηστα ἀντικείμενα, ἀποφεύγετε τόσο τὶς τσέπες. Ἀκόμη καὶ σὺ ποὺ εἶσαι ἀπὸ τὶς πιὸ νοικοκυρές, σπανίως κατῶρθωσες νὰ συνδυάσης τὸ πρακτικὸ πνεῦμα μὲ τὴν κομψότητα.

Ἂν ἡ σύζυγος συμβαίνει νὰ εἶναι πνεῦμα ἀντιλογίας, θ' ἀπαντήση σ' αὐτὴ τὴν παρατήρησι τοῦ ἀνδρός της :

— Ἐμένα μοῦ φαίνεται περίεργο, πῶς σεῖς οἱ ἄνδρες ποὺ δὲν σέρνετε μαζί σας κοκκινάδια, πουντιέρες, τσιμπιδάκια καὶ λοιπὰ μικροαντικείμενα, ἔχετε μία ντουζίνα τσέπες στὰ κοστούμια σας.

"Αν δμως ἡ σύζυγος δὲν πάει γυρεύοντας γιὰ καυγᾶ, θ' ἀπαντήση στὴν ἀνωτέρω κριτικὴ τοῦ ἀνδρός της :

— Ἀγαπητέ μου, τώρα ποὺ τὲ σκιέφθηκα, δείσκα πῶς ἔχεις δίκιο. Θὰ βάλω χωρὶς ἄλλο τσέπες στὲ καινούργιο μου φουστάνι. Θὰ βάλω μάλιστα τέσσερις, ὄχι δύο "Η νὰ ἔχη κανεὶς τσέπες ἢ νὰ μὴν ἔχη !...

Καὶ ἡ πολὺ διπλωμάτις αὐτὴ σύζυγος, θὰ κάνη τὸ χατῆρι τοῦ ἀνδρός της, χωρὶς κατ' οὐσίαν νὰ τῆς στοιχίση καμμιὰ θυσία. Διότι ἀπλοῦ στατα, οἱ τσέπες ποὺ θὰ τὶς βάλη στὸ φόρεμά της γιατὶ εἶναι τώρα τῆς μόδας, δὲν θὰ χωροῦνε τίποτε! Θὰ εἶναι τσέπες — στολίδια τοῦ φορέματος καὶ ὄχι ἀφορμὴ νὰ παραμορφώση τὴ σιλουέττα της, γεμίζοντάς τες.

Μερικὲς Παριζιάνες μοδίστες ἐγκαινιάζουν στὰ μοντέλλα των τῆς νέας σαιζὸν, τὴ μόδα τῶν τσεπῶν στὰ μαγικιὰ. Ἡ τσέπη αὐτὴ ποὺ θὰ ἀοχίζη ἀπὸ τὸν ἀγκώνα καὶ κάτω, δὲν θὰ εἶναι πολὺ μεγάλη, καὶ θὰ

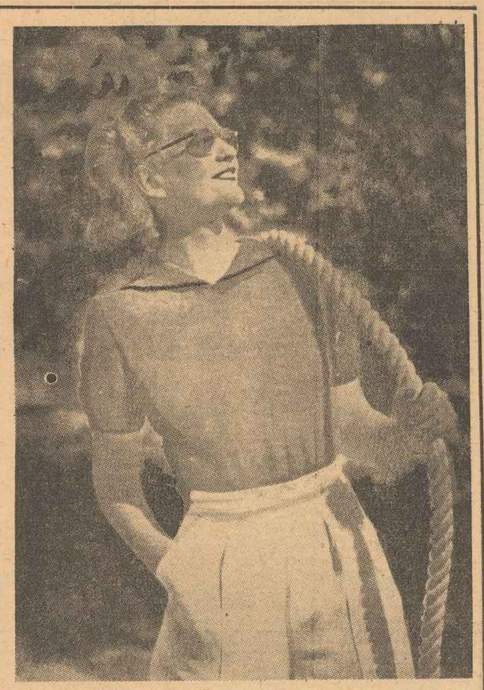

φέρη τὸ μονόγραμμα τῆς κατόχου. Φυσικά, ἡ τσέπη αὐτὴ θὰ μπαίνη μόνο στὸ ἕνα μανίκι καὶ ποτὲ εἰς τὰ δύο.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΚΟ ΡΙΓΚ!

Τελευταῖας ἐσημειώθη στὸ Παρίσι, μία νέα φεμινιστικὴ κατάκτησις, ποὺ οἱ κανσονεττίστες τῆς Μονμάρτρης δὲν παρέλειψαν νὰ τὴν καιροτεύουν μὲ τὶς... ἀνώστες τιμές. Ἔνοιωσ τὴν ἐπιδοσι τῶν γυναικῶν στὴν ...πάλη! "Αν τὸ γελοῖο ἦταν πιὸ φανικὸ ἀπὸ τὸν ἀνθοπόλεμο, ὅσοι ἔχουνε ὡς βιοπορισμὸ ἐπάγγελμα τὴ σάτυρα, θὰ πιθανὸν τῆς πεῖνας. Εὐτυχῶς δμως γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα τὸ γελοῖο δὲν σκοτώνει ὅπως δὲν σκοτώνουν οὔτε τὰ θέλη τῆς σατύρας, καὶ, ἀμφότερα χρειαζόμενα γιὰ νὰ φαιδρύνουν μιὰ ζωή, ποὺ γίνεται κάθε μέρα καὶ χειρότερη !..

Ἐξ ἄλλου ἡ σάτυρα, κίνει ρεκλὰ μ.. σὲ κείνους ποὺ δέχονται τὰ θέλη της. Ὑποθέτω ὅτι γι' αὐτὸ τὸ λόγο, οἱ ἐπίδοξοι θηλυκοὶ Τζίμ Λόγτοι, ἐθιάλεξαν ὡς τόπο διεξαγωγῆς τῶν παλαιστικῶν μάτς των, τὴν συνοικία τῆς Μονμάρτρης. Ἡ παρουσίασις τῶν παντοειδῶν φαινομένων, ἤταν ἀνέκαθεν ἡ εἰδικότης της. "Ας μπῶ δμως στὸ θέμα, "Αν καὶ τὰ μάτς αὐτὰ διεξάγονται ἐν μέσῳ γενικῆς ἀιαφότητος, ἐν τοιούτοις γίνονται μὲ δλους τοὺς κανόνες τῆς πάλης. Γιὰ τὴν αὐστηρὸ τήρησι τους, οἱ διαιτηταὶ ἐκλέγονται πάντοτε μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἰσχυροῦ φύλου. Ἡ μέριμνα δμως αὐτὴ τῶν ὀργανωτῶν τοῦ ἀγώνος εἶναι περιττὴ; Διότι, ὅταν ἄλλη κανεὶς τοὺς θηλυκοὺς Ἡρακλεῖς τῆς πάλης, νὰ ἐφαρμόζουν τὸ περίφημο ἑφαρμοστικὸ κόλπο τοῦ Τζίμ Λόντου, καταλαβαίνει ὅτι οἱ ἀθλήτριες δὲν θὰ ἔχαν καμμιὰ ἀνάγκη, νὰ βασισθοῦνε στὴ μεριοληψία τοῦ διαιτητοῦ γιὰ νὰ ἀποτελμήσουν τὸν ἀγῶνα. Ἄλλο ζήτημα ὅν, κατὰ τὶς σκληρότερες φάσεις του, τὸ θέαμα αὐτῆς τῆς πάλης, παρουσιάζει κάποια ἀνάλογία μὲ τὶς θηριωδίες τοῦ Ρωμαϊκοῦ Ἱπποδρόμου, ὅπως μᾶς τὰ ἀνέστησε ὁ κινηματογράφος.

Ρῶτησα τὸν μάνατζερ καὶ σύζυγο μιᾶς ἀθλήτριας τοῦ παλαιστικοῦ ρίγκ, γιατὶ ὁ ἕτερος ἡμίσυ του δὲν ἀβιθλέξε ἕνα ἀπὸ ὀλιγώτερον τοιαῦτα.

Ὁ λαμπρὸς αὐτὸς σύζυγος, μοῦ ἔδωσε τὴν ἀπάντησι :

— Μὰ δὲν εἶναι σκληρότερο ἀπὸ τὰ ἐπάγγελμα τῆς ταυρομαχίας καὶ ἀποφέρει ἀνάλογα κέρδη; Ὅπως θὰ ξέρετε οἱ γυναῖκες ταυρομάχες τῆς Νῖμ καὶ τῆς "Αρλ, στὴ μεσημβρινὴ Γαλλία κεφίζουν μιὰ περιουσία σὲ κάθε ταυρομαχία τους. Τὸ ἴδιο καὶ ἡ γυναῖκα μου, στὶς παλαιστικὲς συναντήσεις της, οἱ ὁποῖες εἶναι ἄσυν κριτὰς λιγώτερο ἐπικίνδυνες.

Πραγματικά, τὸ μπορντρὸ τῶν εἰσπράξεων τοῦ παλαιστικοῦ μάτς τῆς δραδιᾶς, ἐπεβεβαίωνε τὰ λεγόμενα τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ συζύγου καὶ μάνατζερ τῆς ἀθλητρίας.

Μεταξὺ τοῦ κοινοῦ ποὺ παρακολουθεῖ τὰ μάτς γυναικείας πάλης, πλεονάζουν οἱ ἔφεβοι, Οἱ Γάλλοι θεσσαλεται τὴν ἐνεργεῖ λίγοι. Κατὰ κανόνα δμως αὐτοὶ δίνουν τὸ σύνθημα τῆς ἀιαρότητος. Οἱ φύσει δηκτικοὶ μὰ καὶ τόσο πνευματῶδεις Φοκστσέζοι, δὲν βλέπουν εἰς τὸ κωμικοτραγικὸ αὐτὸ θέαμα, παρὰ μόνο τὰ φαδὰ τοῦ. καὶ κάνουν ὅλο τὸ Κοινὸ νὰ ἐκκαδίζεται στὰ γέλια. μὲ τὶς ἐξυπνότατες παρατηρήσεις τους γιὰ τὶς γυναῖκες στὸ ρίγκ. Ἔτσι, μέ κεδίζουμε συμφέροντα οἱ πάντες: Ἐκεῖνοι, ποὺ ξοδεύουν, κι' αὐτὲς ποὺ κερδίζουνε μία περιουσία πάλεύοντας στὸ ρίγκ, ἀδιάφορο ἀν αὐτοὶ ὁ θηλυκοὶ ἐπίδοξοι Τζίμ Λόντοι διανι κτερεύουνε συνιὰ στὸν Σταθμὸ Πὸω τῶν Βοσθεῖων...

ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΜΑΣ..

Ἡ κάθε γυναῖκα μπορεῖ νὰ γίνη ἐλκυστικὴ εἴτε μὲ τὴν ὡμορφιὰ τῆς εἴτε μὲ τὴ χάρι τῆς, ὅπου εἶνε ἡ δακτυοδολία τῆς ἀνέσεις καὶ τὴς ἐξυπνάδας. Μιὰ γυναῖκα ὡμορφη καὶ ἔξυπνη εἶνε πολὺ εὐνοημένη ἀπὸ τὴν τύχη Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἕνα ἄλλο δῶρο, ποὺ δὲν εἶνε ἀποκλειστικὰ ἔμφυτο δηλαδὴ ποὺ μπορεῖ καὶ νὰ τ' ἀποκτήση μιὰ γυναῖκα. Ἐννοοῦμε τὴν κομψότητα, Ἀλλ' ἐδῶ χρειάζεται προσοχή! Ὑπάρχει κομψότης καὶ κομψότης. Ἄλλο τυφλὴ ὑποταγὴ στὴ Μόδα, ἄλλο ἁπλὴ μίμησις, καὶ ἄλλο πρωτοτυπία καὶ γνῶσις τῶν μέσων ἐπιλογῆς καὶ τῶν ἀρμοδίων μᾶς τα ριάζει, Εἶνε μεγάλο λάθος νὰ προσπαθοῦμε νὰ μοιάσωμε στὴν ἐμφάνισι μὲ μιὰ γυναῖκα τῆς ὁποίας ὁ τύπος καὶ ἡ σιλουέττα διαφέρουν πολὺ ἀπὸ τὰ δικά μας.

Ποίν ἀπ' ὅλα πρέπει νὰ ἔχωμε ἀς βασικὸ κριτήριο, ὅτι μόνο ὅπου τὸ ξέρει καλὰ τὸν ἑαυτό της, δηλαδὴ τὸν θλέπει τέτοιος ποὺ εἶνε ἀκριβῶς, μπορεῖ νὰ ντυθῆ καλὰ. Μιὰ γυναῖκα ποὺ δὲν εἶνε ἱκανὴ νὰ ξεχωρίση τὰ χαρίσματά της, ὥστε νὰ τὰ ἀναδείξη, καὶ νὰ διακρίνη τὰ ἐλαττώματά της γιὰ νὰ κατορθώση νὰ τὰ συγκαλύψη εἶνε ἀδύνατο νὰ ἔχη κομψὴ ἐμφάνισι. Ἡ γυναῖκα, αὐτὴ δὲ θὰ μπορέση νὰ μὴ παραπλανηθῆ σὲ ὑποβολὲς τῶν ἀνωτέρω, τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶνε νὰ ξεγελᾶση μόνο τὸν ἑαυτό της, ἀφοῦ ὅλοι οἱ γύρω της θὰ ἀντιληφθοῦν τὰ αἰσθητικά της σφάλματα.

Εἶνε λοιπὸν συμφέρον κάθε γυναῖακς νὰ εἶνε ἐλικρινὴς μὲ τὸν ἑαυτό της, δηλαδὴ νὰ μὴ τοῦ χαρίζεται ἀνόφελα μὲ τὸ νὰ παραβλέπη ἐκεῖνο, ποὺ εἶνε χτυπητὸ στὰ μάτι τῶν ἄλλων. Μιὰ γυναῖκα εἰλικρινὴς θ' ἀρέση περισσότερο καὶ ταυτοχρόνως δὲ θὰ θυμίζη ἄλλη, θὰ εἶναι ὁ ἑαυτός της ἀπηλλαγμένος ἀπὸ κάθε προσποίησι καὶ κίνδυνο ποὺ συνεπάγεται ἡ μίμησι τύπων διαφορετικῶν τοῦ ἰδικοῦ της.

Ο ΓΑΜΠΡΟΣ ΣΤΟΝ ΠΑΠΑ

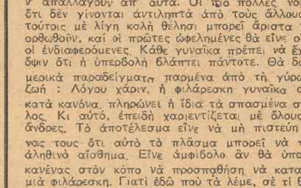

— Εὐχομαι νὰ μὲ παντρέψτε σεῖς ὁ ἴδιος καὶ στὸν ἑπόμενο γάμο μου!..

ΥΠΑΡΧΕΙ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΕΛΕΙΑ;

Δὲν ἔχουμε τὴν ἀξίωσι νὰ πάρουμε μιὰ κατηγορηματικὴ ἀπάντησι σ' αὐτὸ τὸ ἐρώτημα. Τὸ γράφουμε γιὰ νὰ γίνη ἀφορμὴ νὰ σκεφθοῦν οἱ ἀναγνώστριες τῆς παρούσης στήλης ἄν, ὅταν μιλοῦν γιὰ κείνες οἱ φίλες τους δὲν λένε : «Θὰ ἦταν πρώτης τάξεως, ἂν δὲν εἶχε αὐτὸ ἢ ἐκεῖνο τὸ ἐλάττωμα...».

Ἀμφιβάλλουμε ἂν ὑπάρχη μιὰ γυναῖκα ποὺ νὰ γνωρίζη τὰ ἐλαττώματά της. Λίγες δμως προσπαθοῦν ν' ἀπαλλαγοῦν ἀπ' αὐτά. Οἱ πολὲ πολλὲς νομίζουν ὅτι δὲν γίνονται ἀντιληπτὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Ἐν τούτοις μὲ λίγη καλὴ θέλησι μπορεῖ ἀριστα νὰ διορθωθοῦν, καὶ οἱ πρώτες ὠφελημένες θὰ εἶνε οἱ ἴδιες οἱ ἐνδιαφερόμενες. Κάθε γυναῖκα πρέπει νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ὑπερβολὴ δλάπτει πάντοτε. Θὰ δώσωμε μερικὰ παραδείγματα παρμένα ἀπὸ τὴ γύρω μας ζωή : Λόγου χάριν, ἡ φιλάρεσκη γυναῖκα σχεδὸν κατὰ κανόνα, πληρώνει ἡ ἴδια τὰ σπασμένα στὸ τέλος. Κι αὐτό, ἐπειδὴ χαριεντίζεται μὲ δλους τοὺς ἄνδρες. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε νὰ μὴ πιστεύη κανένας τους ὅτι αὐτὸ τὸ πλάσμα μπορεῖ νὰ νοιώθη ἀληθινὸ αἴσθημα. Εἶνε ἀμφιβολο ἂν θὰ ὑποδληθῆ κανένας στὸν κόπο νὰ προσπαθήση νὰ κατακτήση μιὰ φιλάρεσκη. Γιατὶ ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε, σὲ τί θὰ τὸν ὠφελοῦσε ἡ κατάκτησι αὐτῆς τῆς γυναῖκας ποὺ δὲν φαίνεται ἱκανὴ νὰ διακρίνη ἕναν ἄνδρα μὲ ἀξία ἀπὸ ἕναν κοινὸ τύπο ἀνδρός ;

Ἄλλη γυναῖκα ποὺ ἀδικεῖ πολὺ τὸν ἑαυτό της εἶνε ἐκείνη ποὺ διακόβει γελᾶ. Ἡ γυναῖκα αὐτὴ προκαλεῖ στοὺς γύρω της τὴν ἐντύπωσι πὼ κουτῆς ἀπ' ὅ,τι εἶνε πραγματικά : Ἀκόμα καὶ ὁ πλέον ἐγωιστὴς δὲν μπορεῖ νὰ πιστεύη ὅτι, αὐτὰ ποὺ διηγεῖται εἶνε πάντα τόσο πνευματῶδη καὶ διασκεδαστικά, ὥστε μία θαυμαστικὰ τοῦ νὰ τ' ἀκούη ὅλα ξεκαδισμένη στὰ γέλια.

Ραδιοφωνικός Σταθμός Ἀθηνῶν

ΤΟ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ 10 16 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Κυριακὴ

10 Αὐγούστου :

Πρωινὸ πρόγραμμα

06.30 **Πρωινὴ μουσική (δ)**
07.15 **"Ωρα—Δελτίον Ἀστεροσκοπείου—Πρωινὸν δελτίον εἰδήσεων**
07.30 **Πλήρ μουσική (δ)**
Κουμπέν: Σουΐτα σὲ θε ατρικὸ στὺλ. (Εἰσαγωγή, Ἀρια, Μεγάλη ριτορνέλ, ἐλαφριὰ ἄρια, τρυφερὴ ἄρια Σαραμπάντα Ἐλαφρὰ ἄρια, τρυφερὴ ἄρια. "Αρια τῶν Βακχίδων).
Τὸ Κολλέγκιουμ μουζίκιουμ τοῦ Βισυπαντέν, Διευθ. ὁ Βάγνε.
Μπόκκερίνι: Ἀντάτζιο ἀπὸ τὴ Σονατα σὲ λὰ μείζ, Ὁ Βιολοντσελλίστας Ἀμεντέο Μπολιτοδίνο.
07.50 **Τραγουδιστικὲς ἐντυπώσεις Ἑλλήνων καὶ ξένων συγγραφέων μὲ τοπικὴ ἠθη καὶ ἔθιμα**
08.00 **Μετάδοσις τῆς Θείας Λειτουργίας ἀπὸ τὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Μητροπόλεως**

Μεσημβρινὴ ἐκπομπὴ

11.00 **Συμφωνικὴ συναυλία**
Μπετόβεν : Κονταέρτο γιὰ βιολὶ καὶ ὀρχήστρα σὲ ρὲ μείζ, ἔργο 61 ("Αλλέγκρο μὰ νὸν τροπῆνο. Λαργκέττο, Ρόντο ἀλλέγκρο). Ὁ βιολιστὴς Φριτς Κρέϊσλερ καὶ ἡ ὀρχήστρα τῆς Κρατικῆς ὀπέρας τοῦ Βερολίνου. Διευθ. ὁ Λεὸ Μπλέχ,
Ντβόρζακ : Συμφωνία ἀρ. 5 σὲ μὶ ἔλασσον ἔργο 95, ἀπὸ τὸν «Νέο Κόσμο» (Ἀντάτζιο—Ἀλλέγκρο μὰ νὸν Λάργκο,Σκέρτσο, "Αλλέγκρο κὸν φοῦοκο). Ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Βερολίνου, Διευθ. ὁ Χέρμπερτ φὸν Καραγιάν.
12.30 **Καλλιτεχνικὴ ἐμιλία**
12.45 **Ἐλαφρὸ πεικίλο πρόγραμμα (δ)**
«Νόττη κοὶ μέρα» (Πόρτερ)
«Θεοὺς ἀγαπημένε» καὶ «Ἐπὶ τέλους»
«Ἡ φωριγτὴς καὶ ὁ σκύλος» (Τοὺ Πράϊορ)
«Στιγουιθίας» (Κάουασντ, διασκ. Ράϊτ).
«Ντράμ Νεγκρίτα» μπολερό (Γκρέτεϊ).
Ἐπιλογὴ ἀπὸ ἐπιτυχίες τοῦ Μπίλλυ Μέγερλ
«Πόστζυ καὶ Μπέρς» (Γκέρσουίν)
«Ἤταν τόσο καλὸ ἀπὸ μέρος σας νὰ 'ρθῆτε σπίτι» (Πόρτερ)
«Ζήλεια» ταγκὸ (Γκέϊντ)
«Αἰσθηματικὸ ταξεῖδι» (Γκρὴν, Χόμπερ).
«Θὰ σὲ ἐαναδῶ» (Κάουασντ).
Κοντὰ τὴν διάφκειαν, μελτάδοσις θεατρικῶν νέων.
13.20 **Τὰ ἑλληνικὰ νεάτα στὸ στίβε.**
Ὁ Στρατὸς καὶ ἡ ἀθλητικὴ διαπαιδαγώγησις τῆς νεολαίας μας.
13.30 **Παίξει τὴ «Ἀθηνυκὴ Τάξη» τοῦ Γιοκσέλεφ καὶ τραγουδᾶ ἡ Μαίρη Λῶ.**
«Εἶσαι πάντα στὴν καρδιά μου».
«Εἶνε ὡραῖο ν' ἀγαπήσης».
«Ἄκου Νανέττα νὰ σοῦ, πῶ»
«Δὲν θαθέλα νὰ σ' ἀγαπήσω».
«Στὴ γύρα τοῦ μεδιάμαντος (Ζόλν & Γιάκοθλεφ).
«Θὰ πόθεσα»
Μπούγκυ - γούγκυ
14.00 **Λογοτεχνικὴ ἐμιλία**
14.10 **Μουσικὸ διάλειμμα**
14.15 **Δελτίον ἐκδοχεφνικῶν διαφημίσεων**
14.25 **Ἡ ἑβδομὰς τοῦ ἑλληνικοῦ βιβλίου**
14.30 **Μουσικὴ γιὰ τὸν καφένε (δ)**
«Ἐπὶ τὸ φῶς καὶ τὴ σκιά» (Ἀλμπέρτ)
«Μοῦ 'λεγε τ' ὄνειρό σου» καὶ «Γαλάξιος οὐρανός».
«Ὁ γάμος» τῆς μικρὸν Μπὶ Πίτ».
«Τὸ ἀστρόκιο (Πόνσε).
«Ἀ-ἀ τεφτὴν μου, ἡ τελευταία μου» ν' ἀγαπῆσεις μου».
«Ρὸζ Μαρὶ» Ἐπιλογὴ (Φοϊλλ).
«Τὸ τραγοεῖδι τοῦ ἔλατου»
«Ἡ πόλκα τῆς ἀλεκς».
15.00 **Τέλος τοῦ μεσημεριανοῦ προγράμματος**

Ἑσπερινὴ ἐκπομπὴ

17.00 **Ἀνακοινώσεις**

Ἡ κ. ΜΑΙΡΗ ΚΟΥΡΑΚΟΥ στὸ πρόγραμμα τῆς Δευτέρας, ὥρα 22.30

«Δὲν ὑπάρχει ἔαυτὸ (Ἀνταῖρ, Χόππερ). Ὁ Φράνκ Σινάτρα.
«Σ' ἀγαπῶ» (Μαρία Γκρὴβερ). Ἡ Ροσίτα Σερράνο.
«Βάλε καὶ ἄλλη κορέλα στὸ τραπέζι» (Κάντ) Οἱ Μίλλς Μπράδερς.
«Τὸ τέλος τοῦ ταξεῖδιοῦ» ἀργὸ φὸξ (Τσαρλ. Μίλλερ). Ἡ ὀρχήστρα Ἀμπροοὺζ, Τραγουδᾶ ἡ Ἄλυ Σέλτον.
«Ἰρλανδὲ κὸ ντονοὑρισμοα (Σάν γον) Ὁ Μπίνγκ Κρόσμτυ
17.15 **Ὥρα σπουδαστῶν**
17.30 **Μουσικὴ μπαλλέττου**
Σοῦμπερτ : «Ροζαμοὐνδη». Ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Βιέννης, Διευθ. ὁ Κλέμενς Κράους.
Ντελλίμπ : «Σὶλβία», Συμφωνικὴ ὀρχήστρα. Διευθ. ὁΤζὼν Μπραμπιρολὶ,
Σμέταν : Ἀπὸ τὴν ὄπερα «Πουλημένη Μνηστὴ». Ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Βερολίνου. Διευθ. ὁ Λεὸ Μπλέχ.
Ντὲ Φάλλα:«Παντομίμα» ἀπὸ τὸ μπαλλέτο «Ὁ Μάγος Ἔρως». Συμφωνικὴ ὀρχήστρα τοῦ ΕΙΑΡ. Διευθ. ὁ Βίλλυ Φρέρεν.
Ντελλίμπ: «Χορὸς τῶν λουλουδιῶν». Βάλς. Ἡ ὀρχήστρα Κουρζεναὶ τῆν Λουκέρνης.
18.00 **Γαλλικὴ ἐκπομπὴ**
Μισὴ ὥρα γαλλικὴς μουσικῆς
18.30 **Εἰδικὴ ἐκπομπὴ διὰ τοὺς Ἕλληνας τοῦ Ἐξωτερικοῦ**
18.45 **Δημοτικὴ τραγοὐδια**
19.00 **Ἐκπομπὴ τῶν Ἐνόπλων μας Δυνάμεων.**
19.20 **Παίξει ἡ Ὀρχήστρα τοῦ Σταθμοῦ**
Σουππὲ : «Ντάμα πίκα», εἰσαγωγή.
Θ Μάρου : «Ἐξτάζ».
Μπίλλι : «Βραδυνὴ καμπάνα»
Φρὶμλ : «Ρὸζ Μαρὶ», ἐπιλογή.
19.50 **Ὁμιλία**
20.00 **Μουσικὴ ποστκαϊτα (Τὸ συγκρότημα Λεκευένα μπέῦς)**
20.15 **Ἡ ὥρα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν**
20.30 **Ρωδιεφωνικὴ Σκηνή**
21.00 **Δελτίον ραδιεφωνικῶν διαφημίσεων**
21.05 **Βὰλς τοῦ Σοπὲν**
α) Σὲ λὰ ὑφ. μείζ. ἔργο 34 ἀρ. 1 καὶ β) σὲ λὰ ὑφ. μείζ. ἔργο 64 ἀρ. 3. Ὁ πιανίστας Ραοὺλ Κότσαλοκου.
21.15 **Ἡ ὥρα τῆς Βερεινοῦ Ἑλλάδος.**
21.30 **Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ τῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν**
21.45 **Ἐλαφρὰ ἑλληνικὰ τραγοὐδια (δ)**
22.10 **Δελτίον ραδιεφωνικῶν διαφημίσεων**
22.15 **Ἀ νυκτερινὸν δελτίον εἰδήσεων**
22.30 **Μελοδραματικὴ ἐκπομπὴ**
Λεονκοβάλλο : Ἡ ὄπερα «Παγιάτσοι». Συμμετέχουν ἡ ὑψίφωνος Ροζίττα Πομπινίνι, ὁ τενόρος Φρυντσέρκο Μέλλι, ὁ Κάολο Γκαλέφι, ὁ Τζίνο Βενέλλι καὶ ὁ Τζιουζέππε Νέσσι μὲ τὴν ὀρχήστρα καὶ χορωδία τοῦ θεάτρου τῆς Σκάλας τοῦ Μιλάνου. Διευθ. ὁ Λορέντζο Μολαγιόλι.
23.15 **Β' νυκτερινὸν δελτίον εἰδήσεων**
23.30 **Μουσικὴ χορεοῦ (δ)**
01.00 **Τέλος τοῦ προγράμματος**

Δευτέρα

11 Αὐγούστου :

Πρωινὴ ἐκπομπὴ

06.30 "Ἐνασξις — Ὑγιεινὴ γυμναστική
06.45 Πρωινὴ μουσική (δ)
06.55 Τὸ δεκάλεπτο γιὰ τὸ «Καθημερινὸ πρωινὸ μας ξεκίνημα». "Ο,τι ἀφορᾶ τὴν ὑγεῖαν μας.
07.05 Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς
07.15 "Ὥρα — Δελτίον Ἀστεροσκοπείου — Πρωινὸν δελτίον εἰδήσεων — Δελτίον Ἀγροτικνεμίας
07.30 Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς
08.00 "Ο,τι ἐνδιαφέρει τὸ σπίτι καὶ τὴν Ἑλληνίδα
08.15 Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς
08.45 Τέλος τῆς πρωινῆς ἐκπομπῆς

Μεσημβρινὴ ἐκπομπὴ

12.00 Ἐλαφρὰ μουσικὴ (δ)
12.15 Πρωινὸν εἰδήσεων καὶ τηλεγραφημάτων
12.25 Συνέχεια ἐλαφρᾶς μουσικῆς
12.40 Ἐυελική ὥρα
12.55 Ἐιδυλὴ μουσικὴ (δ)
Ἐπιλογὴ ἀπὸ μελωδίες τοῦ Λάϊονελ Μόνκτον.

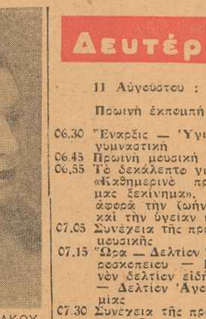

Ὁ κ. ΤΩΝΗΣ ΜΑΡΟΥΔΑΣ στὸ πρόγραμμα τῆς Παρασκευῆς ὥρα 21.45

«Εἴθουλες ἀναμνήσεις». Ἐπιλογή.
«Κοκτέϊλ γιὰ δυὸ» ἐοὲ-τρὸτ (Τζὼ.στὸν).
«Καὶ μόνο ποὺ σὲ σκεφτόμαι» (Νόσοὐμπλ).
«Γιατὶ ντυμένη κασδᾶ μου» ἐοὲ - τρὸτ (Τρεὶ).
13.15 **Α μεσημεριανὸν δελτίον εἰδήσεων**
13.25 **Ὥρα τῶν ἀθανάτων**
13.40 **Μουσικὲς σελίδες(δ)**
Σοῦμαν : «Μανοὐφέστος». Εἰσαγωγή. Ἡ μουσικὴ ὀρχήστρα τοῦ «Μετζὶο Μοὐσικὸ» Φλωρεντίνο». Διευθ. ὁ Τζίνο Μασκοὐτσι.
Μπεριὸζ : Χορὸς ἀπὸ τὴ «Φαυστικὴ Συμφωνία» ἔργο 14, Ἡ Συμφων

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ: ΕΚΠΟΜΠΑΙ 10-16 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

πομπῆς εἰς τὴν ἑλληνικήν
21.45 Μουσικὴ δωματίου
Μότσαρτ : Κουαρτέττο γιὰ ἔγχορδα σὲ μὶ ὕφεσις μεῖζον. ('Αλλέγκρο νὸν τρόππο. 'Αντάντε κὸν μότο, Μενουέττο. 'Αλλέγκρο βιβάτσε). Τὸ κουαρτέττο Πρίσκα.
22.10 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
22.15 Α' νυκτερινὸν δελτίον εἰδήσεων
22.30 Μετάδοσις ἀπὸ τὸ θέατρο «'Ακροπόλ» σκηνῶν τῆς ἐπιθεωρήσεως «Γελᾶτε χωρὶς φέτο»
23.15 Β' νυκτερινὸν δελτίον εἰδήσεων
23.30 Καντάδες ἀπὸ τὴ Χορωδία τοῦ κ. Γ. 'Αθανασιάδη
«Νὰ ἡ μικροῦλα». (Διασκ. 'Αθανασιάδη).
«Γιατὶ χλωμὴ σὰν λείψανο». (Κοκκίνου).
Βαρκαρόλλα (διασκευὴ 'Αθανασιάδη)
«'Ελα Τιτίκα μου γλυκειά». (Σπάθη).
«Τὸ μελαχροινό μου» (Χατζηαποστόλου).
«Τοὺς πόνους τῆς καρδιᾶς (Χατζηαποστόλου)
«Φίλα με φῶς μου γλυκό». (Διασκ. Χατζηαποστόλου)
24.00 Ἐκλεκτοὶ δίσκοι συγχρόνου ἀμερικανικῆς μουσικῆς μὲ τὴν ὀρχήστρα Ρόμπιν Χοὺντ Ντέλ τῆς Φιλαδελφείας
«'Αμερικανικὸς χαιρετισμὸς» (Γκόουλντ).
«Ραψωδία τῶν Κάου-μπόϋς» (Γκόουλντ).
«Κατέβα Μωϋσῆ». (διασκ. Γκόουλντ).
«Καμμιὰ φορὰ νοιώθω σὰν ὀρφανὸ παιδί» λαϊκὸ (Διασκ. Γκόουλντ).
«'Εμβατήριο τοῦ ἱππικοῦ», (Γκόουλντ).
00.30 Εἰδήσεις σὲ ρυθμὸ ὑπαγορεύσεως
01.00 Τέλος τοῦ προγράμματος

Τετάρτη

13 Αὐγούστου :

Πρωινὴ ἐκπομπή

06.30 Ἔναρξις — 'Υγιεινὴ γυμναστική
06.45 Πρωινὴ μουσική (δ)
06.55 Τὸ δεκάλεπτο γιὰ τὸ «Καθημερινὸ πρωινό μας ξεκίνημα». Ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν ζωήν μας καὶ τὴν ὑγείαν μας.
07.05 Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς
07.15 Ὥρα — Δελτίον 'Αστεροσκοπείου.—Πρωϊνὸν δελτίον εἰδήσεων. — Δελτίον 'Αγορανομίας
07.30 Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς
08.00 Ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὸ σπίτι καὶ τὴν 'Ελληνίδα
08.15 Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς
08.45 Τέλος τῆς πρωινῆς ἐκπομπῆς

Μεσημβρινὴ ἐκπομπή

12.00 'Ελαφρὰ μουσική(δ)
12.15 Δελτίον πρωινῶν εἰδήσεων καὶ τηλεγραφημάτων
12.25 Συνέχεια ἐλαφρᾶς μουσικῆς
12.40 Σχολικὴ Ὥρα
12.55 Μουσικὴ ἀπὸ ὀρχήστρες σαλονιοῦ (δ)
13.15 Α' μεσημβρινὸν δελτίον εἰδήσεων
13.25 'Ὥρα τῶν ἀσθενῶν
13.40 Μουσικὲς σελίδες(δ)
Γκόρντον : «'Η πρόοδος τοῦ Ρέϊκ» ('Η ὑποδοχή. Τὸ μάθημα χοροῦ, τὸ πιστὸ κορίτσι, 'Η "Ορτζυ). 'Η Βρεταννικὴ ὀρχήστρα μπαλλέττου. Διευθ. ὁ Κώνσταντ Λάμπερτ.
Πογκανίνι: Παραλλαγὲς γιὰ τὴ χοροδὴ τοῦ σόλ. 'Ο βιολιστὴς Βάλτερ Μπαρούλλι.
Ὠμπέρ : «Φρὰ Διάβολος», εἰσαγωγή 'Η ὀρχήστρα τῆς Γερμανικῆς "Οπερας τοῦ Βερολίνου.Διευθ. ὁ Βάλτερ Λοῦτσε.
14.15 Β' μεσημβρινὸν δελτίον εἰδήσεων — Χρηματιστήριον
14.30 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
14.40 Μουσικὴ γιὰ τὸν καθένα (δ)
«Σὲ μιὰ μικρὴ ἱσπανικὴ πόλι» (Οὐέϊν Γιάνγκ).
«'Η ἐπαύριο τῆς αἰωνιότητος» (Μπέρκε, Βὰν Χοῦζεν)καὶ «Δὲν ξέρεις ὅτι μ' ἐνδιαφέρει» (Ντέϊβιντ, 'Ελλινγκτων).
«Ξέρω ὅτι γνωρίζεις» (Γιούμανς)
«'Ο καιρὸς δὲν περιμένει κανένα» φὸξ - τρότ (Φρέντ. Τόμπιας).
«Σοῦ τραγουδῶ» (Ε. Κόουτς).
15.00 Τέλος τοῦ μεσημβρινοῦ προγράμματος
'Εσπερινὴ ἐκπομπή
17.00 'Ὥρα τῶν φιλοτελιστῶν
17.15 'Ελαφρὰ ἑλλην. τραγούδια (δ)
17.30 Σχολικὴ ὥρα
17.45 'Ελαφρὰ ἑλλην. τραγούδια (συνέχεια)
18.00 Γαλλικὴ ἐκπομπή
'Η Γαλλία καὶ ὁ «Οὐνέσκο». Κολλιτεχνικὰ νέα.
18.15 Ποικίλη μουσική (δ)
Πόπυ:«'Ανατολίτικη σουΐτα» (Οἱ μπαγιαντέρες. Στὶς ὄχθες τοῦ Γάγγη. Χορεύτριες. Περίπολος). 'Η ὀρχήστρα τῆς Κρατικῆς "Οπερας τοῦ Βερολίνου. Διευθ. ὁ "Αλοϊς Μέλιχορ.
Μπλοῦμε : Ρωμάντσα. 'Ο βιολιστὴς Χάϊντς Στάνσκε.
Πιτσέττι : «Στὸν μῶλο τοῦ λιμανιοῦ τῆς Φαμογκόστα» ἀπὸ τὴ σουΐτα «Λὰ Πιζανέλλα». 'Η συμφωνικὴ 'Ορχήστρα τοῦ ΕΙΑΡ. Διευθ. ὁ Βίλλυ Φερρέρο
Γιόνγκεν : «Χορὸς τῆς Βαλλώνης». 'Η ὀρχήστρα τοῦ Βελγικοῦ 'Εθνικοῦ 'Ιδρύματος Ραδιοφωνίας τῶν Βρυξελλῶν. Διευθ. ὁ Φρὰντς 'Αντρέ.
Γιόνγκεν : «Σελίδες ἀπὸ τὴ ζωή» ("Ητανε κάποια φορά, Χορὸς Μιζέλ, Τὸ καλὸ ἄλογο) 'Η ὀρχήστρα τοῦ BBC. Διευθ. ὁ Μώρις Μάϊλς.
Μπούντ : «Πικαντερί», Πιάνο ὁ συνθέτης.
Γ. Στράους : «Περπέτουουμ μόμπιλε». 'Η ὀρχήστρα Κοντσέρτγκεμπάου τοῦ "Αμστερνταμ. Διευθ. ὁ Βίλλεμ Μένγκελμπεργκ.
18.30 "Ο,τι ἐνδιαφέρει τὴν ἑλληνικὴν ὕπαιθρον
18.40 Ποικίλη μουσική (Συνέχεια)
19.00 'Εκπομπὴ τῶν 'Ενόπλων μας Δυνάμεων
19.20 'Εμβατήρια (δ)
19.25 'Εκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Βουλγαρικήν)
19.35 'Εκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Γαλλικήν)
19.40 'Εκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Ρωσσικήν)
19.45 'Εκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Σερβικήν)
19.55 'Εκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Γαλλικήν)
20.00 'Εκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Ρωσσικήν)
20.05 Μουσικὰ πορτραῖτα ('Ο Τζὼν Μὰκ Κόρμακ)
Ντόνιτσέττι: «"Ενα κρυφὸ δάκρυ». "Αρια ἀπὸ τὴν ὄπερα «'Ελιξήριο τοῦ ἔρωτος».
Λίντλ : «'Ο κῆπος ὅπου φυτρώνουν οἱ πατάτες».
Μὰκ Κόρμακ Σνάϊντερ:«"Ω ἀγαπημένη Μαίρη».
20.15 'Εσπερινὸν δελτίον εἰδήσεων
20.30 Μουσικὸν διάλειμμα
20.35 'Ομιλία
20.45 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
20.50 Μελωδίες καὶ ρυθμοί
21.15 'Η ὥρα τῆς Βορείου 'Ελλάδος
21.30 'Αναμετάδοσις ἀπὸ τὴν 'Αμερικὴ τῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν ἑλληνικήν
21.45 Ρεσιτὰλ πιάνου τοῦ κ. Τώνη Γεωργίου

ΑΥΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ!

Γιὰ νὰ ἐξασφαλίσετε καλὴ ἐπιδερμίδα δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ καθαρίζετε τὸ πρόσωπόν σας μὲ μίαν οἱανδήποτε κρέμαν ἀλλὰ πρὸ παντὸς νὰ τὸ ἐλευθερώνετε ἀπὸ τὸ ΡΟΥΖ τὴν ΠΟΥΔΡΑ τὸν ΙΔΡΩΤΑ μὲ μίαν ΑΓΝΗ ΚΡΕΜΑ ΝΤΕΜΑΚΙΓΙΑΖ τὴν ΙΔΑΝΙΚΩΤΕΡΗ κρέμα «ντεμακιγιὰζ» καὶ φτιαγμένη ἀπὸ τὰ ἀγνότερα ὑλικά, εἶνε ἡ κρέμα MIREILLE, ποὺ σᾶς προσφέρει τὸ φαρμακεῖον

ΓΕΡ. ΓΕΡΟΛΥΜΑΤΟΥ

Βουκουρεστίου 2

Περιέχει :
1ον) Huile d'amande douces
2ον) Lanoline anydre
3ον) Cire blanche
4ον) Blane de baleine
5ον) Es de roses

Ζητήσατέ την ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ φαρμακεῖον

ΓΕΡ. ΓΕΡΟΛΥΜΑΤΟΥ

Βουκουρεστίου 2.

Σοῦμαν : Λοβελὲττ ἀρ. 7.
Μπράμς : Μπαλλάντα ἀρ. 1 καὶ 2.
Ντομπρόβεν : Σονάτα τῆς νεότητος.
22.10 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
22.15 Α' νυκτερινὸν δελτίον εἰδήσεων
22.30 'Ελαφρὸ ποικίλο πρόγραμμα (δ)
«Συγγνώμη νόστιμο μικρὸ» (Ρόουζ) καὶ «Τρέχω πρὸς τὸ μῶλο» (Γκρήν).
«'Η νύχτα πέφτει στὸ λειβάδι» (Πέρρυμαν).
«Εὔθυμη χήρα» ἐπιλογή. (Λέχαρ).
«Στοιχειωμένη πόλις» φὸξ - τρὸτ (Φόγκαρτυ).
«Παλὴὲ ἀγαπημένες μελωδίες».
«Τσάϊ γιὰ δυὸ» (Γιούμανς)
«Μιὰ λέξι γιὰ παρηγοριὰ». (Λεμονιέ).
«Φόνος στὴ 10η Λεωφόρο». 'Επιλογὴ. (Χάρτ, Ρόουτζερς).
«'Αμὸρ, ἀμὸρ» Ροϋῖς. Σκυλάρ).
«Μίλα μου γι' ἀγάπη» (Λενουάρ).
«Μὴ μὲ περιορίζεις».
23.15 Β' νυκτερινὸν δελτίον εἰδήσεων
23.30 Παίζει ἡ μανδολινάτα τοῦ κ. Πλάτωνος Ρούγκα
Λεκόνα: «'Ανταλούζα». Ἱσπανικὸς χορός
Μόντι : Τσάρντας ἀρ. 1.
Γκρατσιάνι - Βάτεο : «'Ελεγεῖο».
Σαγκαλλάρι : «Οὐγγρικὴ σερενάτα».
"Αϊλενμπεργκ : «Βασιλεὺς Μήδας», Εἰσαγωγή.
24.00 Μουσικὴ χοροῦ (δ)
00.30 Εἰδήσεις σὲ ρυθμὸ ὑπαγορεύσεως
01.00 Τέλος τοῦ ἑσπερινοῦ προγράμματος

Πέμπτη

14 Αὐγούστου :

Πρωινὴ ἐκπομπή

06.30 Ἔναρξις — 'Υγιεινὴ γυμναστική
06.45 Πρωινὴ μουσική (δ)
06.55 Τὸ δεκάλεπτο γιὰ τὸ «Καθημερινὸ πρωινό μας ξεκίνημα». "Ο,τι ἀφορᾶ τὴν ζωήν μας καὶ τὴν ὑγείαν μας.
07.05 Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς
07.15 Ὥρα—Δελτίον 'Αστεροσκοπείου.—Πρωϊνὸν δελτίον εἰδήσεων. — Δελτίον 'Αγορανομίας
07.30 Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς
08.00 Οἱ ὡραιότερες ἱστορικὲς καὶ φιλολογικὲς σελίδες
08.15 Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς
08.35 Τὰ ἑλληνικὰ νειάτα στὸ στίχο
'Η συμβολὴ τῆς 'Ελληνίδος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ 'Αθλητισμοῦ
08.45 Τέλος τῆς πρωινῆς ἐκπομπῆς

Μεσημβρινὴ ἐκπομπή

12.00 'Ελαφρὰ μουσική (δ)
12.15 Δελτίον πρωινῶν εἰδήσεων καὶ τηλεγραφημάτων
12.25 'Ελαφρὰ μουσική
12.40 Περίπατοι ἀνὰ τὴν 'Ελλάδα
12.50 Μελωδίες διαφόρων συνθετῶν (δ)
Οὔρμπαχ : «Στὰ μαγικὰ δάση τοῦ Βέμπερ». 'Επιλογὴ ἀπὸ μελωδίες τοῦ Βέμπερ. 'Η ὀρχήστρα τοῦ Πὼλ Γκόντουϊν.
Γκρήγκ : 'Επιλογὴ ἀπὸ μελωδίες του. 'Η Φιλαρμονικὴ τοῦ Βερολίνου.
Λίστ : 'Επιλογὴ ἀπὸ μελωδίες του. 'Η Φιλαρμονικὴ τοῦ Βερολίνου μὲ πιάνο. Διευθ. ὁ Χάνς Σμὶτ "Ισσερστετ. Σολίστ ὁ Βίλλι Στέχ.
13.15 Α μεσημβρινὸν δελτίον εἰδήσεων
13.25 "Εργα γιὰ βιολοντσέλλο (δ)
Ρέγκερ : Μικρὴ ρωμάντσα. Ἔργο 79 ἀρ. 2 καὶ Καπρίτσιο ἔργο 79 ἀρ. 1. 'Ο "Αντολφ Στάϊνερ.
Ρουμπινστάϊν : Μελωδία σὲ φὰ μεῖζ. 'Ο Πάμπλο Καζάλς.
Κράϊσλερ: «Πόνος ἀγάπης». 'Ο βιολοντσελλίστας Χοὺγκο Κράϊσλερ μὲ συνοδεία ἀπὸ τὸν συνθέτη.
Φὼϋερμαν: 'Αλλέγκρο ἀππασιονάτο. 'Εκτέλεσις ἀπὸ τὸν συνθέτη.
13.40 Τὸ δεκάλεπτο τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων
13.50 Δίσκοι κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀκροατῶν
14.15 Β' μεσημβρινὸν δελτίον εἰδήσεων — Χρηματιστήριον
14.30 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
14.40 Μουσικὴ γιὰ τὸν καθένα (δ)
«Λέγε με ἀγαπημένη». (Ράϊσφελντ. Μάρμποτ) καὶ «Γιὰ τὰ τὰ» (Βὰν Χοὺζεν)
«Μαϊλαγκένια» (Λεκουόνα).
«Τὸ βάλς τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ», (Σὲ μουσικὴ Μπράμς).
'Επιλογὴ ἀπὸ ἐπιτυχίες τῆς Βίβιαν 'Ελλις.
«'Ελα μαζὶ γλυκειά μου». (Ντέϊβιντ Κράμμερ).
15.00 Τέλος τοῦ μεσημβρινοῦ προγράμματος

'Εσπερινὴ ἐκπομπή

17.00 'Ανακοινώσεις
17.10 Διάσημοι σολίστ (δ)
Ντβόρζακ : Τὸ Λάργκο τῆς «Συμφωνίας ἀπὸ τὸν Νέο Κόσμο». (Διασκ. Κράϊσλερ). 'Ο βιολιστὴς Γιεχουντὶ Μενουχίν.
Σοπέν : Σκέρτσο ἀρ. 4 σὲ μὶ μεῖζ. ἔργο 54. 'Ο πιανίστας Βλαντιμὶρ Χόροβιτς.
Βιενιάφσκυ: «Πολωνὲζ μπριγιάντ» σὲ ρὲ μεῖζ.ἀρ.4. 'Ο βιολιστὴς Γιάσσα Χάϊφετς.
Φάρτζεο, : Ταραντέλλα σὲ λὰ ἔλασσον. 'Η πιανίστα 'Αϊλὴν Τζοῦς.
17.30 Γιὰ τὰ παιδιὰ τῆς 'Ελλάδος ('Η ἑλληνικὴ μεταπολεμικὴ νεανεά)
17.45 'Αποσπάσματα ἀπὸ ὀπερέττες (δ)
Λίνκε : Βάλς ἀπὸ τὸ «"Ονειρο ἀγάπης». 'Η ὑψίφωνος Ρὸζλ Ζέεγκερς καὶ ὁ τενόρος Φρὰντς Κλάρβαϊν μὲ τὴν ὀρχήστρα τῆς Λαϊκῆς "Οπερας τοῦ Βερολίνου. Διευθ. ὁ Συνθέτης.
Χοὺμπεργκερ : 'Απόσπασμα ἀπὸ τὴν ὀπερέττα «Χορὸς τῆς ὄπερας». 'Η ὀρχήστρα Λάγιος Κίςς.
Γ. Στράους : «Κύριέ μου Μασκήσιε» ἀπὸ τὴν «Νυχτερίδα». 'Η ὑψίφωνος "Ερνα Ζὰκ μὲ τὴν ὀρχήστρα τῆς Γερμανικῆς ὄπερας τοῦ Βερολίνου. Διευθ. ὁ Ρὰλφ Σροϊντερ.
Λέχαρ : 'Επιλογὴ ἀπὸ διάφορα ἔργα του μὲ τὸν τενόρο Πέτερ "Αντερς καὶ τὴν ἴδια ὀρχήστρα. Διευθ. ὁ Βάλτερ Λοῦτσε.
18.00 Γαλλικὴ ἐμπομπή
Τὸ τέταρτο τῶν νέων
18.15 Μουσικὴ γιὰ συμφωνικὴ τζάζ (δ)
18.30 Εἰδικὴ ἐκπομπὴ διὰ τοὺς "Ελληνας τοῦ 'Εξωτερικοῦ
18.45 Μουσικὸν διάλειμμα
18.50 'Ομιλία
19.00 Βρεταννικὴ ἐκπομπή
19.15 Μουσικὴ γιὰ μπάντζο (δ)
19.25 'Εκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Βουλγαρικήν)
19.35 'Εκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Γαλλικήν)
19.40 'Εκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Ρωσσικήν)
19.45 'Εκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Σερβικήν)
19.55 'Εκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Γαλλικήν)
20.00 'Εκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Ρωσσικήν)
20.05 Μουσικὰ πορτραῖτα (Τσάρλυ Μπάρνετ)
20.15 'Εσπερινὸν δελτίον εἰδήσεων
20.30 'Ανακοινώσεις τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ
20.35 Δημοτικὰ τραγούδια, ἀπὸ τὸν ἔμιλο Δημ. Βλαχοπούλου
«'Αγγέλω», τσάμικο.
«Θοδωράκης Γρίβας». κλέφτικο.
«Περιβόλι εἶχα πάμια μ'», καλαματιανό.
«Σὰν πῆρα τὸν κατήφορο», συρτό.
20.45 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
20.50 'Ελληνικὰ τραγούδια ἀπὸ τὴν κ. Λευκία Νέλδη
Σαμάρα: «Νανούρισμα»
Σαμάρα: Σερενάτα.
Χατζηαποστόλου: «Τὸ μαιτῆλι».
Ρυδίου: «Ζαφείρια εἶνε τὰ μάτια σου».
Λάδδα : «Τὰ μάτια τοῦ Δή μου».
Σπάθη : «Διπλὴ ἀγάπη».
Σπάθη : «Δὲν μ' ἀγαπᾶς».
Βαλτετσιώτη : «Στοῦ πα-ληοῦ Φαλήρου τ' ἀκρογιάλι».
21.15 'Η ὥρα τῆς Βορείου 'Ελλάδος
21.30 'Αναμετάδοσις ἀπὸ τὴν 'Αμερικὴ τῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν ἑλληνικήν
21.45 'Αμερικανικὴ ὥρα (Εἰδικὴ ἐκπομπὴ ἀμερικανικῆς μουσικῆς, συνεργασία τῆς 'Αμερικανικῆς 'Υπηρεσίας Πληροφοριῶν. Νέοι δίσκοι)
22.15 Α' νυκτερινὸν δελτίον εἰδήσεων
22.30 Συναυλία τῆς Συμφωνικῆς 'Ορχήστρας τοῦ Σταθμοῦ μὲ ἔργα Καλομοίρη. Διευθ.ὁ συνθέτης. Σολίστ ἡ δὶς "Αννα Ρεμούνδου καὶ ὁ κ. Β. Κολάσης.
Πρελούδιο στὴν Α' πρᾶξι «Εἴσοδος τῆς Κυρᾶς»ἀπὸ τὴ Β' πρᾶξι καὶ τὸ «Ξημέρωμα τῶν Χριστουγέννων»ἀπὸ τὴν ὄπερα «Τὸ δαχτυλίδι τῆς Μάνας».
"Αρια τῆς Μάρως ἀπὸ τὴν «'Ανατολή».
«'Αποχαιρετισμὸς στὸν ἥλιο» ἀπὸ τὴν Β' πρᾶξι καὶ «Γιορτὲς κι' ἀγάπες» συμφωνικὴ εἰκόνα ἀπὸ τὴν πρώτη πρᾶξι τοῦ «Πρωτομάστορα».
«Τῆς αὐγῆς» καὶ «Σοῦστα» ἀπὸ τὴ σουΐτα «Νησιωτικὲς ζωγραφιὲς» ἐπάνω σὲ Δωδεκανησιακὰ θέματα.
(Προηγεῖται εἰσήγησις τῆς Κας Σοφίας Σπανούδη).
23.15 Β νυκτερινὸν δελτίον εἰδήσεων
23.30 Συνέχεια τῆς Συμφωνικῆς συναυλίας
23.40 Λαϊκὰ ἀμερικανικὰ τραγούδια τοῦ Στέφεν Κόλλινς Φόστερ
«Παλιό μου σπιτάκι στὸ Κεντάκυ».
«Οἱ ἱπποδρομίες τοῦ Κάμπταουν».
«'Ελα ὅπου ἡ ἀγάπη μου κοιμᾶται καὶ ὀνειρεύεται».
«Τὸ ὄνειρο τῆς Τζίνυυ μὲ τὰ ἀνοιχτὰ καστανὰ μαλλιά».
«Μαῦρε γέρω - Τζόου».
Τραγουδᾶ ὁ τενόρος Ρίτσαρντ Κρούκς καὶ τὸ συγκρότημα Μπαλλαντίερς.
24.00 Νυκτερινὴ μουσική
00.30 Εἰδήσεις σὲ ρυθμὸ ὑπαγορεύσεως
01.00 Τέλος τοῦ προγράμματος

Παρασκευή

15 Αὐγούστου :

Πρωινὴ ἐκπομπή

06.30 Ἔναρξις — 'Υγιεινὴ γυμναστική
06.45 Πρωινὴ μουσική (δ)
06.55 Τὸ δεκάλεπτο γιὰ τὸ «Καθημερινὸ πρωινό μας ξεκίνημα». "Ο,τι ἀφορᾶ τὴν ζωήν μας καὶ τὴν ὑγείαν μας.
07.05 Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς
07.15 Ὥρα—Δελτίον 'Αστεροσκοπείου.—Πρωϊνὸν δελτίον εἰδήσεων — Δελτίον 'Αγορανομίας
07.30 Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς
08.00 "Ο,τι ἐνδιαφέρει τὸ σπίτι καὶ τὴν 'Ελληνίδα
08.15 Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς
08.45 Τέλος τῆς πρωινῆς ἐκπομπῆς

Μεσημβρινὴ ἐκπομπή

12.00 'Ελαφρὰ μουσική (δ)
12.15 Δελτίον πρωινῶν εἰδήσεων καὶ τηλεγραφημάτων
12.25 Συνέχεια ἐλαφρᾶς μουσικῆς
12.40 Σχολικὴ ὥρα
12.55 'Ελληνικοὶ χοροί(δ)
13.15 Α' μεσημβρινὸν δελτίον εἰδήσεων
13.25 'Η ὥρα τῶν ἀσθενῶν.
13.40 Παίζει ἡ ὀρχήστρα Μωράκη καὶ τραγουδᾶ ἡ Στέλλα Γκρέκα
14.15 Β' μεσημβρινὸν δελτίον εἰδήσεων — Χρηματιστήριον
14.30 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
14.40 Μουσικὴ γιὰ τὸν καθένα (δ)
«Τὸ πιανδοχεῖο τοῦ "Ασπρου 'Αλόγου» (Στόλτς, Μπενάτσκυ).
«'Αναμνήσεις τῆς Χαβάης», ἐπιλογή.
«Μ' ἀγαπᾶς χρυσό μου»(Κοκατοὶξ, Σιρμπίμπ).
«Κονγκό» (Μπέρμαν).
Σερενάτα ἀπὸ τὴ «Φραισκίτα» (Λέχαρ).
15.00 Τέλος τοῦ μεσημβρινοῦ προγράμματος

'Εσπερινὴ ἐκπομπή

17.00 'Ανακοινώσεις —'Η ἀνοικοδόμησις τῆς 'Ελλάδος
17.15 Παίζει τὸ Σεξτέττο τοῦ Σταθμοῦ
17.30 Σχολικὴ ὥρα
17.45 Συνέχεια τῆς ἐκπομπῆς τοῦ Σεξτέττου τοῦ Σταθμοῦ
18.00 Γαλλικὴ ἐκπομπή
Αἱ 'Ηνωμέναι Πολιτεῖαι ὅπως τὰς εἶδε ὁ κ. 'Αντρὲ Μωρουὰ.—Συμφωνικὴ μουσική.
18'15 Τραγούδια ἀπὸ τὴν Κέμπο καὶ τὴν Μένδρη
«Στὸν πόλεμο βγαίνει ὁ 'Ιταλός».
«Βάζε, ὁ Ντοῦτσε τὴ στολή του».
«'Ο ψευδοκαῖσαρ».
«Διὸ ἀγάπες».
«Μαριώ».
18.30 'Ομιλία
18.40 Κρητικὰ τραγούδια ἀπὸ τὸν ἔμιλο Τζιμάκη—Μαυροδημητράκη
Συρτὰ γανιωτικα.
«'Ο σταφιδιανός».
Συρτὰ ρεθυμιωτικα.
Μεραμπελιωτικες κοντυλιές
19.00 Ἐκπομπὴ τῶν 'Ενόπλων μας Δυνάμεων
19.20 'Εμβατήρια (δ)
19.25 'Εκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Βουλγαρικήν)
19.35 'Εκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Γαλλικήν)
19.40 'Εκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Ρωσσικήν)
19.45 'Εκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Σερβικήν)
19.55 'Εκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Γαλλικήν)
20.00 'Εκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Ρωσσικήν)
20.05 Βυζαντινὴ μουσικὴ ἀπὸ τὴ Χορωδία τοῦ κ. Θεοδοσίου Γεωργιάδη.
20.15 'Εσπερινὸ δελτίον εἰδήσεων
20.30 Βρεταννικὴ ἐκπομπή (Βραδυνὸ κοντσέρτο)
21.15 'Η ὥρα τῆς Βορείου 'Ελλάδος
21.30 'Αναμετάδοσις ἀπὸ τὴν 'Αμερικὴ τῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν ἑλληνικήν
21.45 Τραγούδια ἀπὸ τὸν Τώνη Μαρούδα καὶ δίσκοι
22.10 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
22.15 Α' νυκτερινὸν δελτίον εἰδήσεων
22.30 Μουσικὴ χοροῦ
23.15 Β' νυκτερινὸν δελτίον εἰδήσεων
23.30 Τραγούδια ἀπὸ τὴν χορωδία τοῦ κ.Ν.Τσιλίφη
«'Η Χαραυγή». Πολιτικὸ τραγοῦδι.
«'Ολα τ' 'Απρίλη τὰ λουλούδια» (Λαυράγκα).
«"Αν μ' ἀγαποῦσες» (Κοκκίνου).
«Τὰ τραγούδια μου» (Κακκίνου).
«Βαρκαρόλλα» (Στρουμπούλη).
«Λαλοῦν τ' ἀηδόνια» (Λαυράγκα).
«Βγκκιὸν» (Γλυκοφρύδη).
23.50 Μουσικὴ χοροῦ (δ)
00.30 Εἰδήσεις σὲ ρυθμὸ ὑπαγορεύσεως
01.00 Τέλος τοῦ προγράμματος

ΕΘΝΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

ΘΕΑΤΡΟΝ
Λεωφόρου 'Αλεξάνδρας
Αὔριον Κυριακὴν
ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ 6 μ.μ.
ΒΡΑΔΥΝΗ 9 μ. μ.

ΤΟ ΡΟΔΟ ΤΟΥ ΤΥΡΟΛΟΥ

Τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα
ΩΔΕΙΟΝ
ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ
Τετάρτη 13 καὶ Σάββατον 16 Αὐγούστου

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

ΘΕΑΤΡΟΝ
Λεωφόρου 'Αλεξάνδρας
Πέμπτη, Παρασκευὴ καὶ Κυριακὴ : ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΚΑΙ ΒΡΑΔΥΝΗ :
«ΤΟ ΡΟΔΟ ΤΟΥ ΤΥΡΟΛΟΥ»

Τηλέφωνα Ταμείου : 24-377 καὶ 64-075

ΤΙΤΑΝ
Καθαρίνα Χρωματιστά

Σάββατον

16 Αὐγούστου :

Πρωινὴ ἐκπομπή

06.30 Ἔναρξις — 'Υγιεινὴ γυμναστική
06.45 Πρωινὴ μουσική (δ)
06.55 Τὸ δεκάλεπτο γιὰ τὸ «Καθημερινὸ πρωινό μας ξεκίνημα». "Ο,τι ἀφορᾶ τὴν ζωήν μας καὶ τὴν ὑγείαν μας.
07.05 Συνέχεια τῆς πρωινῆς μουσικῆς
07.15 Ὥρα— Δελτίον 'Αστε